

*Doslovný přepis kroniky psané v letech 1949 – 1957,
originál je uložen ve Státním okresním archivu ve Znojmě.*

K-II 834

KRONIKA
OBCE HNANIC

I

Prvním kronikářem byl zvolen Krček Josef, řídicí učitel ve schůzi „M.N.V.“ dne 17. dubna r. 1946. Tento však svoji funkci nevykonával a proto na schůzi rady bylo rozhodnuto, abych se této práce ujal. Bude to práce jistě těžká, shledávat data a události od r. 1945 až do nynější doby. Jsou obce, které svoje kroniky vedou již od r. 1923, od doby kdy stoupilo v platnost vládní nařízení o vedení kroniky v každé obci. Také v Hnanicích byla tato kronika vedena, která však po převzetí obecního hospodářství po Němcích, se nenašla. Zůstala jen kronika české menšinové školy.

Mojí povinností je též napsat můj životopis, který zde ve zkrácené formě podávám:

Narodil jsem se 16. března r. 1896 v Lipníku nad Bečvou. Tamtéž jsem vychodil pětiletou školu českou. Ve čtrnácti letech jsem šel do učení řemesla sedlářského a lakýrnického v Mödlingu v Dolních Rakousích. Potom jsem šel na zkušenou, jak tehdy bylo zvykem. Pracoval jsem na různých místech ve Štýrsku a potom v Tirolích, kde mě překvapil začátek světové války. Byl jsem též v Sarajevu, potom ve Vídni, odkud jsem rukoval na vojnu.

Dva roky fronta, potom zajat u Zborova, vstoupil jsem do legie. Do vlasti jsem se vracel na podzim r. 1920 přes Kanadu.

Oženil jsem se r. 1922, v Černé Hoře u Rajce. U řemesla jsem pracoval do r. 1925. Od r. 1925 do r. 1945 jsem bydlel a pracoval v továrně na látky výbušné v Semtíně u Pardubic.

Do Hnanic jsem přišel 20. VIII. 1945 na č.p. 45.

V Hnanicích, 3. července r. 1949

Josef Oliva
obecní kronikář

Jak se vede kronika.

Titulní list může být ozdobený malbou, v pravém rohu letopočet a „Kronika obce Hnanic“ ozdobným písmem. Titulní list musí být orazítkován razítkem M.N.V. s podpisem předsedy a dvou členů dozorní komise, kteří mohou zápisy opravit, doplnit, nebo zrušit. Jiní občané mohou podat protest do osmi dnů po vyložení kroniky na M.N.V. K nahlédnutí všem občanům se vyloží kronika všem občanům jednou za tři roky, nebo po svolání občanstva se jim přečte.

Každá desátá stránka musí být orazítkovaná razítkem M.N.V.

Každý nově zvolený kronikář napíše svůj životopis.

Obec Hnanice leží na potoce Daníži. Její místní jméno je svým původem slovanské podle osobního jména Hnan. V starých písemných pramenech uvádí se Hnanice, Hnanlice, Gnanleizdorf, Gnanvisdorf a později Gnadersdorf. Ale byla vyslovena domněnka, že Hnanice znamená místo, kde byl zemský nepřítel vyháněn ze země, neboť obec je necelé dva kilometry od hranice dolnorakouské vzdálena.

Archeologicky probádal osadu a okolí, notář Palliard. Objevil zde střepiny hrnců robených volnou rukou bez hrncířského kruhu.

Jest z nejstarších vinařských obcí na Znojemsku. Němečtí místopisci kladou počátek pěstování vinné révy v okolí, až do doby římského císaře Proba, kdy jeho legionáři učili prý zdejší zemědělcé pěstovati révu a lisovati i ošetřovati víno. O starobylosti osady a vyspělém vinařství svědčí listinný zápis, podle něhož r. 1201 velmož Rudgerus – miles de Gnanlicz – daroval klášteru louckému desátky všech svých vinic a hory u Hnanic, právem německým. Moravský markrabí Vladislav toto darování potvrdil. V darovací listině děje se též zmínka o Němcích na Znojemsku a soudí se, že Hnanice byla jednou z prvních, původně slovanských obcí na Znojemsku, jež následkem přílivu německých vinařů, byly poněmčeny.

Roku 1284 byla ves příslušna k faře šatovské, nad kterou držel patronát loucký klášter. Téhož roku biskup olomoucký Dětrich, potvrzuje klášteru louckému ves Hnanice, příslušnou k nadaci kostela v Šatově. Ale klášter loucký nedržel ves celou. Podle potvrzení krále Přemysla Otakara I. z roku 1228, část vsi náležela cisterciáckému klášteru Tallis sanctas Mariac v Oslavanech a tuto část držel oslavanský klášter ještě roku 1513 za abatýše Barbory, stejně jako vsi Nicmanice a Slup. (Nynější Čule)

Roku 1393 čte se jméno Mikuláše, sedláka z Hnanic – (Nikolaus, rustice de Gnanic)

V obci se nacházela studánka, jejíž vodě zbožní poutníci, díky vlivu sv. Volfganga přikládali léčivou moc. Roku 1480 počali poutníci u studánky sv. Volfganga skládati almužny a milodary, aby z nich nad studánkou byl postaven kostel. Darů bylo hodně a roku 1482 biskupská kapitula olomoucká uplatňovala nárok, aby čtvrtina peněz z milodarů u zázračné studánky sebraných, byla jí odváděna. Klášter loucký, jako patron a dominikální vrchnost, nárok kapituly odmítal a stěžoval si na ní u papeže Sixta IV. Ten stížnosti louckého opata vyhověl a pro řešení sporu, stanovil rozhodčí. Ti rozepři rozhodli ku prospěchu Louky. Darů u studánky se nashromáždilo tolik, že mohlo býti

přikročeno ku stavbě chrámu a ten roků 1487 za louckého opata Pavla (sub Paulo abbate Lucensi XXIV.) předán svému účelu a roků 1510 vysvěcen Martinem, biskupem nikopolským ku cti sv. Wolfganga. Jest to jeden z nejstarších kostelů na Znojemsku. Podle tradic, stavěl jej ve slohu gotickém, mistr kameník Mikuláš ze Sedlešovic, umělec, který spolupracoval na výstavbě Louky pobořené Husity, vystavěl znamenitou typickou radniční věž a pracoval na presbytáři chrámu sv. Mikuláše ve Znojmě. Hnanický chrám je zajímavá stavba. Pozdější opravy byly provedeny ve slohu barokním a tím byl původní gotický sloh značně porušen. Má tři lodí. Dvě kaple byly vybudovány rovněž ve stylu gotickém, starší z nich pochází ze 13. století. Jedna kaple zachovala gotický sloh, u druhé byl opravou porušen.

Jak již uvedeno, pouze část vesnice náležela Louce, jiná část byla zeměpanskou a dočasně v držení kláštera oslavanského. Roku 1509 český král Vladislav II. Jagelonský, prodal Hnanice se Slupem a Nicmanicemi, - Vilému z Pernštejna. Roku 1541, zástavní držitel Oslavan, moravský hejtman Jan Kuna z Kunštátu postoupil tyto tři vsi, svému bratru Vilémovi Kunovi z Kunštátu na Jaroslavicích a Hrádku, záměnou za Valtrubice (dnešní Valtrovice) a Olekšovičky. Od té doby byly Hnanice z části připojeny k panství Jaroslavickému.

Část vsi, která náležela klášteru v Louce, byla povina odváděti opatství desátek z vína. Za správy opata Šebestiana Frajtaga z Čepiroh, když tento desátek vymáhal, došlo ke sporu. Hnaničtí dovolávající se obyčeje, zavedeného za předchůdce, opata Metoděje Hružy, odmítali odváděti desátek z červeného vína vůbec a z bílého nechtěli odvádět desátek podle výměry z vinic, ale ze sklepů, čímž se zase opat cítil poškozen. Spor se vlekl dlouho a nebyl do smrti Frajtagovi vyřešen.

Podle historika Dr. Ladislava Horáka, byly Hnanice městečkem. Byly nadány trhy výročními, jež byly velmi živé a hlučné. Přicházeli sem obchodníci z celé jižní Moravy a ze severních Rakous, Moravané z českých oblastí zde prodávali obilí a obstarávali si zde znamenité zdejší i rakouské vína. Živými trhy a slavnými poutěmi usedlíci rychle bohatli. Byli známi po kraji svou zámožností i pýchou a na vzdory blízkým katovským, nazývali se hrdě „Bürger“. Věky dobou zasypaly starou slávu hnanických trhů a poutí, zanikly a pro hnanické Němce název Bürger trval dlouho, už jen jako posměšek. Obec měla svůj chrám už od počátku 16. Století a snažila se získati také faru. Roku 1518 založila pro oltářníka nadaci, ale fary nezískala a správu duchovní

zde obstarávali kněží z fary šatovské, nebo řeholníci z kláštera louckého. Podle nadace, bylo oltářníkovi postoupeno 10 měřic dobrých vinic a obcí vypláceno 10 kop vídeňských grošů, ve dvou ročních lhůtách splatných. Bylo mu věnováno k bezplatnému bydlení, stavení, - jež později se stalo a je dosud farou. Tato nadace byla roku 1518 potvrzena Stanislavem, biskupem olomouckým.

Roku 1581 jako jiné města a obce v okruhu Znojma, odpadly Hnanice od katolictví a odepřeli dávat klášteru louckému desátek. Usedlíci nedali se pohnouti ani mandáty císaře Rudolfa, aby se vrátili do poddanství opatova. Kládli ozbrojeným lidem klášterním, při vybírání desátku, odpor i zbraněmi. Roku 1584 opat Fraytag z Čepiroh, aby protestanté se nezmocnili domu oltářníka, vzal jej do vlastní správy. Nad vraty zahradními byl tehdy vytesán nápis: Sebastianus Fraytag a Czeopiroch, Eques Jerosolimi tamus, Abas Lucensis Anno 1584.

Za války třicetileté, obyvatelé osady, vrátili se ke katolictví. Ač byla pohraniční obcí, za těchto válečných dob neutrpěla tolik, jako jiné okolní osady.

Fara byla u hnanického chrámu zřízena teprve roku 1784.

Podle ústního podání byl kostel za třicetileté války vypálen. Střecha shořela a na klenbu deset let přšelo. Časem bylo na klenbě tolik vody, že tam hnízdily divoké kachny. Po válce byl kostel opravován. Z obavy, aby se klenutí nezřítilo, bylo sneseno a bylo zbudované klenutí nové. Roku 1777 obdržel chrám hnanický jako význačný na Moravě z Říma privilej plnomocných odpustků na dobu sedmi let, což zajisté mělo pro hříšníky značnou přitažlivost. Poutě v Hnanicích byly tehdy slavné, mimo odpustky, lákal sem poutníky léčivý pramen divotvorný a studánka, jež v kapli je dosud zachována a opatřena roubením.

Roku 1898 byl starobylý tento chrám opravován znovu. Spustlá kaple sv. Volfganga byla opravena a opatřena nejnutnějším inventářem. Původní dlažba z 15. století byla z obyčejných cihel, sešlá a vodou prosáklá. Byla ponechána za podklad nové dlažby. Ale zvýšením dlažby utrpěl architektonický soulad, zvláště prostora pod kůrem, kde dva postraní gotické oblouky ztratily poněkud na své štíhlosti. Před hlavním oltářem původní starou dlažbu tvořili velké ploché kameny. Ty byly odstraněny. K novému vydláždění bylo použito staré galerie kůru, jež byla na jedné straně ozdobena gotickými ornamenty. Hladké strany bylo použito na novou dlažbu. Gotické ornamenty byly teprve později objeveny, poněvadž plocha, na níž byly, zůstávala obrácena k zemi a tudíž neviditelnou.

Nad oltářem sv. Volfganga je socha světec, znamenité kamenické dílo z druhé polovice XV. Století. Také hlavní oltář je znamenité a cenné umělecké dílo, byť pozdějšího stylu barokního. Rovněž zvony jsou starožitné. Ted' ovšem jest zde

jen jeden, prostřední velikosti a byl ulit už r. 1480 v Brně zvonářem Jiříkem. Scházející byl ulit r. 1650.

Obec byla zajímavá tím, že měla jen čtvrtlániky. Asi proto, že složitější viniční hospodářství nedovolilo obdělávati větší výměry. V pozemkové knize z roku 1794 jsou uvedeni v obci 64 čtvrtlánici. Platili půlročně 23 zlatých 20 krejcarů úroku. Roku 1750 robotovali týdně. 60 čtvrtlániků po 3 dnech a 24 podruků 1 den pěšky. Z roboty se hnaničtí vykoupili roku 1823. Roku 1800 bylo v obci 624 obyvatel. Roku 1834 v 88 domech 572 lidí, roku 1900 ve 112 domech 615 obyvatel.

Na jižní straně, rovnoběžně s osadou je ulice starých vinných sklepů.

K obci přísluší část samot u řeky Dyje, nazvaných „Devět mlýnů“. Roku 1904 bylo těch mlýnů na Dyji už jen šest, k Hnaničím čtyři z nich příslušny. Dva patří k obci Havraníky.

Hnanice jak již podotknuto, byly nadané výročními trhy. Byly povoleny dekretem císaře Josefa I. a znovu potvrzeny císařovnou Marií Teresíí. Dekrety tyto jsou psány německy, starým ozdobným rukopisem a každá je opatřena velkou pečetí. Pečetě jsou v kulatých dřevěných pouzdrech a jsou poškozené. Listina od císařovny Marie Teresie je opatřena jejím vlastním podpisem. Listiny, tyto, jakož i jiné, které jsem našel na obecním úřadě a v kostelní věži jsem odvezl do úschovy do Znojma, do Znojemského archivu, které je na Divišovém náměstí ve staré hudební škole.

Hnanice byly založeny zároveň se Šatovem roku 1201. Havraníky byly založeny r. 1262. Tyto letopočty jsou mezníky, kdy začala kolonizace Znojemska a také Hnanic. Němci dostali mnoho výsad oproti domácímu lidu, nad ně se vyvyšovali a kterým vládli. Domácí lid byl pozvolna poněmčován. Němci spravovali své obce právem německým.

Na zdejší kostel bylo použito kamene ze zdejšího lomu, který je již zastavěn a jsou tam domky č. pop. 42, 43, 44, 45 a 46.

Roku 1304 hnaničtí prožili vpád Kmmánů a čtrnácté století bylo bouřlivé. Roku 1729 byly Hnanice poutním místem, zároveň s Mašůvkama.

Král Zikmund zemřel ve Znojmě. Znojmo bylo vždy věrné Zikmundovi a proto okolní osady hodně trpěli od husitských vojsk.

V Jevišovicích byl husitský hrad, odkud dělali nájezdy do okolních vesnic.

Známe je také z dějin jméno blízkého Milfroně, kde byla vedena veliká bitva. V 18. století byly veliké povodně na řece Dyji.

zapsáno 1949, srpen, J. Oliva

Výpis ze školní kroniky

Počátkem školního roku 1926 – 27, byla zřízena, výnosem ministerstva školství a národní osvěty v Praze, česká menšinová škola. Obec má 375 obyvatelů, z nichž je 37 čechů. Starostou je František Berger, který umí dosti dobře česky. Jeho manželka je Češka. Smíšených manželství je zde více.

Školní rok 1927 – 28 chodilo do menšinové české školy 11 dětí. Místnosti pro školu jsou nevhodné. Veřejná činnost české menšiny začíná roku 1928, při volbách do obecního zastupitelstva. Je ustavena první kandidátka. Tato se stává neplatnou, neplatností jednoho podpisu. Starosta vrací žádost v 11.30 hod. Během ½ hod. nebylo možno sehnat podpis, neboť Němci ihned obešli vesnici, (poněmčené Čechy) aby žádnou listinu nepodepisovali a scházeli se v houfech na návsi. Tak začalo před volbou. Téhož dne nedostal správce školy v celé obci koupit mléka. Ted' Němci vědí, že jsou Češi v obci a že na příští volby budou muset dělat malý ústupek.

8. ledna byl založen odbor národní jednoty.

Při velké vodě na Dyji, zahynul tragickou smrtí Tománek, dozorce v Devíti mlýnech. Byl stržen do jezu a po 20. min. boje – utonul. Zanechal po sobě vdovu a 3 děti.

Školní rok 1928-29 zapsáno do školy 14 dětí.

Papírna v Devíti mlýnech přešla do českých rukou. Koupila ji fy. Potůček a Valenta z Brna. Vzali opět české dělníky do zaměstnání.

Dne 2. listopadu byly volby do okresního a do zemského zastupitelstva.

Výsledky voleb v Hnanicích:

Do okr. zast.:

1. Sudeten d. Landbund	203
3. Deut. Gewerbe partei	3
4. D. Christ sociale	24
5. Národní demokracie	3
7. Bund d. Deutsch Landwirte	23
9. D. national partie	2
10. Sociální demokracie	9
12. Čsl. národ. social.	21

Do zemského zastupitelstva:

1. D. Christ. sociale	25
4. D. Gewerbe partei	6
5. Sociální demokracie	8
6. Bund d. Landwirte	27
7. D. A. Wirtschaft G.	7
10. Volné sdr. polská a žid.	2
13. Čsl. strana lidová	1
15. Čsl. národní socialisté	22
16. D. national partai	1

13. Čsl. str. lidová	2	17. D. Volkverband	189
		18. Národ demokracie	2

Do obecního zastupitelstva :	35 hlasů českých
	255 hlasů německých
Do zemského zastupitelstva:	33 hlasů českých
	257 hlasů německých

Školní rok 1929 – 30 přihlášeno do školy 17 dětí.

Stávka školních dětí v Hnanicích od 1. do 15. dubna pro nedostatečné a nezdravé učebny

Tehdy byla poslána deputace na ministerstvo školství se žádostí o novou školu. Stálý vzrůst českého žactva vyžadoval větší péči a lepší umístění školy. Marné však byly žádosti a petice, které byly posílány na ministerstvo, proto nastala stávka. O této stávce se psalo tehdy ve všech novinách a vylíčeny poměry na české menšinové škole v pohraničí.

Přes to vše chodili děti dále do nezdravé učebny až do roku 1933. Až školní rok 1933-34 nastoupili děti již do nové školy.

Otevření nové školy bylo oslaveno a vysázeny před školou – lípa svobody a lípa Masarykova.

Roku 1934 proniká sem Strana Henleinova netušenou měrou. Předvolební agitace a sliby, že území až po Znojmo, bude přiděleno k Rakousku a později k německu, získali veškeré obyvatelstvo. A zajímavé je, že právě děti odrodilých českých žen vstupují do služeb Henleinových a přímo fanaticky agitují. Snad všichni věřili těmto slibům a nebo ze strachu odevzdávali hlasy straně Henleinové, ženy české nevyjímaje.

Přehled volebních výsledků:

	Sněm.	Senát.	okres	země
1. Republikánská	1	1	-	-
2. Čsl. soc. dem.	3	2	4	4
3. Čsl. Nár. soc.	17	17	20	21
5. Čsl. Str. lidová	1	1	1	1
6. Němec. Demokř.	-	-	1	1
8. Němec str. agrární	-	-	2	2
9. Němec. Křest. soc.	19	20	7	8

12. Nem Henlein	293	271	284	273
13. Národ obec fašist.	-	-	2	2
16. Národ sjednocení	11	11	10	7

Roku 1936

Dne 19. Dubna byla vyzvednuta prst na hranicích u hraničního kamene a byla uložena do podstavce plastické mapy, kterou věnoval svaz finanční stráže panu presidentu Dr. Edv. Benešovi. Současně byla brána prst k témuž účelu v: Krušnohoří, Krkonoše, Orlické hory, Hlučínsko, Opava, Jasina Hořice, Bratislava, Znojmo (Hnanice), Vitorazko a Šumava.

Na této plastické mapě bylo vyznačeno místo, kde přecházel p. president v roce 1915 hranice do ciziny aby pracoval po boku presidenta osvoboditele.

Roku 1938

Českou školu zabrali němci. Lípy, které už pěkně vyrostly, vykáceli a nasázeli duby. Není známo jak hospodařili, jelikož český živel musel opustit Hnanice.

Po převratu v roce 1945 převzala školu finanční stráž, kde konali službu při odsunu němců.

První učitel nastoupil v roce 1945 Vilém Máhr narozený 25. Března r. 1915. Působil na škole sám. Po něm nastoupil Krček Josef dne 7.IV.1946. Narodil se 14.7.1908 v Blatci okr. Olomouc a působil zde ke spokojenosti všech až do počátku roku 1949 – 50. V roce 1947 – 48 škola rozšířena na dvoutřídku. Na faře byly zřízeny jesle pro děti do 6. Roků. Roku 1948 – 49 byla zřízena školka.

zapsáno r 1949 – říjen Jos. Oliva

Popsání útoku na budovu celní v Hnanicích roku 1938.

Jest popsán přímými účastníky tohoto útoku a boje, respicientem finanční stráže Františkem Bernatem a resp. Fin. Str. Antonínem Kubánikem, kteří opět po převratě v roce 1945, nastoupili službu hraniční strážě, na starém působišti v Hnanicích.

V bouřlivých dnech zářijových v roce 1938 došlo k přepadení celní budovy v Hnanicích. Přepadení toto bylo provedeno německými terorysty SDP, kteří přeběhli z našeho území do Rakouska.

Dne 20 září po 5. hod. ranní bylo vystřeleno na finance Frant. Hlímu, konajícího službu u celní budovy asi 30 ran. Rovněž bylo stříleno na finance Rudolfa Kosmáka z rakouské strany. Jmenovaní palbu neopětovali, dbajíce rozkazu, zabrániti za každých okolností vojenskému konfliktu.

Posádka celní budovy sestávala z velitele Jana Chrástka (inspektor fin. Stráže) 12 financů a 5 vojnů S.O.S. Očekávali se další útoky proto se vše

připravovalo k obraně. Zabarikádovaly se okna železnými pláty, prkny a pytle naplněné pískem.

Vykopaly se zákopy na levé straně za budovou asi 50 m od hranic a druhý od celnice vpravo asi 100 m od hranic. V pravém zákopu byl lehký kulomet, v levém byly připraveny ruční granáty. K obsluze kulometu byli přiděleni resp. Rud. Kosmák a voj. Plačovský ze Šatova. Tento voják za nepřítomnosti Kosmáka vyjmul z kulometu úderník. Po návratu Kosmáka ohlásil, že jde do Šatova pro cigarety a převléci se, což mu bylo povoleno. Teprve po jeho odchodu Kosmák zpozoroval že kulomet je do boje nezpůsobivý. Asi za tři hodiny byl voják Plačovský spatřen na rakouské straně ve stejnořadi rakouského teroristy, jak vede německé celní orgány kolem celní budovy a podává jim zprávu o našich obraných opatřeních.

Dne 22. září o třetí hodině ranní, zpozorovala hlídka v levém zákopu, fin. Kubáník a voj. Barták, že někdo překročil hranice a plíží se vinohradem k zákopu. Na zvolání „Stuj“ bylo odpověděno palbou z automatu. Současně začala střelba se všech stran na celní budovu. Teď teprve jsme počali také střílet. Střelba se stále stupňovala a trvala do 6. hod. ranní.

Po dosažení telefonického spojení s velitelem praporu S.O.S. podpl. Gen. Štábu Matěju, bylo žádáno o posilu, která byla přislíbena. Posila však nepřicházela a hlídka v západním zákopu byla nucena ustoupit. Hlídka ze západního zákopu se probojovala k celnici. V celnici měli jen dvě bedny ručních granátů, které přivezl poručík Chlup ve večerních hodinách před útokem. Pomoc stále nepřicházela a na opětovnou žádost o ni, bylo velitelem praporu odpovězeno, že nás 17 mužů na obětování stačí.

Spousta ručních granátů, vrhaná okny a rozbitými dveřmi, ohrožovali posádku. Telefoní aparát byl zničen a telefonisté skoro zázrakem vyvázli z nebezpečí. Obrana vrhala ruční granáty z oken prvního poschodí. Po vyčerpání všech možností obrany, když munice a ruční granáty docházeli, opustilo osazenstvo celní budovu. Nikdo nebyl raněn, jen telefonista byl na chvíli omráčen. V celní budově hořelo a strop v mezipatře se propadl. Shořely také kolny a garáž. Při ústupu, byl zpozorován četnický pohotovostní oddíl, jak přicházejí od Šatova.

Nadporučík četnictva dostal rozkaz od podpluk. Matěju, ihned vyslat dvě družstva do Hnanic. Jmenovaný převzal velení a místo do Hnanic, jel do Šatova. Ze Šatova postupoval v bojovém rezestupu podél hranic, k celní budově. Když šel vyjednávat, byl zajatý a až po ústupu ze státních hranic na demarkační čáru, byl předán rakouskými úřady, v Příměticích vojenskému velitelství.

Tak opustili financí celní budovu, kde zanechali skoro celý svůj soukromý majetek. Boj o celní budovu trval 3 hodiny a posádka ocenila čin poručíka Otmara Chlupa

Když přinesl jim ruční granáty. Po ústupu se por. Chlup rozhodl, že se půjde podívat k celní budově na situaci a že by se pokusil dobýt budovu zpět za pomoci financů a příšedší posily.

Ač byl varován, setrval na svém rozhodnutí a s dobrovolníky od fin. stráže a plížili se pravým silničním příkopem k celní budově. Když se přiblížili ke svahu, asi 300 kroků od budovy, zvedl hlavu a ukazoval směr, odkud střílel nepřátelský kulomet. V zápětí však byl zasažen a klesl mrtev k zemi.

V té době byl doručen fonogram od ministerstva národní obrany, aby budova nebyla zpět dobývána.

Po smrti poručíka Chlupa stáhli se ostatní zpět do Hnanic. Sanitní hlídka musela se také vrátit s nepořízenou, pro silnou palbu. Policejní praporčík Kšempa vyzval proto německé občany, aby šli s bílým praporem pro poručíkovo tělo, což se též stalo bez zvláštních příhod.

Po dvouhodinovém odpočinku ve stodole v Havraníkách, nastoupila fin. stráž opět na hlídku. Dvoučlené hlídky chodili v obcích v Hnanicích a Šatově a na radnické silnici. Za Šatov se chodilo až ke dráze. Za soumraku bylo opět stříleno po hlídkách, ač během dne býval vždy klid. Námi opuštěná celnice byla silně obsazena německými ordnery. Večer se naše hlídky stáhli do pásma před Šatov a Hnanice a jako polní stráž, setrvali na uvedených místech až do svítání. Během noci se přiblížila menší skupina nepřátel k Šatovskému nádraží, byli však zahánáni. Podle získaných zpráv, byl prý v Unter Retzbachu připravený obrněný vlak k útoku na Šatov. Z těchto důvodů byly vyhozeny koleje před dřevěným mostem. Nálož, k vyhození těchto kolejí, byla již dříve k tomuto účelu připravena.

V Hnanické škole byla seskupena stráž – tři financí a dva vojíní kulometné roty. Večer byli postavené dvě stráže na oba rohy školní zahrady. V 9 hod večer zahájili nepřátelé palbu na školu. Obě stráže se stáhli do školy. Nepřátelé použili též ručních granátů a později světelných raket. Osazenstvo školy se stáhlo na radnickou silnici. Při ústupu zapoměli ve škole kulomet. Jeden z vojinů se vracel pro kulomet, byl však vrácen Bernatem, který odcházel ze školy a sám se vrátil pro kulomet. Ač byl zpozorován, šťastně se dostal do školy, kde vzal kulomet a utíkal s ním ke svému druhům. Byl však sražen tlakem vzduchu při výbuchu ručního granátu. Dva soudruzi kteří mu šli naproti jej našli v bezvědomí. Odnesli jej, ošetřili a byl převezen do Znojenské nemocnice.

Až po několika dnech přijel do Havraníků velitel praporu SOS ppl. Matěju, který vyzval vrchního resp. Votavu, aby šel na státní hranici a zahájil jednání o příměří. Opatřen bílým praporkem odebral se na hranici k celní budově a tam navázal styk s německými úřady. Tito souhlasili aby bylo jednáno, načež velitel praporu odjel autem ke hranici k dalšímu jednání, kde bylo příměří oboustranně dohodnuto. Po tomto jednání konala fin. Stráž opět hlídkovou službu v předpolí opevnění za účasti jednotek armády až do doby, kdy bylo toto pásmo postoupeno okupantům.

Ústup ze stanoviště byl proveden 10. října 1938 přes Znojmo do Přímětic, kde vedla také tak zvaná demarkační čára.

Než však finanční stráž, vojsko a četnictvo ustoupilo a než nastoupil „Wehrmacht“ využili hordy ordnerů této chvíle k tomu, aby tloukli a mučili příslušníky českých rodin, kteří zůstali v těchto obcích.

Jako konkrétní případ uvedeno:

Poštovní zřízenec Vlasák v Šatově, byl zbit Šatovskými ordnery a vhozen do nedostavěného vojenského oběktu, kde by jistě v bolestech a hladu zemřel, kdyby jej nevysvobodili financi a četnictvo, kteří jej našli. Jako rukojmí musel jít s četníky Šatovský starosta do Havraníků.

Při odchodu financů a četnictva, bylo na ně pliváno a sprostě nadáváno „českých psů“ aj. Stálé volání „Sieg Heil“ a Heil Hitler“, které platilo již německé armádě, která již předjížděla skupinu hraničářů, která s bolestí v srdcích a se slzami v očích musela opouštět svoje domovy.

České matky s dětmi v náručí s pláčem volali za českými vojíny, aby je neopouštěli a aby je vzali sebou.

Seznam finanční stráže v Hnanicích z r. 1938

Chrástek Jan,	vrchní respicient, I. tř. přednosta	nar. 17.9.1897
Klapal Cyril,	vrchní respicient	narozen 6.6.1899
Kočí Jan	" "	" 26.12.1897
Lustig Alois	" "	" 24.6.1897
Kalivoda Frant.	- "	" 23.2.1907
Hlíma Frant.	- "	" 7.4.1902
Kubín Karel	- "	" 7.4.1902
Kosmák Rudolf	dozorce finanční stráže II. tř.	11.4.1908
Musil Bohuslav	" " " "	26.1.1911
Kachla Jaroslav	" " " "	9.6.1912
Bernat Frant.	" " " "	" "

Votava Karel vrchní rescipient

"

16.12.1898

Rok 1945

V novinách i v rádiu probíhaly výzvy, aby všichni, kdo dovede pracovat v zemědělství, šli obsazovat pohraničí a přebírat zemědělské usedlosti po Němcích. Němci prý budou vysídleni do říše. Půjdou tam, kam je srdce táhlo. Jako vlastizrádci, kteří naválili na naši vlast tolik utrpení, strádání a strastí, měli být souzeni. A byli odsouzeni celým národem. Hlavní činitelé a vedoucí, byli pozavíráni a mnozí z nich odsouzeni k smrti. Ostatní byli vysídleni – šli do vyhnanství. Byli potrestáni ztrátou majetku a potom ztrátou vlasti, kterou tak hanebně zradili. Jistě trest tvrdý a rovná se smrti pro toho, kdo svůj domov miloval.

S tímto rozsudkem souhlasil celý český národ. Nebudou už u nás národnostní třenice, nebudou už čeští lidé trpět na pohraničí ústrky, urážky a bude zbaven ponížování. Němci však, už si nebudou stěžovat, že se jim v republice děje křivda a že se jim vede špatně. Bude napraveno zlo, které zavínili čeští králové tím, že zvali němce do Čech, aby se zde usazovali.

Ale co bude později? Jak se budou vyvíjet další osudy naše a osudy námi vysídlených Němců? V srdcích jejich usadí se zášť za domělou křivdu a tato zášť poroste v srdcích jejich dětí. Budou čekat na příhodnou dobu a stále doufat, že se jim podaří dostat se zpět.

Do pohraničí se začali stěhovat zemědělci, řemeslníci i dělníci.

Obsazovalo se pohraničí českým lidem. Každý na své místo. Do pohraničí se však dostali také živly takové, které chtěli z toho těžit a lacino se dostat k majetku. Bylo jich hodně a vžil se pro ně název „zlatokopi“ – a vžil se tak, že ti, kteří zůstali v zázemí, nazývali zlatokopy všechny, kteří do pohraničí šli, byť to byli poctiví a pracovití dělníci nebo zemědělci.

Teprve doba a ostrá opatření oddělila plevy od zrna. Poctiví pracovníci zůstali. Zlatokopi odešli, nebo byli vysídleni a mnohého postihl též zákon.

Osídlovalo se. Šel jsem se též podívat a přišel do Hnanic. Zalíbil se mi zdejší kraj. Dvacet roků v továrně zanechalo stopy na mých plicích a proto jsem se rozhodl, že se sem nastěhuji. Tak jako já se stěhovalo tisíce. Ten pracoval na panském, teď bude pracovat na svém. Druhý, chalupník, zde převzal statek. Jiného zase lákaly vinohrady. Jiný zase, že bude tady žít svobodně, bez drábů a poroučení. A každý měl svůj důvod, proč do pohraničí jde.

zapsáno leden 1950

V každé obci byl ustanoven komisař, který byl v zastoupení okresního národního výboru a zároveň řídil osídlování v obci. V Hnanicích byl ustanoven

za komisaře Josef Švarc, narozený r. 1896 – z Bojanovic na Znojemsku. Bylo na něj hodně stížností, že nadržuje Němcům a osídlování schválně zdržuje. Přišel-li do Hnanic zájemce na osídlování, vypsal mu čísla domů, které si může prohlédnout a které jsou k osídlení. Tyto domky, když si zájemce prohlédl, tak zase odešel, neboť to byly většinou domy na spadnutí, nebo malé, na kterých se nedalo hospodařit.

Však také každému návštěvníku Hnanic padlo hned do oka, jak jsou hospodářské budovy zanedbané a schátralé. A taková byla celá vesnice. Snad to bylo tím, že muži byli sedm roků na vojně a po celou dobu války, nikdo nic neopravoval.

Hodně domů bylo již od Němců opuštěných, od těch, kteří se báli trestu za svoji činnost za protektorátu, proto utekli za hranice. Ti, kteří zůstali, velice neradi otvírali dveře svých domovů, pro zájemce k osídlování.

Když novoosídlenec si už konečně vybral svůj budoucí domov, šel komisaři to ohlásit. Tam dostal dvojdílnou úřední listinu tohoto znění: P.T. (Jméno Němce, dřívějšího majitele) Hnanice č.p.

Poněvadž jste Němec, ustanovuje místní národní výbor s okamžitou platností podle dekretu presidenta republiky ze dne 19.5.1945 pro Váš podnik národní správu a ustanovuje národním správcem pana (jméno). Nařizuje se Vám, abyste předal ihned celý podnik se všemi právy a zásobami, jakož i pohledávkami a hotovostmi uvedenému národnímu správci. Jakékoliv jiné dispozice se Vám zakazují a budou přísně potrestány. Proti tomuto rozhodnutí můžete podati do 15 ti dnů u zdejšího národního národního výboru odvolání na okresní národní výbor.

Razítko a podpis.

Panu (Jméno) Na vědomí s tím, aby národní správu ihned převzal a prováděl ji s povinností dobrého hospodáře. Ohledně vyúčtování, jakož i odměna za vykonávání národní správy obdržíte pokyny později. Kontrolu národních správců provádí berní správa ve Znojmě, které předložíte přesný inventář.

Razítko a podpis.

Mimo toho dostal každý papírovou ceduli českorusky psanou „Český dům“ – a ta se přibíla na vchod.

Němci, aby byli od Čechů odlišni, museli nosit bílé pásky na pravém rukávu.

Odsun němců z Hnanic byl až v únoru r. 1946. Do té doby žily Češi a Němci pod jedním krovem. Ojedinelé případy kde byly neshody, se řešili tím, že byli němci přestěhováni do domků, které ještě nebyly osídleny. Nebo stávalo se i to, že nečekali až na společný odsun a šli za hranice sami, buď na povolení správního komisaře, nebo i bez něj. Do odsunu byli němci určováni na různé práce a nebo pracovali na svých bývalých hospodářstvích.

Při odsunu bylo povoleno každému němci vzít sebou až 50 kg svého majetku. Stalo se, že ženy měly oblečeny až osm sukni a muži dva obleky, v čemž se jim nebránilo. Dokonce jedna žena si nesla sebou obraz Hitlera. Odsunuté byly také dvě Češky. Manželka rakouského příslušníka Leitkepa a druhá, stará paní, která bydlela na č.p. 44.

Na č.p. 54 ve dvoře bydlela také Češka. Byla to stará, nemocná žena, vdova po nějakém generálu a rodačka z Hradce Králové. Bála se odsunu a proto se oběsila na okení klíče. Poslední vůli napsala česky. Aby byla do truhly oblečena do připravených černých šatů a do truhly aby jí byla dána popelnice jejího syna. Na pohřební výdaje přiložila částku 2.000,- Kčs.

Protože ji němky nechtěly posloužit, byl k této práci určený prvním předsedou Hlaváčkem Tomášem soudruh Oliva Josef. Tento jí odvázal a za pomoci Zapletala Františka jí oblékli a vložili do truhly. Za tuto službu, z výše uvedené sumy nedostali oba jmenovaní, nic. Truhla byla převzata národní správou, byla tudíž zadarmo, tak zůstala jen otázka, kam byly tyto peníze vyplaceny, když při tom se žádný obřad nekonal. Šperky, zlato a stříbro převzalo po ní sbor národní bezpečnosti ze Šatova za mé přítomnosti.

Potom zde byla stará vdova původem ze Slovenska, která nebyla odsunuta. Byla nemocna a také v krátké době po odsunu zemřela. Byla sestrou p. Kubišové, která u ní byla po celou dobu protektorátu se svými, již staršími dětmi, Filipem a Kornelou.

Marie Radaušerová, také české národnosti, vdova, zůstala zde také. Když se její manžel (první) utopil při povodni v Dyji (Tománek) provdala se za němce Radaušera. Její syn pracoval příležitostně u zdejších rolníků. Později šel pracovat do dolů, kde byl zraněn a při cestě domů, zemřel. Ona také pomáhala u zemědělců, ale pro špatné chování musela se vystěhovat do zázemí.

Ještě dříve, než se ustavila správní komise, na popud správního komisaře, byla ustanovena rolnická komise. Předsedou byl Urban a členové Hradil, Suchánek a Mařák. Urban byl právě jedním z těch, kteří chtěli na pohraničí zbohatnout. Pomáhal Němcům přes hranice a prováděl různé krádeže. Byl vysídlen pro krádež hroznů a zeleniny.

Správní komise se ustavila teprve 9. září r. 1945, za asistence velitele stanice sboru národní bezpečnosti, praporčíka Chmely A. a štábního rotmistra Trojky Viléma. Schůzi řídil správní komisař Švarc Josef.

Navrženi byli: Mařák Tomáš, Hradil František, Hynčica Svatopluk, Havelka Rudolf, Šara Martin a Berger František. Náhradníci: Suchánek Jan a Jurák Josef. Po sjednané dohodě, odjeli členové národní bezpečnosti.

Až 16. října byli navrženi svoláni na první schůzi do úřední místnosti, která byla v prvním poschodí staré německé školy. Všichni navrženi se na schůzi dostavili a bylo jim jejich jmenování oznámeno. Potvrzeno okresním národním výborem č.j. 11.913 – I./45, ze dne 9. října r. 1945. Jmenování: Švarc Josef, předseda – Mařák Tomáš, místopředseda – náměstek I. Hradil František místopředseda a náměstek II. Členové: Hynčica Svat., Havelka Rudolf, Šara Martin. Náhradníci: Suchánek Jan a Berger Frant.

Všichni své jmenování přijali a složili slib do rukou předsedy.

Potom probrali poslední události na vsi a tím byla první schůze místní správní komise ukončena.

Švarc měl ke svému úřadování ještě pomocnici, paní Křižanovou od 1. července, které bylo novou M.S.K. odhlasováno 900,- Kčs měsíčně, se zpětnou platností. Uklízečce Margaretě Gutschové, za úklid kanceláře 100,- a úklid školy také 100,- Kčs. Za to obecnímu strážníku, se žádost o zvýšení platu odložila a byla projednána až 13. února 1946. Obecního strážníka představoval Náplava Filip.

Dne 20. prosince byl zvolen tříčlenný výbor školní: Šara Jan, Habr Josef a Jurák Josef. Do finanční komise byli zvoleni Švarc Josef a Suchánek Jan. Za zemřelého Bergera byl navržen do M.S.K. Dudašek Alois a byl dán návrh na nové ustavení M.S.K. a sice proto, aby v ní bylo paritní zastoupení všech politických stran.

V Hnanicích byly čtyři politické strany. Komunistická, která byla nejsilnější, potom České socialisty, Sociální demokracii a stranu lidovou. Každá strana vyslala své kandidáty do schůze, která byla určena na 17. ledna 1946, kde byl za předsedu zvolen Hlaváček T.

Zahájil schůzi, poděkoval za důvěru se slibem, že bude pracovat poctivě a čestně. Povstáním a jednou minutou ticha, byla uctěna památka padlým za naši svobodu. Potom přečten slib a podáním ruky předsedovi slibovali věrnost

a spolupráci. Za pokladníka byl zvolen Sova Alois. Finanční komise: Hlaváček Miloslav, Máhr Vilém a Šara Martin. Zemědělská komise: Hynčica Svatopl. předsedou, členové Zapletal a Stránský. Při přebírání kanceláře po bývalém komisaři Švarcovi, má být přítomna celé finanční i zemědělská komise. Předseda si zaopatrí tajemníka Krsičku a Jodas Josef převzal zásobovací agendu s platem 500,- Kčs na měsíc. Krsička, tajemník dlouho neuřadovol. Pro různé pletichy byl nucen odstoupit a na jeho místo od 1. dubna přišel Pavlínek Josf, s platem 2000,- Kčs.

napsáno v únoru 1950

Již za doby, kdy byl Švarc komisařem, děly se různé nepřístojnosti a krádeže, které se stále stupňovaly. Po vysídlení Němců, byly všechny neobsazené domy uzamčeny a zapečetěny. Ale v krátké době byly pečeti poškozeny, dveře zotvírány a tyto domy soustavně vykrádány. Ze sklepů byly vyváženy brambory a řepa, s pūd a stodol, seno a sláma. Ztrácel se z bytů nábytek, šatstvo, kuchyňský inventář. Ztrácelo se též hospodářské nářadí. Na polích se ztrácela zelenina a ve vinohradech hrozny.

Kubásek Fr. si špatně hlídá svojí národní zprávu. Němec, od kterého převzal hospodářství, mu ujel přes hranice s dvěma kravami i s vozem. To prý se stalo za pomoci a vědomí Urbana. Na výmluvu, že je svobodný, bylo doporučeno všem svobodným národním správcům, aby se hleděli co nejdřív oženit. Když Kubásek tak o krávy přišel, začal rozprodávat slámu a seno, což vyšetřovala rolnická komise. Při soupisu hospodářského zvířectva, byla na něj podána stížnost na okresní národní výbor pro špatné chování k vykonávajícím soupis.

Při hranici rakouské, (nynější staré hory) byl přistižen při krádeži hroznů Vick Frant. němec z č.p. 9. Vůz z káděmi měl postavený za cestou která tvoří hranici, a hrozny z vinohradu, který byl dřívě jeho majetkem, odnášel do vozu. Mimo toho tam měl heště dva pomocníky, pravděpodobně příbuzné z rakous. Když vojíni pohraniční služby se přiblížili, vystřelil na ně. Vojíni střelbu opětovali a Vick byl střelen do hlavy. Nebyl hned mrtev, křičel bolesti, nadával Čechům, ale brzy se odmlčel. Zemřel. Jeho pomocníci jej později odnesli přes hranici.

V roce 1945 se hodně používalo zbraní. Každou chvíli byly slyšet výstřely z pušek nebo ze samopalů, a také občas zahvízdala kulka, letící někde poblíž pracujících na poli.

Tehdy chodily mimo hlídek pohraniční strážé též hlídky vojenské, vždy dva muži. Dobrovolně chodil po hranicích katastru též Sova Alois. Měl jen osm měřic polí a byl svobodný, tak měl volného času nazbyt. Mimo toho zabýval se také myslivostí. Často se mu přihodilo, že někoho chytil, který šel přes hranice buď se zprávami, nebo němce, kteří utíkali před českou spravedlností. Při tom ovšem někdy přišlo k přestřelkám, s pistolí nebo puškou. Jednoho střílejícího pronásledovali se Šmerdou Bohumilem až ke hranici. Příčiněním Sovy, byl chycen muž, který tři dny se ukrýval v bunkrech a byl chycen v bunkru u křížovatky k devíti mlýnům, Kubáníkem, hekrlem, členy finanční stráže. Za nedlouho byla chycena devítičlenná tlupa Němců.

Byl také zastřelen, podle dokladů, nějaký Kroupa před bývalou hospodou č.p. 7. Toto zabití se podobalo souboji. Bývalý příslušník Svobodové armády, národní správce ze Šatova, měl ruce v kapsách, když u Kroupy vyptával, proč přešel hranice. Když Kroupa rychle hmatl do kapsy, Svobodovec jej střelil, ranou z kapsy. Byl ihned mrtev a pochován na Hnanickém hřbitově. Přišla však komise k vyšetřování tohoto případu a proto musel být ještě vyhrabán.

Sova vypravuje o zastřelení Kroupy: Když se vrátila Gerstenbrandová z nemocnice, přecházela často přes hranice. Na moji pohružku, že jí zastřelím, jestli ještě jednou přejde hranici, za mé nepřítomnosti, utekla. Krátce na to, jednou večer, byl právě Kubásek u mě, tloukl někdo na okno. Kubásek šel otevřít. Byli to dva cizí muži, z nichž jeden byl ruský voják. Druhý mluvil česky a vytýkal mi při řeči, moji vyhrůžku Gerstenbrandové. Z toho jsem poznal, že tito dva jsou ve spojení a proto jsem povolal ihned ruskou patrolu, která je ihned vzala sebou. O zastřelení se dozvěděl až druhý den.

Podle zjištění, měl Kroupa u sebe tři legitimace a přenášel přes hranice různé dopisy. Německých peněz měl u sebe větší množství.

V roce 1945 přecházely různé živly přes hranice z obou stran. Odtud utíkali Němci před zákonem, pašovaly se valuty a cenné věci. Z rakous zase přicházeli Češi i Poláci, kteří tam za protektorátu byli nasazeni na práci.

Finanční stráž měla svoje stanoviště v Šatovské obecní škole, ale brzy si museli udělat stanoviště i v Hnanicích v dřívější české menšinové škole která se k tomuto účelu nejlépe hodila. Tam jsem také předal jednoho Poláka, který když přešel hranici, vloudil se mi do chléva, aby se tam vyspal. Škola však byla neobývatelná. Za války tam byli ubytováni „SS“ mani a později maďarská posádka, kteří už za první světové války byli známí svoji nečistotou a jak dovedli znečistit své ubikace při svém odchodu.

Proto i ve škole bylo vše porozbíjené, vše co se dalo rozbit. Knih papírů a různých hader byly v každé místnosti celé hromady a každý koutek byl použitý za záchod. Proto musel Berger František dosavadní starosta, poslat na vyklizení muže a ženy z obce. Celá škola se musela po vyčištění, desinfikovat. Potom teprve se tam nastěhovala finanční stráž a najmuli si uklízečku, které platili 500,- Kčs měsíčně. Píšu o tom proto, že později řídící učitel Krček, napsal do školní kroniky, že financi předali školu ke svému vlastnímu účelu ve velkém nepořádku. Musím potvrdit, že když jsem tam vedl onoho Poláka, tak jsem tam sledal úzkostlivou čistotu.

Před Švarcem byl prozatímním komisařem vrchní respicient finanční stráže, Vyskočil, který byl současně přednosta celního úřadu.

Na vyčištění celnice u hranic bylo vysláno 10 Němců. Spadlé cihly, omítka i hnůj, vše bylo vyklizeno. Později se tam ubytovalo družstvo ruské pohraniční policie. Tito byli často navštěvováni ženami německého původu z naší obce u z druhé strany hranic. Rusové přicházeli přes hranice, kdy se jim zachtělo. Dovedli se veselit a rádi se napili. Až rozkaz generálního štábu, hlavní tylové armády S.S.S.R. vydal zákaz o přecházení hranic, o přechovávání členů rudé armády a my se s rudými vojáky rozloučili.

To bylo někdy před novým rokem.

Také pytláci zde byli. Je zde dost vysoké (srnci i jeleni) a na ty bylo stříleno z vojenských pušek. Rusové stříleli vše, co jim přišlo do cesty a třeba i z automatu. Aby rána byla účinnější pytláci upilovávali špičky nábojů.

Jednou večer bylo slyšet volání o pomoc česky i německy. Byl to bývalý starosta Berger. Byl raněn do nohy. Jistě měl i kost poškozenou, neboť při nesení hodně naříkal. Krátce po odvozu do nemocnice, zemřel. Berger byl nepřítelem pytláků, proto jedna verze praví, že byl postřelený pytlákem. Druhá praví, že byl střelen od svých krajanů proto, že držel s čechy. třetí verze praví, že prý byl střelen českým vojákem. tato poslední byla rozšiřována Němci, kteří tvrdili, že tam byli viděni dva uniformovaní muži. Říkalo se též, že rána vypadala tak jako by byl střelen opilovaným nábojem, nebo nábojem trhacím. Berger prý dobře věděl, kdo jej postřelil ale pachatele neprozradil. Ze Znojemské nemocnice byl převezen do Hnanic a pohřben na zdejším hřbitově. Krátký proslov nad hrobem pronesl Švarc.

Seznam nových osídlenců a jejich rodin

číslo popisné, jméno a příjmení, narozen, kde, okres, příjmení manželky, rodné jméno, narození. Děti příjmení a narození.

1. Zapletal František, strojní zámečnick, řím. kat. 15.10.1908 v Boršicích okr.
Uh. Hradiště, Vilhéma roz. Hlaváčková, 25.10.1910
děti: František 9.1.1938 – Klement 21.11.1940
Přistěhoval se z Boršic 28.7.1945
3. Kořínek Antonín, zemědělec, řím. kat. 22.11.1918 v Boršicích – Uh. Hradiště
Helena, roz. Bláhová, 19.11.1921, Boršice
děti: Ludmila 29.10.1942 – Marie 20.8.1946 – Josef 7.1.1948 – Marta
7.4.1949 – Helena 8.10.1950
Přistěhovali se z Boršic 15.10.1946
4. Teslevič Jan, zemědělec, 21.1.1920 v Kelečíně okr. Volova
Hana, roz. Fišková, 2.7.1921, Nižna Solovina – Užhorod
děti: Emilie 17.1.1947, Jana 20.2.1949
Přistěhovali se ze Šatova 10.11.1948
6. Dubravský Augustin, zámečnick, řím. k., 30.3.1901 v Karlových Varech
Marie, roz. Matyášová, 11.3.1893 v Petrově
děti: Jindřich
Přistěhovali se z Petrova 15.7.1945
9. Buček Jan, zemědělec, řím. kat., 14.12.1909 v Petrově okr. Hodonín
Anna roz. Spružinová, 4.3.1914
děti: Josef 29.5.1933 – Jan 8.12.1934 – Anna 4.2.1950
Přistěhovali se z Petrova
13. Halabim Rudolf, zemědělec, evangelík, 28.9.1926 Skalice – Slovensko
Otilie, roz. Šičovicová, 3.6.1925
děti: Rudolf 1.6.1946 – Otilie 28.6.1947
Přistěhovali se ze Šatova 1.4.1946
14. Bernat František, resp. finanční strážce, řím. kat. 8.10.1910 v Kutné Hoře
Anna roz. Tvrďáková 23.7.1915
Přistěhovali se z Plavče 23.9.1945
16. Šara Martin, zedník, řím. kat. 2.11.1909 v Petrově okr. Hodonín
Rozálie rozená Urbánková 28.1.1908 v Petrově
děti: Anna 17.9.1940 – Marie 18.6.1946
Přistěhovali se z Petrova 10.8.1945
17. Havrlík Antonín, pekař, řím. kat. 3.6.1900 v Larci okr. Příbram
Alžběta rozená Vejmelková 15.11.1904
děti: Zdenka 3.5.1935 – Josef 8.8.1936 – Růžena 2.6.1943 – Antonín
15.5.1945
Přistěhovali se z Koněšína 10.7.1945

20. Suchánek Jan, zemědělec, řím. kat. 12.2.1896 v Boršicích – Uh. Hradiště
Hedvička rozena Foltýnová 8.9.1905 Kněžpole
děti: Antonie 23.6.1926 – Helena 18.8.1934
Přistěhovali se z Kněžpole 20.7.1945
21. Horecký Karel, zemědělec, řím. k. 18.8.1929 na Velehradě okr. Uh. Hradiště
Antonie rozena Suchánková 23.6.1926
Přistěhoval se z Velehradu 22.6.1946
22. Berger František, zemědělec, řím. kat.
Marie rozena Štěbetáková, 7.8.1884
děti: Karel 1.1.1908 – Marie - Jana 14.4.1915 – Erna
Starousedlíci
23. Spáčil Josef, holič, řím. kat. 15.11.1898 Sambor – Jugoslavie
Anna Tuzelová 29 Popoviča – Jugoslavie
děti: Vlasta – Bizerka 13.1.1936 - Zdenka 4.7.1940 – Branko 9.10.1942 –
Milan 24.6.1949 – Marie 8.9.1951
Přistěhovali se z Oblekovic 26.3.1946
24. Vyrobálek František, zemědělec, řím. kat. 4.6.1894 v Prušánkách – Hodonín
Josefa, rozena Kovaříková 13.3.1894 Dol. Bojanovice
děti: František - Josefa 1.10.1937
Přistěhovali se z Dol. Bojanovic 20.6.1946
26. Hlaváček Miloslav, zemědělec, řím. kat. 9.10.1922. v Boršicích okr. Uh.
Hradiště
Anna rozena Polášková 13.10.1925.
děti: Miloslava Přistěhovali se z Boršic 15.7.1945
29. Sova Alois, dělník, řím. kat. 21.7.1918 v Odunci okr. Mor. Krumlov
Amálie rozena 1.11.1921 Kropěšín – Mor. Krumlov
děti: Rudolf 2.7.1946 – Bořivoj 6.8.1947 – Pavel 26.6. – Alois
22.10.1949 – Blanka 25.12.1951
Přistěhoval se z Habruvky 15.7.1945
30. Štärz Emil, respicient finanční stráže, řím. kat. 11.12.1911 Slavice okr.
Třebíč
Leopolda rozena Neulingerová 16.6.1918
děti: Emil 14.7.1941 – Marta 11.11.1942
Přistěhovali se 27.9.1945
31. Teplý Jindřich zemědělec, řím. kat. 10.8.1909 v Petrově okr. Hodonín
Justína rozena 2.1.1911
děti: Josef 19.3.1933 – Jindřich 24.12.1937 – Jiří 30.10.1939
Krasoslava 24.4.1943 – Miroslav 6.4. 1945
Přistěhovali se 15.7.1945

33. *Křivánek Jindřich obchodník, řím. kat. 24.7.1909 v Třebíči*
Otilie rozena Erbenová 14.8.1905
děti: Miroslav 30.4. 1937 – Zdeněk 8.11.1943
Přistěhovali se z Třebíče 11.10.1945
35. *Svoboda František zemědělec, řím. kat. 11.9.1921 v Petrově okr. Hodonín*
Františka rozena Petrášová 28.3.1922 Borkovany – Hustopeč
děti: Marie 9.7.1945 – Františka 22.8.1950 – Jarmila 22.8.1950
Přistěhovali se z Petrova 15.7.1945
36. *Severa Jakub zemědělec, řím. kat. 24.11.1918 v Hovoranech okr. Hodonín*
Ludmila rozena Bílková 30.8.1920 Vrbice – Hustopeč
děti: Josef 31.8.1943 – Jan 11.10.1947 – Ludmila – 25.12.1948
Přistěhovali se z Hovorán 20.7.1945
37. *Šara Jan zedník, řím. kat. 2.8.1902 v Petrově okr. Hodonín*
Alžběta rozena Rajscká 20.10.1906 ve Strážnici
děti: Jan 22.1.1933.
Přistěhovali se ze Strážnice 29.9.1945.
40. *Uhlářová Vilma švadlena, řím. kat. rozena Záhořáková 12.2.1910 v Přerově*
děti: Jaroslav Kadlec 2.11.1928
Přistěhovali se ze Zlína 3.8.1946
41. *Očenášková Marie rozena Záhořáková dělnice, řím. kat. 8.3.1905 v Kašavě*
okr. Holešov
děti: Ivo Záhořák 12.12.1932. – Ilona Očenášková
Přistěhovala se ze Zlína 25.9.1946
42. *Růžička Oldřich krejčí, řím. kat. 6.2.1921 v Hodicích okr. Jihlava*
svobodný
Přistěhoval se z Třestě 21.7.1945.
43. *Tříletý František ml. dělník, řím. kat. 9.4.1922 v Třebechovicích – Mor.*
Budějovice
svobodný
Přistěhoval se z Retzbachu 16.5.1945.
45. *Oliva Josef sedlák a lakýrník, bez vyznání 16.3.1896 v Lipníku nad Bečvou*
– Hranice
Františka rozena Holasová 13.11.1892 Kunčínava – Bozkovice
děti: Růžena 20.6.1923 – Květa 7.12.1924 – Zdenka 17.2.1926
Přistěhovali se z Rosic nad Labem 28.8.1945.
46. *Svoboda Josef zemědělec, řím. kat. 16.9.1891. v Petrově – Hodonín*
Alžběta rozena Košťuríčková 28.10.1894 v Petrově
děti: František 11.9.1921 – Martin 3.10.1923
Přistěhovali se z Petrova 15.7.1945.

47. Hlaváček Tomáš zemědělec, řím. kat. 23.12.1886 v Boršicích – Uh. Hradiště
Marie rozena Martiňáková 21.7.1894 v Boršicích
děti: Oldřich 20.12.1927 – Anna 25.6.1932 – Marie 15.12.1922 -
Ludmila 2.9.1933 Přistěhovali se z Boršic 17.8.1945
48. Heryan Jan parketář, evangelík, 23.2.1906 ve Vidči – Val. Meziříčí
Marie rozena Kobečková 11.5.1910
děti: Květoslav Vrábl 17.11.1930 – Josef Vrábl 5.6.1935 – Janka Vráblová
30.9.1941 – Jaroslav 1.4.1948 – Jiřina 7.2.1951
Přistěhovali se z Vidče 15.7.1945.
49. Helísek Šimon zemědělec, řím. kat. 13.9.1924 v Radějově – Hodonín
svobodný Přistěhoval se z Radějova 23.9.1945.
50. Mařák Tomáš zemědělec, řím. kat. 31.8.1910 v Tučapech – Uh. Hradiště
Anna rozena Maňásková
děti: Božena 15.6.1934 – Josef 22.7.1935 – Marie 25.1.1940
Anna 1.12.1945 Přistěhovali se z Tučap 4.7.1945.
51. Martinek Josef zemědělec, řím. katolík, 11.6.1907 v Petrově – Uh. Hradiště
Anna rozena Bučkova 16.5.1908
děti: Anna 2.1.1936 – Josef 26.3.1938 – František
Přistěhovali se z Petrova 15.7.1945.
52. Pelikán Josef respicient finanční stráže řím. kat. 1.1.1906 ve Vyškově
Blažena rozena Balíková 2.2.1915
děti: Zdeňka 10.12.1941 – Marie 8.8.1945
Přistěhovali se z Dunajovic 22.5.1945.
53. Polášek Josef zemědělec, řím. kat. 26.3.1894 Mor. Ořechov – Uh. Hradiště
Graziana, rozena Bučková 11.5.1899
děti: Josef 12.6.1921 – František 23.3.1941 – Miloslav 30.5.1946.
Anastazie 11.4.1931. Přistěhovali se z z Jeřova 25.10.1946.
54. Dvořák Jan inspektor finanční stráže, řím. kat. 31.1.1895 Jezeřany – Mor.
Krumlov
Julie rozena Somolová
děti: Jan 1.9.1940. Přistěhovali se 16.8.1945.
55. Jelínek Jan respicient finanční stráže, řím. kat. 27.1.1909 Ruprechtov –
Vyškov
Marie rozena Kampfová 13.9.1915. v Jevišovicích
děti: Jan 17.4.1941 – Marie 3.2.1943 – Danuše 25.1.1946.
56. Kubáník Antonín respicient finanční stráže, řím. kat. 24.11.1910 Vápenice
– Uh. Brod
Marie 14.8.1923
děti: Marien 29.11.1948 – Antonín 4.8.1944 – Marie 17.12. 1942.

- družka Věra Hlávková řím. kat. 17.9.1923 Neratovice – Mělník
děti: Helena 10.6.1942
Přistěhovali se ze Sálavy – Podmokly 20.12.1945.
68. Jurák Josef zemědělec řím. kat. 4.2.1903 ve Štramberku – Nový Jičín
Marie rozena Šarová 15.8.1907
děti: František 9.9.1929 – Bohumil 19.10.1948 – Růžena 23.3.1935 –
Zdenka 6.6.1938 – Božena 21.11.1943
Přistěhovali se z Petrova 10.7.1945.
69. Radauscherová Marie vdova řím. kat. 10.7.1890 v Hostimi – Mor.
Budějovice
děti: Walter 17.11.1931
Starousedlíčka
70. Musil František inspektor finanční stráže, řím. kat. 8.9.1910 v Rychlově –
Holešov
Marie rozena Krčálová 6.9.1921
děti: František 15.2.1941 – Jiří 29.10.1947 – Marie 26.10.1950
Přistěhovali se ze Znojma 23.11.1946.
71. Cileček František zemědělec, řím. kat. 16.8.1899 Ořechov – Uh. Hradiště
Božena rozená Vaculíková 23.10.1902 Tučapy
děti: Ludmila František 23.11.1932
Přistěhovali se 17.8.1945
73. Grün Jan vrchní respicient finanční stráže, řím. kat. 12.4.1895 Velké
Meziříčí
Julie rozená Novotná 13.5.1906 Obloustov – Žďár
děti: Miroslava 7.12.1934 Přistěhovali se ze Žďáru 29.10.1945.
75. Šmerda Emil pekař. řím. kat. 26.1.1923 v Kunštátě – Bozkovice
Markéta rozena Tratnerová 5.11.1922 v Brně
děti: Jaroslav 27.4.1948 – Marie 31.9.1949 – Pavel 28.4.1951
Přistěhovali se z Kunštátu 17.1.1949.
77. Náplava Jaroslav zedník, řím. kat. 15.4.1911 ve Stříbrnicích – Uh. Hradiště
Antonie rozená Stehlíková 17.2.1909
děti: Norbert 20.10.1935 – Marie 20.10.1939 – Ludmila 25.6.1944 –
Jaroslav 8.6.1947. Přistěhovali se ze Stříbrnic 7.3.1946.
78. Tříletý František starší zemědělec, řím. kat. 29.7.1890 v Mladenovicích – M.
Budějovice
Pavla rozena Mandátová 14.7.1893. v Třebechovicích
děti: František 9.4.1922 – Anna 25.10.1925. – Leon 16.12.1923. –
Mirek 4.8.1928. Přistěhovali se z Unter Retzbachu 9.8.1945
79. Vala Stanislav kovář, řím. kat. 1.5.1921 ve Velké Byteši – Vel. Meziříčí

- Zdenka rozena Hermanová 3.1.1923 v Sudicích.
děti: Zdenka 5.2.1947 – Jarmila 11.7.1949 – Stanislav 7.1.1952
Přistěhovali se z Havraníků 6.3.1946.
83. Tomášů Josef Kolář, řím. kat. 10.6.1888 v Boršicích – Uh. Hradiště
Františka rozena Foltýnová 29.1.1898 Knežpole.
děti: Antonie 8.6.1925 – Oldřich 16.2.1929 – Libuše 7.9.1923.
Přistěhovali se z Boršic 5.8.1945.
85. Fleischer Alfred úředník Čsl. drah ve výslužbě, řím. kat. 16.10.1879.
v Boskovicích
Marie rozena Heráková 7.8.1921 Unter Lebenbrun – Rakousy
děti: Milan - Viktorie
Přistěhovali se z Trenčanských Bohuslavic 1.12.1948.
88. Pešková Květa, svobodna, řím. kat.
Přistěhovali se
93. Tvarůžek Ludvík zemědělec, řím. kat. 19.8.1926 v Bzenci – Uh. Hradiště
Helena rozená 6.2.1921. Německá Brezná
děti: Václav Marie Přistěhovali se ze Suchohrdlí 15.2.1947.
94. Novák František, klenpíř, řím. kat. 1.5.1916 Rozkoš – Mor. Budějovice
Marie rozená Lustigová 25.1.1921
děti: František 13.6.1939 – Jaroslav 7.9.1941. – Marie 11.2.1943.
Přistěhovali se ze Střelíc 16.4.1946.
95. Tomšej Jan, zemědělec, řím. kat. 7.8.1921 v Petrově – Hodonín
Marie, rozená Krutilová 3.2.1927 v Petrově
děti: Ludmila 20.5.1945. – Jiří 17.4.1949.
Přistěhovali se z Petrova 3.5.1946.
96. Kubásek František, obuvník, řím. kat.
Gertruda Holubová Přistěhovali se z Kunštátu 20.8.1945.
99. Svoboda Martin, kožešník, řím. kat. 3.10.1923 v Petrově – Hodonín
Přistěhoval se z Petrova 15.7.1945.
102. Vala Ladislav, holič, řím. kat. 18.6.1919 ve Velké Bytěši – Vel. Meziříčí
Bronislava, rozena Kokošková 13.6.1921. Jemelín - Polsko.
děti: Kristína 25.6.1943. – Anna 30.4.1946. – Danuše 1.9.1948.
Přistěhovali se z Bytěše 15.3.1946.
111. Šurán František, cestář, důchodce, řím. kat. 23.2.1882 v Bojkovicích – Uh.
Brod
Antonie, rozená Matoušková 17.10.1901 v Polešovicích – Uh.
Hradiště.
děti: Květa Pešková Josefa Pešková 17.12.1937
Přistěhovali se z Pilína 10.7.1945.

114. *Habr Josef, cestář, řím. kat. 26.2.1898 ve Slavíkovcích – Mor. Budějovice*
Františka rozena Číhalová 9.12.1904.
děti: Jiří 17.8.1935 – Josef 11.6.1927 – Jirka 6.10. 1942. –
Jarka 6.10.1942
Přistěhovali se z Chotěnic u Heř. Městce 10.4.1946.
115. *Šmerda Bohuslav, zahradník, řím. kat. 16.1.1920 v Kunštátě – Bozkovice*
Marie, rozena Helísková 6.12.1926 v Radějově
děti: Jaroslav 27.4.1948. – Marie 31.9. 1949. – Pavel 28.4.1951.
Přistěhoval se z Kunštátu 26.9.1945.
116. *Hebrle Josef, respicient finanční stráže, řím. kat. 8.3.1917. v Okříškách –*
Třebíč
Růžena, rozena Čápková 12.8.1919.
děti: Růžena 11.9.1940. - Marie 13.8.1942. – Libuše 16.4.1944. –
Josef 25.8.1945.
Přistěhovali se z Hor. Dunajovic 12.5.1945.
120. *Zelinka Josef, řezník, řím. kat.*
Přistěhoval se z Boršic
123. *Hejč Emanuel vrchní resp. finanční stráže, řím. kat. 18.5.1909*
Domamyslice – Prostějov
Marie, rozena Hermanová 27.10.1921.
děti: Emanuel 27.3.1942. – Pavel 17.4.1948.
Přistěhovali se z Jamolic 27.10.1945.
121. *Lebeda Antonín, zemědělec, řím. kat. 12.2.1922 v Bohumilicích u Ledče*
nad Sázavou
Emilie, rozena Volnická 13.5.1924.
děti: Antonín 31.5.1948 – Věra 13.8.1949.
122. *Oselka František, zemědělec, řím. kat. 15.1.1919 v Petrově*
Marie, rozena Šusterová 5.6.1924 v Hradanech – Tišnov
děti: František 11.9.1942. - Marie 17.1.1946. – Jarmila 18.12.1950
Přistěhovali se z Petrova 10.8.1945.
125. *Lebeda Oldřich, zemědělec, řím. kat. 8.2.1918 v Bohumilicích u Ledče*
Přistěhoval se z Bohumilic 21.5.1945.
129. *Křupal Antonín, zedník, řím. kat. 23.4.1905 ve Vídni*
Anna, rozena Gregorová 11.6.1903.
děti: Božena 26.1.1931. – Karel 30.10.1942. – Klement – 24.11.1944
Přistěhovali se z Boršic 1.3.1946.
131. *Jodas Josef, úředník, řím. kat. 4.4.1915 v Lipštátě – Semily*
Zdislava rozena Kršičkova 22.2.1913. v Tupesích
Přistěhovali se z Boršic 22.1.1946.

135. Šarova Anna svobodna řím. kat. 1.1.1919 v Petrově – Hodonín
Přistěhovala se z Brna 16.7.1945.
134. Havelka Rudolf respicient finanční strážce, řím. kat. 18.5.1909 v Rudlicích
- Znojmo
Zofie, rozena Svobodová 15.2.1920
děti: Rudolf 19.1.1945. – Věra 10.4.1941.
Přistěhovali se 15.9.1945.
133. Kubiš Filip zemědělec, řím. kat. 7.5.1900 Slavnice – Trenčín
Přistěhoval se ze Slavnice 10.3.1939.

Dekrety na zemědělské usedlosti se vydávaly v Šatově pro Šatovské i Hnanické občany. Při předávání dekretů byl přítomen též soud. Gottwald. Před vydáváním dekretů, dostal každý přídelce listiny tohoto znění: Usnesení.

Soud povoluje v pozemkové knize pro katastrální území Hnanic podle paragrafu 22 zákona č. 90/1947 S b a přidělové listiny Národního pozemkového fondu při ministerstvu zemědělství, ze dne 31. prosince č. j. K 3086/47 zřízení nových vložek pro tyto přiděly a v nich vklad vlastnického práva pro tyto přidělce:

1. č. vl. 1921 přiděl označený usedlost č.p.6 Augustínu a Marii Dubravským
2. -" 1922 -" -" č.p.126/12 Rudolfu a Otilie Halabrinovým
3. -" 1923 -" -" č.p. 9/10 Janu a Anně Bučkovým
4. -" 1924 -" -" č.p. 13 Josefu a Marii Svobodovým
5. -" 1925 -" -" č.p. 60 Svatopluku a Veronice Hynčicovým
6. -" 1926 -" -" č.p. 61 Aloisu a Růženě Dudaškovým
7. -" 1927 -" -" č.p. 83/84 Josefu a Františce Tomášů
8. -" 1928 -" -" č.p. 63 Martinu a Alžbětě Stránským
9. -" 1929 -" -" č.p. 24/25 Františku a Josefě Vyrbalíkům
10. -" 1930 -" -" č.p. 37/38 Janovi a Alžbětě Šarovým
11. -" 1931 -" -" č.p. 131 Josefu a Zdislavě Jodasovým
12. -" 1932 -" -" č.p. 20/15 Janu a Hedvice Suchánkovým
13. -" 1933 -" -" č.p. 17 Antonínu a Elišce Havrlíkovým
14. -" 1934 -" -" č.p. 18 Josefu a Marii Tesařovým
15. -" 1935 -" -" č.p. 23/32 Josefu a Anně Spáčilovým
16. -" 1936 -" -" č.p. 26 Miloslavu a Anně Hlaváčkovým
17. -" 1937 -" -" č.p. 31 Jindřichu a Augustíně Teplým
18. -" 1938 -" -" č.p. 36 Jakubu a Ludmíle Severovým
19. -" 1939 -" -" č.p. 45 Josefu a Františce Olivovým

20. -" 1940	-"	-"	č.p. 35 Františku a Františce Svobodovým
21. č.vl. 1941	příděl označený	usedlost č.p.47	Tomášu a Anně Hlaváčkovým
22. -" 1942	-"	-"	č.p. 49 Šimonu Helískovi
23. -" 1943	-"	-"	č.p. 51 Josefu a Anně Martinkovým
24. -" 1944	-"	-"	č.p. 53 Josefu a Grazianě Poláškovým
25. -" 1945	-"	-"	č.p. 57 Janu a Apoleně Martinkovým
26. -" 1946	-"	-"	č.p. 58 Emilu a Marii Helískovým
27. -" 1947	-"	-"	č.p. 62 Janu a Anežce Krčalovým
28. -" 1948	-"	-"	č.p. 64 Františku a Josefě Hradilovým
29. -" 1949	-"	-"	č.p. 66 Michalu Chriptovi
30. -" 1950	-"	-"	č.p. 68 Josefu a Marii Jurákovým
31. -" 1951	-"	-"	č.p. 77 Jaroslavu a Antonii Náplavovým
32. -" 1952	-"	-"	č.p. 78 Františku a Pavlíně Tříletým
33. -" 1953	-"	-"	č.p. 88 Stanislavu a Zdence Valovým
34. -" 1954	-"	-"	č.p. 95 Janu a Marii Tomšejovým
35. -" 1955	-"	-"	č.p.102/104 Ladislav a Bronislavě Valovým
36. -" 1956	-"	-"	č.p. 111 Ladislavu a Amálii Spáčilovým
37. -" 1957	-"	-"	č.p. 115 Bohuslavu a Marii Šmerdovým
38. -" 1958	-"	-"	č.p. 121 Antonínu a Emilii Lebedovým
39. -" 1959	-"	-"	č.p. 122 Františku a Marii Oselkovým
40. -" 1960	-"	-"	č.p. 125 Oldřichu Lebedovi
41. -" 1961	-"	-"	č.p. 129 Antonínu a Anně Křupalovým

každému polovici

V těchto nově zřízených vložkách vklad omezení vlastnického práva podle paragrafu 23 a 24 zákona č. 90/1947 Sb na listu C a poznámka tohoto omezení na listu B

Současně se žádá, aby potvrzení o vykonaném knihovním zápisu bylo poznamenáno též na dílčích přidělových listinách připojených ke knihovnímu návrhu a o vyznění těmto účastníkům

1. Berní úřad ve Znojmě – s opisem přidělové listiny
2. Katastrální měřický úřad ve Znojmě
3. Místní národní výbor Hnanice – s opisem přidělové listiny
- 4 – 7. Národní pozemkový fond při ministerstvu zemědělství v Praze s prvopisem přidělové listiny a čtvrtým usnesením
8. Národní pozemkový fond při ministerstvu zemědělství pobočka Znojmo – s opisem přidělové listiny.
9. Osídlovací komise ministerstva zemědělství ve Znojmě
- 10.-88 Všichni (zemědělci) přidělci – s dílčí přidělovou listinou

*Popis dekretu: Bílý křídový papír, tuhý. Rozměry 35 × 45 cm. Do kola
Alšovy ornamenty různých květů a plodů. Nahoře
reprodukce perokresby Alšovy z roku 1908 – Oráč –
„Dekret“ červený, černě stínovaný, v každém písmenu
ornamenty
„O vlastnictví půdy“ jest červeně, ozdobným písmem.
Pod tím tisk tohoto znění:*

V roce osvobození Československé republiky vyšla vláda Národní fronty okamžitě vstříc volání českých a slovenských rolníků a bezzemků po důsledném uskutečnění nové pozemkové reformy a po očištění České a Slovenské půdy od Němců, Maďarů a zrádců.

Vedeni snahou vzítí jednou provždy českou a slovenskou půdu z rukou cizáků a dáti jí do rukou českého a slovenského rolnictva i bezzemků – odčiniti Bílou horu a učiniti z českého a slovenského pohraničí pevnou hradbu obrany hranic státu – vláda republiky se usnesla na konfiskaci a urychleném rozdělení pozemkového majetku Němců, Maďarů a zrádců. President republiky podepsal dne 31. června 1945 dekret č. 12 Sb. o konfiskaci a urychleném rozdělení a dne 20. července 1945 dekret č. 28 Sb. o osídlení německého, maďarského a zrádcovského pozemkového majetku. Prováděje tuto historickou a národní očistu české a slovenské půdy, přiděluje ministr zemědělství dnem 1. března 1946 oprávněným uchazečům o přiděl půdy v osídlovacím řízení

Josefu a Františce Olivovým

usedlost č.p. 46 v obci Hnanice okres Znojmo do vlastnictví v rozsahu a za podmínek uvedených v prohlášení, jež tvoří součást této listiny. Je povinností nových českých a slovenských nabyvatelů půdy, osvobozené silou zbraní Ruské armády a odbojem českého a slovenského lidu, aby tuto národní půd již navždy udrželi, uhájili jí proti všem nepřátelům a hospodařili na ní vzorně ku prospěchu českého a slovenského národa a Československé republiky.

*Na levé straně je erb Československé republiky a pod ním napis
„ V Praze v roce 1946.*

Uprostřed ve spodu reprodukce Alšovy perokresby – Selský dvůr k němuž jdou manželé v kroji slovenském z r. 1908.

V pravo dole : podpis J Ďuriš

ministr zemědělství.

Popisná čísla.

V Hnanicích bylo v roce 1945 celkem 135 popisných čísel.

V tom jsou čtyři č. p. 89, 90, 91 a 92 osady „Děvět mlýnů“. Některé budovy byly ve špatném stavu, malé a některé nebyly vůbec obývání schopné.

Komise
ze Znojma zjistila a prohlásila 36 domů za sbory. Tyto sbory se prodávaly zájemcům za nízkou cenu, s podmínkou, že se sbourá, rumiště odveze a stavební místo srovná. Tato podmínka se však nedodržovala a na místech, kde se domky sbouraly jsou hromady kamenů a hlíny, které zarůstají bodláčím. Některé sbory byly použity za hospodářské budovy.

Hnanice, které kdysi chtěly být povýšeny na městys, se tímto bouráním zmenšily. Bude mít sotva 100 popisných čísel a budou se muset domy opatřit novými popisnými čísly.

Osada

Děvět mlýnů, je na řece Dyji. Kdysi tam skutečně bylo děvět mlýnů, v r. 1945. byl nejhezčí hotel, který byl postaven při mlýně a celý mlýn pak sloužil za hotelové budovy.

Druhý mlýn byl provozu schopný a také se tam mleto. Třetí mlýn který nebyl obydlený měl budovy v dobrém stavu. Říkalo se mu pekárna. Prý se tam pekli chleba a rozvážel se i do Znojma. Čtvrtý mlýn byl sbor a také se brzy sboural. Za tímto mlýnem u stavu bylo pěkné koupaliště, zde po čtyři roky se občané Hnaničtí se koupávali.

Pátý mlýn patří do katastru Havranického. Až do roku 1948 byl tento mlýn v provozu, později se také sboural. Šestý mlýn byl předělán na papírnu už za první republiky a pracuje se v něm dosud. Patří do katastru Havraníků.

Čtyři mlýny, dle vyprávění starých usedlíků, odnesla voda a ani není známo, kde stávali.

Daniž

Jest potok, který protéká přes Hnanice. Dle pověsti, poblíž zřídla potoku, které je těsně u hranic rakouských, v lese, usadil se poustevník jménem Daniž. Po něm byl potok pojmenován.

Vyprávěl mě jeden německý občan, že tento potok se také jednou rozvodnil. Voda tekla celou šíří údolí, zaplavila celou ulici a v domech na obou stranách ulice bylo na půl metru vody.

V Šatově prý tato povodeň udělala více škody, dokonce i na lidských životech. Hnanicemi protékala jen část povodně. Druhá část tekla údolím za sklípama a spojila se na Šatovských lukách. Přes Šatov už tekla plným proudem. V Šatově ulice nebyla zaplavena jen u kostela, kde je silnice nejvýše.

Pomník Chlupa

O postavení pomníka poručíka Chlupa se přičinil v první řadě Bernat s Kubáníkem. Postavili jej ze sbírek mezi příslušníky finanční stráže v ceně 6.000.- Kčs. V roce 1946 byl hotov a 28. října byla slavnost odhalení pomníka, k níž přijeli ze Znojma sokolové a vojsko, občané ze Šatova a z Havraníků. Přišli též jeho rodiče, pozůstalá vdova a známí. Byla to pěkná slavnost, hrála vojenská kapela, několik řečníků mluvilo a slibovali, že každým rokem, v tutéž dobu se tady sejdeme na upomínku jeho hrdině smrti. Hnanice, na této slavnosti byli plně zastoupeny. Taktéž v roce 1947 se tato slavnost vydařila. Prodávali se lístky v ceně jedné cihly na postavení kulturního domu v Hnanicích. Za předsedu Místního národního výboru, mluvil řídící učitel Krček,

V roce 1948 byl pomník přestavěn okresním národním výborem ve Znojmě ve stylu „nedokončený život“ Pamětní deska a fotografie se přemístila na nový pomník. Do nedokončeného sloupu, asi 70 cm od vrchu, byl vložen pamětní list. Byl napsán tuší na pergamenovém, vložen do láhve a zalit voskem.

Pout' k pomníku byla určena, aby se konala vždy v nejbližší neděli kolem 22. září.

V roce 1950 se sešlo už jen několik osob. Velitel posádky Znojenské s poučníkem, dva poručíci, okresní velitel pohraničního útvaru, příbuzní por. Chlupa a asi pět osob z místních občanů. Sokolové znojemští pořádali ve Znojmě „Chlupův memorial“

Od té doby už se pout' k pomníku nekonala.

O občanech, kteří se z Hnanic vystěhovali.

Čechovský, kovář, byl na kovárně krátkou dobu.

Urban byl vysídlen. Dvořák, železniční zřízenec, vysídlen.

Bařinka Rudolf, ženatý, zedník. Bydlel asi dva roky č.p.112. Odstěhoval se.

Helia, když přišel jeho syn Zelinka z vojenské služby se odstěhoval.

Náplava Filip se svoji manželkou zabrali pro svého syna, který byl na vojenském cvičení č.p. 77. Hospodařili společně. Když dostal důchod, odstěhoval se.

Horecký, pomáhal svému synu na č.p. 21. Pro domácí nesváry, šel do služby k Helískovi. jako sedlák opravoval rolníkům postroje. Vystěhoval se.

Gold Robert se přistěhoval ze Suchohrdlí. Zjistilo se že sloužil u německého námořního loďstva. Z toho důvodu a pro krádeže, byl vysídlen.

Weissová Helena, rozvedena, přistěhovala se ze Suchohrdlí, byla vysídlena. František pracoval u Novotného – Devět mlýnů. Když byl z práce propuštěn, žádal o přidělení domku. Přistěhoval se na č.p. 93 s podmínkou, bude li se řádně

chovat a starat o svoji rodinu, že mu tento domek bude přidělený. Že se o rodinu nestaral a nepracoval, byl vypovězen.

Křivánek Jindřich převzal do národní správy obchod zbožím smíšeným na č.p. 57. Bydlel na č.p. 16, kam později přestěhoval i obchod. Po znárodnění obchodů se vystěhoval do Třebíče, kde měl svůj vlastní domek.

Helísek Antonín převzal národní správu na č.p.58, byl jí však zbaven. Proto jeho syn Šimon převzal národní správu č.p. 59 a druhý jeho syn Emil na č.p.58. Otec vedl hospodářství Šimonovo po dobu Šimonovy vojenské služby. Když se vrátil z vojny přivedl si též z Ostravy nevěstu a oženil se. Protože však ona nerozuměla hospodaření vzdal se toho. Na své hospodářství musel si najít nástupce. Je jím Medvěd Štěpán. Emil se také se svojí rodinou odstěhoval.

Třetí syn Helísek Jan byl svobodný a veselý chlapec. Snad v náladě se popral s členem bezpečnostní služby a před trestem utekl přes hranice. Za krátko se ale vrátil. Za přechod hranic byl odsouzen, později dělal v uranových dolech v Jáchymově, kde přišel o život.

Bánovský Jindřich přišel bez manželky. Starší muž a vypomáhal lidem v polní práci, dělal košťata aj. Odstěhoval se v r 1949.

Bazálka František narozen 1917. Nastěhoval se svojí družkou Řepovou Jindřiškou na č.p. 133. Je invalida, kulhá na pravou nohu. Říkal, že to má z koncentráku, tuberkulosu kosti. Dostává rentu a přivydělává si hudbou. Vypomáhal též v polní práci a jeden rok byl nočním hlídačem v Jednotném zemědělském družstvu. Jeho družka pracovala na vojenském statku až do jeho likvidace. Nebyla mu věrnou družkou. Odešla od něj a on v krátké době se odstěhoval také.

Očenášková Marie narozena 8.3.1905 okres Holešov. Pomáhala zemědělcům později, byla členkou „Jednotného zemědělského družstva.“ JZD. Její syn Záhořák Ivo po vychození školy šel do učení do Brna. Odstěhovala se svojí dcerou Ilonou v r.1953 do Znojma.

Zvěřina Vlastimil z Kunštátu, holič, se přistěhoval ze Šatova a dostal zaměstnání obecního tajemníka. Byl dost snaživý, Převzal též sběrnou vajec. Když se přišlo na to, že ve sběrně mu schází peníze, řekl že mu je bere manželka. Tajemníka dělal potud, než se mu srazily scházející 2.100.- Kčs. Odstěhoval se s rodinou do Načeratic.

Domovský Martin naroz. 1923, slovak z Rumůnska se přistěhoval ze Šatova v r. 1952. Byl traktoristou v JZD. V r. 1953 se odstěhoval.

Procházka František, důchodce, naroz. 1906. Dělal u rolníků od založení JZD, byl členem. Odstěhoval se v r. 1952.

Štancl Vladislav, hajný naroz. 1923. Bydlel v č.p. 99. Přistěhoval se v lednu 1951 a odstěhoval se za dva roky.

Bernat František, naroz. 1910 v Kutné Hoře, respicient finanční stráže, prodělal boj o celnici v r 1938. Přistěhoval se opět do Hnanic 19.5.1945. Byl ve straně socialně demokratické. Po rozpuštění finanční byl předsedou místního národního výboru. Byli bezdětní. Jeho manželka v tutéž dobu zastávala místo tajemníka a vyživovací referat v Hnanicích. Jako předseda, s počátku vedl to dobře. Později měl nějaké nesrovnalosti při povolování zabíječek, za což byl pokutován větší částkou. Jeho manželka byla taktéž pokutována pro nepřesné vedení potravinových lístků. Z těchto důvodů museli se vzdát svých funkcí. Jeho manželka tvrdila, že on jí k defraudaci potravinových lístků přinutil. Pro domácí nesváry, jej manželka opustila, pracuje v Kutné Hoře, úřednice v bance. Bernat pracoval ve Znojemských středomoravských mlýnech, později byl vedoucím hostince v Šatově, kde udělal manko, větší částku peněz. Teď pracuje v hotelu Arma ve Znojmě jako kuchař. Manko, které udělal v Šatově, splácí.

Havelka Rudolf, respicient finanční stráže, naroz. 15.2.1920 v Rudlicích. Po rozpuštění fin. stráže nějakou dobu jezdil do zaměstnání. Odstěhoval se na podzim r. 1950.

Havrlík Antonín, pekař, naroz. 3.6.1900 v Lazci okr. Příbram. Byl jedním z prvních kteří se přistěhovali do Hnanic a převzal zdejší pekárnu. Dával chléb i rohlíky někdy i bez potravinových lístků. Když se znárodnili živnosti, přestal peci a šel pracovat do papírny Devět Mlýnů. Teď pracuje někde v Čechách. Z počátku přijížděl občas k rodině na návštěvu, ale teď od r. 1952 zde vůbec nebyl.

Jodas Josef, úředník, naroz. 4.4.1915. Libštát, okr. Semily. Dělal vyživovací agendu, později též tajemníka. Náhlá revise ze Znojma zjistila, že schází přes 20.000.- Kčs. Tato částka byla jmenovaným uhrazena, místo tajemníka bylo mu odňato. Odjel na práci do Čech. Po roce se vrátil. Přišlo se však na další nesrovnalosti v obecním hospodaření a při soudním řízení byl odsouzen. Teď pracuje v uhelných dolech u Brna.

Kratochvílová Anna, vychovatelka, naroz. 24.2.1926 v Brně. Vedla zdejší školku. Odešla v r. 1951.

Kubánek Antonín, rep. fin. stráže, naroz. 24.11.1910 ve Vapenicích okr. Uh. Brod. Po rozpuštění finanční stráže se odstěhoval.

Čapan František, dělník, naroz. 29.1.1921 v Prešovicích ok. M. Krumlov. Do Hnanic přišel r. 1946 a v tomtéž roce se oženil s Květoslavou Hradilovou. Pomáhal u Hradilů v zemědělství, později pracovat v Šatovské keramice. Od Hradilů se přestěhovali na č.p. 99. Byl ve straně KSČ (komunistická strana česká) a při náboru do stráže bezpečnosti, byl přijat. Od 5.1. r.1950 slouží v Praze VII.

Krček Josef, řídící učitel školy, naroz. 14.1.1908 v Blatci – Olomouc.

Přistěhoval se z Crhova 17.4.1946. Byl ve straně KSČ. politicky i světově činný. Byl dobrým pedagogem a ději jej měli rádi. I občané, kteří nebyli komunisté, uznávali jeho schopnosti při výchově dětí. Byl členem místního národního výboru, akčního výboru předsedou. Přičinil se nejvíce o vysídlení Mařáka, Lorence a Kubásků. Od r. 1946 byl určen obecním kronikářem, ale byl plně zaměstnán jinak, takže na kroniku mu nezbylo času, takže do konce roku 1948 nebyla ani kniha na zápisy. Byl také knihovníkem a dal si závazek, že do konce r. 1948 bude mít v knihovně 1.000 knih. Tento závazek splnil.

Mahr byl svobodný první učitel na Hnanické škole a člen osvětové rady. Dal první základ k obecní knihovně. Dělal se sbírky, jak knižní, tak i peněžní na zakoupení knih. Bydlel sám ve škole a byl bázlivý. Báł se přepadení, nosil stále sebou revolver, do školy si vypůjčil automat.

Novák Jindřich, resp. finanční strážník, naroz. 21.5.1909 v Hulíně.

Odstěhoval se po rozpuštění finanční strážky.

Polášek Josef, rolník, naroz. 26.3.1894, Ořechov, okr. Uh. Hradiště.

Jeho manželka Graziana, přišla o jednu nohu ještě na slovácku, když šlápla na minu. Do Hnanic se přistěhovali 25.10.1946 na č.p. 53. Ač jich bylo na práci dost, měli dorostlého syna Josefa a dceru Anastázi, byly vždy s prací pozadu. Měli páru koní a těmi vypomáhali též sousedům. Když začalo JZD, pracoval ledabyle a byl hádavý. Jeho syn pracoval v lese a Anastázie ve školce. Byl z JZD vyloučen a půda vrácena. O vládě a socialismu se nehezky vyjadřoval a nadával na představitele vlády. Proto byl souzen. Shledáno, že není spolehlivý pro pohraničí a proto s celou rodinou vysídlen.

Jeho syn Josef už v r. 1945 převzal prý národní správu v Hnanicích, ale pro špatné řízení, byla mu národní správa odňata.

Řadaušerová Marie, naroz. 10.7.1890 v Hostimi, okr. M. Budějovice. Byla příslušna do Hnanic a za první republiky provdaná Tománková. Když se jí její první manžel utopil při povodni v Dyji, provdala se po druhé. Její syn z prvního manželství se zabil při jízdě na motocyklu. Druhý syn Walter Řadaušer sloužil a pomáhal zdejším zemědělcům. Bydleli ve svém vlastním domku č. p. 59. Walter později pracoval v Ostravě, kde přišel k úrazu. Cestou domů zemřel. Řadaušerová byla vypovězena z Hnanic pro opilství a nemravný život v r. 1948.

Rafajova Ludmila, naroz. 1927 v Račově – Gottwaldov.

Provdala se za Růžičku Oldřicha, krejčího č.p. 33 v r. 1949. Po roce manželství se rozvedli a ona z Hnanic odešla.

Rajská Kateřina, naroz. 16.4.1870 ve Strážnici. Přišla s rodinou Jana Martinka a bydlela s nimi ve společné domácnosti. Zemřela 17.3.1950 a byla převezena do svého rodiště.

Rosecký Karel, naroz. 14.10.1904 ve Vranovské vsi, sadař. Přistěhoval se 3.3.1949 do Devíti mlýnů s rodinou, ale bydle tam jen krátkou dobu.

Řídský Jaromír svobodný učitel, naroz. 28.9.1926 v Polici, okr. M. Budějovice. Přistěhoval se 21.12.1948 a odstěhoval se 18.8.1949. Bydlel se svojí matkou na č.p 36.

Firicová Marie, svobodna, naroz. 12.1.1926 Zazriva – Dol. Kubín – Slovensko. Sloužila u Dusíka na č.p.65. Vdala se v r.1947 za Tříletého Františka. M. národní výbor jim povolil bydlet v domku č.p.43. Měli tři děti. On se o rodinu nestaral. Ona pracovala dle možností v JZD. Odešla i dětmi na Slovensko. Jedno dítě jim tam umřelo. Domek č.p.43 byl potom opuštěn. V r. 1955 se oba vrátili do Hnanic a bydleli u rodičů jeho. Po roce, pro jeho nedbalost jej opět opustila. Dělá někde na státním statku. Tříletý dělá jen občas a často mění zaměstnání.

Uhlářová Vilma roz. Záhořáková, rozvedena, švadlena nar. 12.2.1910 v Přerově. Přistěhovala se svým synem Jaroslavem Kadlecem 3.8.1946 ze Zlína (nyní Gottwaldov). Šila pro zdejší občany asi dva roky. V tu dobu její nemoc tuberkulóza tak pokročila, že musela ulehnout. V r. 1951 zemřela v Brněnské nemocnici.

Veselý Jaroslav podplukovník pěchoty, legionář ruský, naroz. 12.1.1891 v Bukovnici u Brna. Jejich syn a dcera studovali v Brně. Přistěhovali se 2.10.1945 do Devíti mlýnů, kde vedl vojenský statek. Tento statek měl asi 100 ha půdy. Patřil k němu Hotel a všechny tři mlýny. Pole měli i za řekou Dyjí. Když velká voda sebrala dřevěný most přes Dyji, převáželi úrodu na lodkách. Později byla udělána lávka pro pěší u Hotelu. Udržoval statek v pořádku i budovy. Ve mlýně se mlelo a do mlýny dojížděli v r. 1946 i rolníci z Rakous. K práci na statku i ve mlýně měl přidělené vojíny. V r. 1947 byl vojenský statek zrušen a převzal jej Novotný, hoteliér ze Znojma. Veselý však bydlel dál v hotelu a z hotelu bylo zřízeno rekreační středisko pro důstojníky. V r. 1948 byl Veselý se svojí dcerou zatřen pro protistátní činnost. Zároveň byli zatčeni: Tesař Jan z Hnanic, nějaký Odehnal z Hrotovic a jeden generálmajor generálního štábu a ministerstva národní obrany. Všichni byli zatčeni pro protistátní činnost, vyzvědačství a za přechovávání cizích vyzvědačů. Veselý mimo to pomáhal k útěku přes hranice a z rakouské strany převáděl protistátní živly. jeho manželka se odstěhovala z Devíti mlýnů 29.6.1949.

Zelený Stanislav, vrchní resp. fin. strážce, naroz. 8.11.1909 v Uhlířovicích – Jihlava a bydlel na č.p. 54. Odstěhoval se až v r. 1950.

Hudák Pavel, dělník, naroz. 14.4.1897 v Maďarsku, slovesnké národnosti. Byl svobodný, bydlel na domku č.p. 36. od září 1949 do r. 1951. Pomáhal zemědělcům. Za rok přišel na návštěvu do Hnanic bez propustky do hraničního pásma. Návštěvy neuzil, na hodinu byl odvezen vojenskou stráží.

Jelínek Jan, resp. fin. stráže, naroz. 27.1.1909 Ruprechtov – Vyškov
Odstěhovali se 9.2.1949.

Kopřiva Josef, naroz. 7.12.1932 Vranovská nová ves – Mor. Budějovice
Přišel 5.2.1946 a sloužil za kočího u Vyrubalíka, Olívy a Lebedy Antonína.
Odešel z Hnanic 1.1.1950 do M. Ostravy do dolů.

Kovaříková Helena, svobodná učitelka, naroz. 11.3.1927 v Blížkovicích
M. Budějovic. Přistěhovala se 1.9.1949 a odešla 1.1.1952.

Novotný Josef, naroz. 18.8.1931 v Brně. Sloužil u Vyrubalíka dva roky.
To byl jediný analfabet v Hnanicích. Neuměl číst ani psát.
Odešel z Hnanic 21.2.1949.

Polák František, inspektor fin. stráže, naroz. 24.3.1898. Bílovčice –
u Jihlavy. Přistěhoval se 6.4.1948 k Hlaváčkovi Tom. ale bydlel tam jen
krátkou dobu.

Rymeš Jaromír, Strážmistr státní národní bezpečnosti, naroz. 18.9.1922
v Třebíči. Přistěhoval se z Havraníků na č.p. 55, kde bydlel jen krátkou dobu.
Odstěhoval se 6.7.1950.

Stärz Emil, resp. fin. stráže, naroz. 11.12.1911 Slavice – Třebíč
Po rozpuštění fin. stráže byl vrchním strážmistrem SNB. Bydleli na č.p. 30.
Přistěhovali se 27.9.1945. Odstěhovali se 14.12.1951.

Neulinger v Hnanicích nebydlel, ale manželka Stärzova Leopolda byla
jeho dcerou. Neulinger zavedl autobusové spojení Hnanice – Znojmo
Jezdil sám svým vlastním autobusem třikrát denně.

Šabatka Alois naroz. 11.6.1931. v Oušově okr. Znojmo. Přišel do Hnanic
9.1.1947. Sloužil za kočího u Vyrubálka a u Olívy. Odešel 1.8.1949.

Šárka Jan, naroz. 8.3.1908 ve Znojmě. Převzal statek v Devíti mlýnech
po Novotným a hospodařil tam s manželčíným otcem Roseckým. Sám byl
autodrožkář, měl své vlastní auto a jezdil ve Znojmě. Protože Devět mlýnů
převzala správa ministerstva vojenství pro vojenské účely, museli
se vystěhovat. Přistěhovali se 3.3.1949 a odstěhovali se 1.8.1949.

Urbanková Marie, učitelka mateřské školky, naroz. 23.12.1928 Nové
Syrovce – M. Budějovice. Přišla 28.8.1950. Provádala se za Šťastného. Odešla
3.2.1951.

Vrábl Květoslav 17.11.1930 naroz. ve Vidči – Val. Meziříčí. Do Hnanic
přišel se svojí matkou a nevlastním otcem Heryanem. Po vyjití školy pracoval

ve Zlíně. Na vojně chtěl zůstat jako dělesloužící. Byl však trestán, že neudal Hlaváčka O. a Juráka pro nějaké protistátní řeči, proto nemohl být dále u vojska. Jeho bratr Josef o mnoho mladší sel na lesnickou školu.

Mazera Josef řídící školy, naroz. 24.2.1913 Jiřice – Mor. Budějovice.

Nastoupil na zdejší školu po Krčkovi. Když občané přirovnávali jeho práci a chování s jeho předchůdcem, byli s ním nespokojeni a podali žádost, aby byl odvolán. Školní inspektor, který přišel toto řešit, se jej zastával a slíbil, že mu domluví, aby se polepšil. Skutečně po tom bylo jeho chování lepší, zúčastnil se též osvětové i politické činnosti. Tak zde vytrval až do konce školního roku 1951-52.

Dvořák Jan, vrchní resp. fin. strážce naroz. 31.1.1895 v Jezeřanech Mor. Krumlov. Přistěhoval se 16.8.1945. Byl nesnášenlivý a jeho podřízení si na něj stěžovali. Ke svým představeným byl hodně úslužný. Přes to že před únorem byl ve straně národních a na komunisty nemluvil, po únoru změnil své chování a při zakládání akčního výboru, chtěl se stát také jeho členem. Byl však ze schůze vykázán. Odstěhoval se do Poštorné 13.9.1948. Z Poštorné žádali posudek na něj, tak se mu i tam nepodařilo se vetřít do strany. Ted' žije ve Znojmě, nebo v blízkém okolí.

Novotný Jiří hotelier, naroz. 7.1.1910 Krapyňa – Jugoslavie. Převzal státní statek v Devíti mlýnech 14.7.1947. do soukromé držby Statek plundroval, vykácel mnoho stromů, dodávky neplnil a všechny výrobky odvážel do Znojma, kde ve svém hotelu vše dobře zpeněžil. Komise z Okresního národního výboru, která na žádost místního národního výboru přišla, shledala všechny nepořádky a zbavila jej držby statku. Ač neměl povolení na mletí, pustil mlýn a mlel obilí i to, které mělo jít na státní dodávky. Komise tam našla hodně otrub, zatuchlých plísni, které už nebyly k potřebě. Pole a vinohrady v katastru Hnanickém se rozdělili mezi zdejší rolníky. Jen pozemky při Dyji zůstaly bez majitele.

Klub turistů se zajímal o hotel, ale ministerstvo národní obrany si jej zajistilo, jako ozdravovnu pro gázisty a důstojníky. Tato ozdravovna trvala dva roky a zrušena r. 1950.

Z hotelu se staly kasárny pohraniční strážce. Mají tam střelnici, cvičiště. Jednu dobu tam také cvičili psy pro pohraniční službu. Tam odtud chodí na strážce kol hranic.

Vysídlení.

Mařák Tomáš, rolník naroz. 31.8.1910 v Tučapech – Uh. Hradiště, jeho manželka rozena Maňásková 11.7.1909 a měli čtyři děti: Boženku, Josefa, Marii a Aničku, která se narodila již v Hnanicích.

Když byl sbaven funkce ve správní komisi a nastoupil první předseda místního národního výboru Hlaváček Tomáš, postavil se do oposice, protože s Hlaváčkem se nesnášeli. Oba byli proti sobě a štváli jeden na druhého. Snad prý neposlouchal nařízení M.N.V. (místního národního výboru). Ale vím, když bylo hodně sněhu a auta z mlékárny nemohli přijet pro mléko, sám se nabídl, že mléko odveze na nádraží do Šatova a také jej odvážel po celou dobu kalamity. Hospodářem byl dobrým a s Hlaváčkem soupeřili o prvenství. Snad stoho důvodu se nesnášeli.

Lorenc Jaroslav a jeho manželka, měli čtyři děti. O něm i o ní se říkalo, že kradou. On kraděže sváděl na nezletilého svého syna a ten byl skutečně jednou z kraděže usvědčen. Lorenc i jeho manželka byli svarliví. Na polích sousedům odorával a po zcelování byl usvědčen z přesazení mezníku. Jinak byl dobrý hospodář a pracoval od rozbřesku dne do pozdní noci.

Kubásek František svobodný, naroz. 29.1.1914 v Bystré u Poličky.

Přistěhoval se s hospodyní a sestrou Ludmilou ze Sichotína u Kunštátu 17.8.1945. Kladlo se mu za vinu, že špatně hospodaří. Hned, když nastoupil národní správu, utekl mu němec s vozem a kravami přes hranici. Neměl pole řádně obdělané a něco zůstalo i ladem. Všichni tři byli vysídleni a odstěhovali se v polovici listopadu 1948.

Příspěvek do kroniky soudruha Křúpala Antonína o vysídlení Mařáka, Lorence a Kubáka, dodal r. 1953.

V r. 1946 přišli do sporu Mařák Tomáš a Hlaváček Tomáš a to čistě ze závisti Hlaváčka, že Mařák byl podnikavější v hospodářství. Z titulu předsedy místního národního výboru, začal proti němu boj různými intrikami. Naváděl proti němu, že je státně nespolehlivý a že za války šmelinařil a zároveň se postaral v Boršicích, aby mu státní spolehlivost nevydali.

Tak začal spor mezi Mařákem a Hlaváčkem. pro tento spor, zásluhou různých intrik, získal místní národní výbor a také výbor komunistické strany české, jehož byl členem a proto byl navržen k vysídlení. Tento spor s hrozbou vysídlení se táhl po dva roky, kdy převzal předsednictví MNV po Olivovi František Bernat. A tento nový předseda místního národního výboru, Krček Josef předseda akčního výboru národní fronty a František Musil, předseda místní organizace Komunistické strany české, prosadili za souhlasu okresních a krajských funkcionářů, aby byli vysídleni rodiny Mařáka, Lorence a Kubáka.

Čím se provinili tito lidé?

Mařákovu nebylo dokázáno, že by spolupracoval s Němci, nebo že by byl udavačem, jedině mu prokázali šmelinu. A kdo nešmelil v té době? Lorencovi se kladlo za vinu, že přesazoval hraniční kameny v poli a jeho nezletilému synu,

že kradl. Jinak ale byl dobrým hospodářem a pracovníkem. Kubásek se provinil tím, že kritizoval místní funkcionáře a stále jim připomínal, jak v r. 1945 při osídlování se zmocňovali různých věcí, které jim nepatřili. Tím vyvolal nelibost u těchto vlivných lidí na obci a proto musel ven. Za těmito třemi vysídlenými, byli na řadě ještě další k vysídlení, ale k tomu už nedošlo, pro veliký odpor občanů. Další doba ukázala, jak nevhodné bylo takové vysídlování.

Kronikář o vysídlení těchto tří hospodářů. Mařák i Lorenc byli z Boršic. Křupal byl také z Boršic a na toho jsem se obrátil o posudek, který mi také dal a v plném znění jsem jej opsal.

V odstupu doby, úplně souhlasím s prohlášením soudruha Křupala. Co se týče Mařáka, byl podnikavý. Hospodářství rozšiřoval, koupil si koně, zjednal si též služku. Byl klidný a nedal se snadno vyprovokovat. Lorence jsem poznal jako praktického člověka, a byl jsem předsedou místního národního výboru, když jsem musel řešit spor mezi ním a Hynčicou a odorání skoro půl měřice pole na dlouhým kopci. Také o přesazování hraničnicků jsem byl uvědomen a řešilo se to při schůzi MNV. Kubásek, vyučený obuvník neměl zkušenosti v zemědělství, ale snažil se a znám zdejší některé hospodáře, kteří nehospodařili lépe než on. Také bylo poukazované na mravnostní stránku jeho. Jeho hospodyně, Holubová Gertruda, byla o třicet roků starší jeho. Byl trochu potrhlý, jak se o všech obuvnicích říká, mluvká a každému řekl do očí, co si o něm myslí a to byla jeho největší vina. Zastával se Mařáka i Lorence, v jejich zájmu zajel i do Prahy. Ze strany KSČ byl vyloučen a v Praze prý se ještě legitimoval členskou legitimací.

Ted' už je to dávno pryč, ale při vzpomínce na tu dobu, dávám si za vinu, že jsem také přispěl svojí hřívnou k tomu, aby tito lidé byli vysídleni. Vždyť tady zůstali ještě horší, než byli tito.

K poslednímu jednání o vysídlení, se dostavili do Hnanic zástupci okresního národního výboru, zástupce krajského národ. výboru a poslanec Havlíček, zdejší občan. Tito všichni se přimlouvali, aby se to vyřešilo smírně a když už chceme chránit prestiž místního národního výboru, ať se vysídlí jen jeden z nich.

Předsednictví MNV se mi stalo nepohodlné, z vyše uvedených důvodů. Lidé se posmívali, že místní národní výbor je k ničemu, nemá žádnou moc, že už dva roky se vysídluje a pořád nic. Lorenc po vsi veřejně mluvil, že jej nevysídlíme, že jsou na okrese úředníci, kteří už jej za úplatek od vysídlení uchránili a že stačí pár litrů vína na to, aby vysídlen nebyl.

Řekl jsem tento výrok přítomným zástupcům a zeptal jsem se jich, jakou úplatu přijali od nich, že se jich zastávají. V tom případě ať jednají beze mě

a že skládám funkci předsedy. Odešel jsem a za dveřmi jsem ještě zaslechl něco o sprostotě.

Jaké bylo další jednání jsem se nedověděl. Po mém odstoupení byl zvolen předsedou M.N.V. Bernat František a krátce na to byli tito vysídleni.

Předsedové, komisaři a tajemníci v Hnanicích od r. 1945.

Za protektorátu byl starostou Berger Frant. z č.p. 22.

Hned po převratu převzal vedení obce Chmela Antonín, štábní strážmistr, než přišel, okresním národním výborem potvrzený komisař Švarz Josef, který nastoupil svůj úřad v červenci r. 1945. a setrval v úřadě do ledna 1946, kdy se zvolil první místní národní výbor a předsedou byl zvolen Hlaváček Tomáš. Po něm, v červenci převzal předsednictví Šara Martin, který byl předsedou až do srpna 1947. Po něm byl předsedou Oliva Josef do října 1948. Stránský Martin byl předsedou jenom jeden měsíc. Bernat František byl předsedou od listopadu 1948 do května 1949, po něm Kořínek Antonín do srpna 1951. Hradil František

Svarz měl tajemnici p. Křižanovou, která vedla i zásobování tj. vydávání potravinových lístků. Krsička od ledna 1946, Pavlíček Josef od března 1946. Jodas Josef od listopadu 1946. Vedl zásobování od ledna 1946. Bernátová Marie od dubna 1948. Beck František od dubna 1949. Zvěřina Vlastimil od června 1949. Fleischer Alfred od srpna 1950. Kosur František od ledna 1952.

Katastr Hnanice byl za předsedy Olivy rozdělen na čtrnáct dílů. Aby se neuzívali názvy německé, výbor pojmenoval tyto díly česky.

- I. „Na nivách“ = nad fladnickou silnicí, od šatovského katastru, hraničí s katastrem Havranicím a tahne se až ke kopci skalnatému u fladnické silnici.
- II. „Pod skalou“ od fladnické silnice a silnice k Devíti mlýnům do prava až ke skále nad Devíti mlýny (hotelem) (část tohoto se vyměnilo s Havraníky za Šatovsko)
- III. „Hatě“ název zůstává skoro týž, co používali němci. Od cesty k Devíti mlýnům, od fladnické silnice v pravo, všechna orná půda až k lesu.
- IV. „Dlouhý kopec“ pod fladnickou silnicí od domků až k lesu. Dolní hranici tohoto dílu dělá potok Daniž.
- V. „Za humny“ pod fladnickou silnicí od školy až ke kopci ořešáku. (překlad z německého Nussberg)
- VI. „Na loučkách“ pod fladnickou silnicí, od Hnanic směr k Šatovu. Dolní hranici tohoto dílu je potok Daniž.
- VII. „Na širokých“ nad loučkama od potoka až po dráty, od silnice k Řetzu na levo.
- VIII. „Hraničky“ za drátama od sbořené celnice v levo, kol rakouských hranic až k Šatovsku.

- IX. „Poslední kopec“ za drátař u hranic za zadními padělký.
- X. „Zadní padělký“ za dráty od celnice v pravo.
- XI. „Přední padělký“ od silnice do Retzu v pravo, pod dráty. Dole od kapličky okolo luk až k lesu.
- XII. „Za sklepy“ od sklepní ulice v pravo, dole luka od kapličky a tahne se až pod kopec.
- XIII. „Staré hory“ oba kopce od drátů až k potoku Daniž i lesy
- XIV. „Zadní pole“ nám přidělené ze Šatovského katastru a havranický příděl z Šatovského katastru, který jsme vyměnili za část dílce „pod skalou“ Tato pojmenování se však dosud nevžily, jediné Hatě zná celá obec. Staré hory jsou „Sovův kopec, Horeckýho kopec, z hatí je vyjmutý díl, který se jmenuje Hynčicova krajina. Zadnímu poli se říká „Šatovsko“ a jiné dílce jmenuje každý podle svého.

Nové č.p. se dávaly v r. 1949. a je jich pouze 90. Ostatní byly sbourané, nebo slouží za hospodářské budovy. Zároveň budu psát kdo v tom bydlí, nebo bydlel po dobu od r. 1945 až do roku 1957.

č.p. 1. Zapletal František nové 2. – č.p.2 sbouráno.- 4.p.3 Kořínek Antonín, nové č. 3. – Č.p. 4. Lorenc Jaroslav – Teslevič Jan nové č.4. – Č.p. 5 sbourané – Č.p. 6. Dubravský Augustin, Svoboda František, nové 5. – č.p. 7. Helia, Zelinka J Chripto Michal, Halabrin. sbouráno – č.p. 8 sbourané. – č.p. 9. Buček Jan, nové 10. Č.p. 10 sbourané – č.p. 11 Kancelář a strážnice finanční stráže, prádelna, nové .-č.p. 12 Halabrin Rudolf, Kučera Jaroslav, nové 13. – Č.p. 13 Tvarůžek, sbourané – Č.p. 14 Bernat František, dva nájemníci, nové 14. – Č.p. 15 sbourano. – Č.p. 16 Šara Martin, Komínek Robert a Mánek Adolf nové 6 a 6a = dvojcíslo – č.p. 17 Havrlík Antonín pekařství, Havrlíková Alžběta nové 7. –č.p. 18 Tesař Josef, Zelinka Josef, JZD vepřín, JZD sklad nové 8. – Č.p. 19 kancelář MNV, knihovna a současně obchod „Jednoty“ nové 25 – č.p.20. Suchánek Jan a přiřazenil se tam Medvěd Štěpán ml. nové 26. – Č.p. 21. Horecký Karel, nové 27. – Č.p. 22 Bergerová Marie, spolubydlící Schwarzová Jana a Berger Karel, nové 28 – Č.p. 23 Spáčil Josef, nové 29 – Č.p. 26. Hlaváček Miloslav, Adamec, Végh Jan, nové 31. – Č.p. 27 Gold Robert, Svoboda Josef, Horák František, nové 32 – Č.p. 28 sbourané – Č.p. 29 Sova Alois, nové č. nemá, počítáno na sbourání. – Č.p. 31. Teplý Jindřich, nové 34 – Č.p. 32 Spáčil Josefovi přidělené jako sbor, sklad JZD, nové 35. – Č.p. 33 Křivánek Jindřich, Růžička Oldřich, Buček Jan ml. Růžička Oldřich, nové 36. – Č.p. 34 sboural Svoboda František, nové 37. – č.p. 36 Severa Jakub. Procházka František, Řídký Jaromír, Hudák Pavel, Šmerda Emil, nové 38. – Č.p. 37 Šara Jan, nové 39 – Č.p. 38 je přiděleno Šarovi, nové číslo nemá. – Č.p.39 majitel M.N.V. Kubiš Filip nové 42 – Č.p. 40 Uhlářová Vilma, Kadlec Jaroslav, nové

55 – Č.p. 41 Očenášková, sbourán – Č.p. 42 Růžička Oldřich, Vitoul Jaroslav, nové 56. – Č.p. 43 Tříletý František ml. sbourané, nové č. 57. – č.p. 44 Oliva Josef, Holubová Gertruda, nové 58 – Č.p. 45 Oliva Josef předělal na hospodářskou budovu – č.p. 46. Svoboda Josef, Holubová Gertruda, Oliva Josef, nové 59 – č.p. 47. Hlaváček Tomáš, nové 60. – č.p. 48. Heryan Jan, Holík Rudolf, nové 61. – Č.p. 49 Helísek Antonín, Helísek Šimon, Medvěd Štěpán st. nové 62. – Č.p. 50. Mařák Tomáš, Marták Štěpán, nové 63. – č.p. 51 Martinek Josef, nové 64. – Č.p. 52 Pelíkan Josef, nové 65.- Č.p. 53 Polásek Josef, Mazur Stanislav, nové 66. – Č.p. 54 je jednoposchodový dům. Finanční úřad, byty pro finance, Dvořák Jan, Zelený Stanislav. Drinovský Martin, zemědělský útulek, zasedací síň místního národního výboru, kanceláře a kancelář JZD, školka, nové 67. Č.p. 55 Jelinek Jan, Rymeš Jaromír, Šmerda Emil, Musil František nové 68.- Č.p. 56 Kubánek Antonín, Kratochvílová Anna, Dusík Antonín, nové 69.- č.p. 57. Martinek Jan, zde byl též obchod Křivánka Jindřicha JZD konírna sedlářská dílna Osvětová beseda divadlo, kino, nové 70. Č.p. 58 Helísek Antonín

Helísek Emil, Severa Jakub, Lebeda Antonín, nové 71.- Č.p. 59 Lorenc Ondřej nové 72. – Č.p. 60 Hynčica Svatopluk, nové 73. – Č.p. 61. Dudašek Alois. nové 74. – Č.p.62. Krčál Jan, nové 75.- Č.p. 63. Stránský Martin, nové 76.- Č.p. 64 Hradil František, Urbánek Vladimír, nové 77. – Č.p. 65 Dusík Antonín, nové číslo nemá jen jen hospodářskou budovou.- Č.p. 66. Chripto Michal hostinec potom jej převzalo JZD, nové 78.- Č.p. 67 Holírna Bally Ladislava, Buček, Jurák, jest to sbor, nové č. nemá. – Č.p. 68 Jurák Josef, nové 87.-Č.p. 69. Radaušerová Marie, hospodářská budova Oselky Františka – č. p. 70 Fara, Musil František dětské jelenové 79.- Č.p. 71. Cileček František, nové 80.- Č.p. 72. určeno ke sbourání, majitel Hynčica.- Č.p. 73. Grün Jan, nové 81. – Č.p. 74 Leitkep. sbourané.- Č.p. 75 přední budova sbouraná, radní budova Šmerda Emil, Zvěřina Vlastimil, jesle, Drinovský Martin, Potůček Otakar, nové 82.- Č.p. 76. hospodářská budova Náplavy Jaroslava.- Č.p. 77. Náplava Jaroslav, Náplava Filip, nové 83.- Č.p. 78. Tříletý František st. nové 84. Č.p. 79. Čechovský, Valla Stanislav kovář, nové 85.- Č.p. 80 sbourané.- Č.p. 81 sbourané.- Č.p. 82 sbourané.- Č.p. 83. Tomášů Josef kolářství, nové 1. – Č.p. 84, sbourané, - č.p. 85. Stránský Martin, Dubravský Augustin, Fleischer Alfred, nové 41.- Č.p.86 sbourané – Č.p.87 sbourané – Č.p. 88. Č.p.89,90,91,92 hotel a mlýny v Devíti mlýnech. Statek vojenský Novotný Jiří, Šarka Jan, ministerstvo národní obrany, nové 100. Č.p. 93. Tvarůžek, Procházka František, sbourané. – Č.p. 94 Novák František nové 15.- Č.p.95 Tomšej Jan, nové 23.- Č.p. 96. Kubásek František, Legindy Martin, nové 43.- Č.p.97. sbourané – Č.p. 98 Bánovský Jindřich, komunistický dům, sbourané.- Č.p.99. Svoboda Martin, Maloš, Štancl

Vladislav, Nagyvendegy Vendel, nové 51. Č.p. 100 hasičská zbrojnice – č.p. 101 sbourané, - Č.p. 102. Valla Ladislav, nové 9.- Č.p. 103 sbořené, - Č.p. 104 hospodářská budova Vally Lad. – Č.p. 105 sbourané.- Č.p. 106 sbourané.- Č.p. 107 sbourané.- Č.p. 108 sbourané, Č.p. 109 sbourané – Č.p. 110. hospodářská budova Šuraňové. – Č.p. 111 Šuraň František, Spáčil Ladislav, nové 47.-Č.p. 112 Očenášková Marie, Zwilling Otvald, nové 54. – Č.p. 113. hospodářská budova Zelínkova.- Č.p. 114. Habr Josef, nové 48.- č.p. 115. Šmerda Bohumil, nové 21. – Č.p. 116. Hekrle Josef, Buček Jan, nové 22.- Č.p. 117 sbourané – Č.p. 118 Stärz Emil sbourané. – Č.p. 119 Zelínka Josef, Jačjanský Juraj, nové 53. – Č.p. 120. hospodářská budova – Č.p. 121 Lebeda Antonín, sklad a vepřín. nové 45.- Č.p. 122 Oselka František nové 86.- Č. 123 Hejč Emanuel, nové 19.- Č.p. 124, sbourané.- Č.p.125 Lebeda Oldřich sklad a kravín JZD, nové 44.- Č.p. 126. sbourané.- Č.p. 127 sbouraná celnice.- Č.128 sbourané.- Č.p. 129 Křupal Antonín, nové 50.- Č.p. 130 neznámé.- Č.p. 131 Jodas Josef, nové 49. Č.p. 132 Škola, nové 88.- Č.p.133 Kubiš Filip, Weissová Marie, Bazálka, Práznovský Rudolf, nové 52
č.p. 134. Havelka Rudolf, učitelky. Halabalík, nové 18.- Č.p. 135 Šarová Anna, nové 46.

Mimo toho byly postaveny dva domky (dvojdomek) pod školou pod č. 88 a 89.

Kapličky

Jak již bylo předesláno, Hnanice byly poutním místem a každé poutní místo má tak zvanou křížovou cestu. V r. 1945. jsem těchto kapliček napočítal osm. Ostatní snad už byly sbourané. Jsou stavěné z cihel, omítnuté s výklenkem, ve kterém byl obraz. Při silnici do Retzu je jedna hned za vesnicí, druhá asi o 500 kroků výše. Při Fladnické silnici stály tři. Jedna stála na kopci nad Hnanicema, kde je bývalý kamenolom. Jedna stojí na cestě k papírně a jedna je vestavěna ve hřbitovní zdi. Jsou ještě dvě kapličky, ale ty už nejsou na katastru hnanickém. Na katastru havranickém poblíž silnice do Hnanic, stojí jedna a druhá je na rakouské hranici, ale již v rakousích poblíž lesa. Jest jisté, že tyto kapličky patřily dříve k předešlým. Jest však zajímavé, že jsou rozsety téměř po celém katastru. Stříšky na kapličkách s pálených tašek a na hřebenu stříšky kříž dvojité. Vrchní horizontální příčka je šikmá.

Tyto kapličky posloužili financům a vojenským hlídkám za úkryt před nepohodou a větrem, neboť výklenek byl dost veliký, aby se i dvě osoby v něm směstnaly. Obrazy, které byly malované na zdi výklenku, neměli uměleckou hodnotu. V roce 1951 ze strategických důvodů byli tři z nich sbourané.

Kříže

Mimo toho byl za poslední kapličko poblíž fladnické silnice kříž dřevěný kříž stával také na konci sklepní ulice. Byl už hodně prohnilý, nakloněný nad cestu. Když se stavěl teletník, odstranil se.

Při hranicích rakouských je socha, zvaná u dvou milenců.

Na cestě do Šatova je také křížek s obrázkem.

Celní brána

Masivní cementové podstavce, mezi nimi silná litinová traverse, která se sklápěla přes cestu, která asi dříve tam vedla. Na druhé straně pravděpodobné cesty stojí opět dva mohutné železobetonové podstavce, mezi které zapadala traversa, kterou se cesta uzavírala. Tato stavba stojí na úplné rovině a napadá mi, že vozka, který by tam jel, mohl tuto překážku pěkně objet. Podle postavení této zábrany je možno usuzovat, že tam kdysi vedla cesta z rakous (Unter Retzbach) do Šatova a je asi 600 kroků od rakouských hranic.

Sýpka

Za vlády Marie Teresie a Josefa II. na venkově se platily daně zrním. Z toho důvodu se stavěly sýpky, do kterých se toto zrní přiváželo z celého kraje. V Hnanicích je také taková sýpka. Zdi jsou z kamene více jen metr silné a je klenutá. Je rozdělena na poschodí, které drží dva silné dřevěné sloupy. Nad klenutím je půda. Tato sýpka byla u č.p. 49 používána jako stodola. Vedlejší stodola byla asi také součástí této sýpky. Má také tak silné zdi a dle začouzených kamenů usuzuji, že tento díl sýpky vyhořel. Tato sýpka má čtyřhrané okna, z uměte vytesaných kamenů.

Obě tyto stodoly (sýpka) sloužily JZD jako sklad, když však Svoboda Fr. vystoupil z JZD, tak se mu stodola vrátila.

Mostní váha

je postavena za domem Flescherovým nové p.č. 41. Když projížděli přes Hnanice tanky rudé armády, poškodily tuto váhu. Nebyla k potřebě až do r. 1947, kdy předseda M.N.V. Oliva nechal opravit. Oprava této váhy stála 1849'75 Kč. Od této doby je stále k použití. Jedině pro velké nákladní automobily je tato malá. Jednotné zemědělské družstvo je rozhodnuto postavit velkou mostní váhu poblíž kravína.

Lesní požár

V. r. 1948 z neznámé příčiny vyhořel lesní porost u skály nad hotelem devíti mlýnů o výměře 1 ha.

Asi za rok bylo zdejší hasičstvo v pohotovosti k hašení lesního požáru v katastru havranickém. Stríkačku, jakož i hasiče odvezl k požáru Chripto Michal, majitel nákladního auta. Tento požár byl větších rozměrů ale obětavosti hasičů, vojínů i civilního obyvatelstva byl za půl dne uhašen.

Požáry

shořela v Šatově jedna zemědělská usedlost, při tomto ohni byli též zdejší hasiči, jakož i při požáru v Šatovské keramice.

V Hnanicích začalo hořet u Svobody na u.č.p.5. Vzniklo při uzení masa, ale byl rychle lokalizován. Ohořelo jen několik trámů, ale maso bylo k nepotřebě. Také u Křupalů začalo hořet při udění masa, ti si to však v čas uhasili sami.

Země moravskoslezská byla majitelkou několika ha půdy a lesa okolo posledního mlýna, který byl v roce 1945 již jen zbořeniště. Jak se stala majitelkou této půdy zde v tak zastrčeném koutku, méně než známo. Zbořeniště bylo rozebrané v době, kdy se též bourala celnice.

Bomby u Hnanic.

Hnanická škola je jednopatrová výstavná budova, pokryta červenou krytinou. Zřejmě lákala letce, jako cíl. Poblíž školy dopadlo sedm bomb. Krátery dvou, které poškodily fladnickou silnici, byly zarovnané, ostatní zůstaly, třebaže na poli překáží, ještě nikdo nezavezl. Osmá bomba padla do údolí mezi Sovův a Horecký kopec.

Tank německý

poškozený a jízdy neschopný stál v uličce za humny u hřbitovní zdi. Děti si na něm hrávali, nějaké součástky, které mohl kovář potřebovat si odmontoval kovář. Každým rokem se dělaly sbírky kovů ale tank tam stál až do roku 1949. Přišli montéři, kteří autogenem tank rozkouskovali a odvezli do sběru.

Znojmo

si pozvalo v r. 1949 odborníky, vědatorky a umělce z Prahy, aby zpracovali umělecká díla, staré památky a stavby Znojemska a okolí. Rotunda bude opravena, omítka bude seškrabána tak, aby byla odkryta původní malba.

Zpracování těchto odborníků vydá Znojmo tiskem. Znojmská rotunda je zajímavá tím, že tato stará malba nejsou příběhy z bible, ale z českých dějin. V jednom pásmu je král Vratislav s úředními knížaty a v druhém je legenda o Přemyslu oráči.

Tito odborníci navštívili též Hnanice, podívat se na náš památný kostel a odtud jeli do Podmolí. Hranice katastru hnanického a Podmolí je na severní straně a tvoří ji řeka Dyje.

Knihovna

V zimě 1945-46 jsme se sešli, řídící učitel Máhr, já a později Jodas a začali jsme dobrovolnou osvětovou činnost v Hnanicích. Knih v obci bylo sice dost, ale německých, které se pálili. Tak bylo zničeno hodně hodnotných německých knih.

Půjčoval jsem knihy ze své vlastní knihovny, která v té době čítala 400 svazků. Také ze Znojma jsme dostávali výpomoc „putovní knihovny“ která nám vždy zapůjčila na jeden měsíc dvacet svazků.

Dělali se sbírky u občanů, z různých slavností a zábav jsme dostávali na knihovnu a tak se nám knihy pomalu množili. V zimním období 1946-47 se již půjčovali knihy jen z veřejné lidové knihovny. Půjčovné za jednu knihu byla 1,-Kčs, později se půjčovalo zdarma, nebo se bral jen dobrovolný příspěvek. Od listopadu r. 1956 se vybírá poplatek 20 haléřů za knihu.

Po Mahrovi byl knihovníkem Krček Josef, potom Hejč Emanuel a od února 1956 jsem já. Knihy se půjčují po celý rok dvakrát týdně.

Knih

o Hnanicích byla vydaná v německé řeči „Mancherlei aus der Vergangenheit einer Südmöhrische Gemeinde“ Že jde v této knížce o Hnanice, první list byl obraz sv. Wolfganga, zdejšího patrona, on drží hnanický kostel v ruce. Ve střeše tohoto kostela je zaseknutá tesařská sekera. V této knize nejsou Hnanice jmenované plným jménem, nýbrž jen písmenem „G“ (Gnadlersdorf).

Jsou tam vyjmenováni všichni majitelé usedlostí od r. 1700 až do doby vydání knihy. Mě zajímají jména české, nebo které jsou již zkomolení. Rubloch, Hader, Nečas, Chrisakovský, Peschka, Kubíček, Procházka, Matula, Vaněk, Stejskal aus Dubravitz, Soja, Palka. Zdejší faráři: Moravec, Jakš, Pták, Hasil, Marianec, Šlechta, Horák, Čurda a poslední Homola. V Devíti mlýnech: Strup, Jerzabek, Krčandalský, Stejskal.

Z toho je vidět, že Hnanice nebyly obcí čistě německou. V r.1645 byla Hnanicím určena kontribuce 269 tolarů a zaplatit v termínech 1. ledna 90 tolarů, posledního března 90, na Bartoloměje 44 tolarů 30 krejcarů a v říjnu 44 tolarů 30 krejcarů. Z toho vychází, že by měl tolar 60 krejcarů. V tomto případě se jedná asi o mimořádnou daň. Devět mlýnů byly přifařeny do Mittelretzbachu, až teprve r. 1849 byly přifařeny k hnanicím.

Tato kniha se mi ztratila; seženu li jí budu z ní pokračovat v psaní.

Otův naučný slovník (výňatek o Hnanicích)

2.) H. Hnoulice (Gnadlersdorf) fara, městys na Moravě, okresní hejtmanství Znojmo, pošta Šatov, 106 domů, 2 obchody, 608 obyvatel v r. 1890. Kostel sv. Wolfganga, biskupa. Jednotřídní škola, 4 mlýny.

Katastrální mapa z r. 1888 je s názvy dílců katastru:

Alt Leithen tj. nad Devíti mlýny a hranicí s havranickým katastrem. Nynější Nivy

Znajmer Leithen, tj. les od Dyje (Hatě) až k hranicím u Fladnic

Waldreid, les pod fladnickou silnicí od hranic až Heryanův kopec. Grafenberg, nynější staré hory. Danižvegen od starých hor kol potoka i za sklepy. Anderfelde pokračují kol hranic až k silnici do Retzu. Ordenberg a Satzen od silnice k Šatov
Tato mapa byla z devíti dílů tvrdé lepenky a byla zničena za předsedy Hradíla.

Oheň v kostele v r. 1948.

Ve zdejší kostele se konají pobožnosti vždy v neděli od desíti do 11 hod, které přichází sloužit šatovský farář. Oheň vznikl pravděpodobně od odložené kaditelnice. Oheň byl zpozorován teprve v noci asi ve dvě hodiny, službu konajícím financem Josefem Hekřlem. Zbudil zvoníka a člena kostelní rady a společně oheň uhasili. Shořely kostelní roucha a jedna umělecká socha. Byla prý to socha panny Marie, která byla vyřezána z lipového dřeva a pocházela z poutního místa zvané Borovičky. Je to již na rakouské půdě asi padesát metrů od státních hranic, od silnice na pravo. Rakouští občané tam konají každoročně v květnu pobožnosti. Stával tam kdysi kostelík a bývalo to poutním místem. Tento kostelík byl zbořen, zároveň z Šatovským kostelem za francouzských válek, při nichž prý zemřelo v Šatově tři čtvrtiny obyvatel.

Blesk

prý uhodil do kostelní věže, srazit kříž a věžní kouli na špici. Při opravě tam byly nalezeny listiny o vzniku obce a kostela. Tyto listiny byly doplněny a znovu zazděny. Věž při pohledu ze zdola, zdá se nesouměrná, proto je docela možné, že byla opravovaná.

Čtvrtlánici

V Hnanicích nebylo velkých sedláků, byli jen čtvrtlánici a těch byla jedenašedesát. Mezi čtvrtlániky se počítal i ten, který nějaké pole odprodal, také ten, který si něco přikoupil. Půllánici tady nebyli asi proto, že vinařství

nedovoľovalo obdělávat více půdy. Zdejší hospodáři, založili svoji existenci na vinohradech a ovoci. Viniční hospodárství udržovali v nejlepší pořádku.

Sklepy prostorné a sudů na víno hodně. Vinice dobře obděláné, každý měl vinohradský pluh i plečku. Orné půdy už si tolik nehleděli. Oralo se jen plýtko, pluhy a brány byly dřevěné. Mimo toho měl každý čtvrtláník les, nebo několik kusů lesa. Lesy udržovali také v pořádku. Byly vzrostlé a dost husté.

Po čtvrtlánících byli domkaři, kteří také vlastnili půdu, lesy neměli, ale každý z nich si nasadil aspoň kousek vinohradu. Potom byli bezzemci a nájemníci, kteří se nechali najímat na práci. A i ti se snažili, urvat si pro sebe kousek půdy. Kupovali si břehy a stráně, kde si dělali terasovité vinice. Domkařů byla dvaadvacet. Čtvrtláníků bylo dříve 62, ale jeden z nich rozprodal svoji usedlost a les nabídl obci finančnické. Ta však neměla peněz.

Proto byl tento les prodán Šatovu, který jej měl v držení až do r. 1948, kdy se všechny lesy na katastru finančnickém zestátnily. Šatovský les byl při státní hranici. Lesy nad Dyjí patřili hraběti z Helendorfu, který vlastnil panství Jaroslavické a kterému tyto lesy dávno patřily.

Po vytýčení hranic státních lesů, všechna půda a mlýny až po hotel přišla do vlastnictví státních lesů.

Hnaničtí občané, chtěli uchránit lesy před zestátněním, proto založili lesní družstvo a poslaná žádost o uznání tohoto družstva. Tato žádost byla zamítnuta, protože žádaný celek lesa byl v soupisu vzor IX/2-4 a navržen ku převzetí státu. (Lesy, které hraničí, nebo souvisí se státními lesy, byly a budou zestátněny. Ve Znojmě na osídlovacím úřadě, kam byl pozván předseda místního národního výboru, byl mu přečten dekret o vyvlastnění lesů. Tento dekret byl podepsán: za osídlovací úřad: Ing. Řezníček, za okresní národní výbor V. Jáša, za lesní referát Okr. národ. výboru Vojtěch Král za okresní rolnickou komis Havránek, lesní správa Ing. Kabela.

Zamítnutí podepsal Josef Oliva. Zamítnutí nepomohlo a lesy byly zestátněny. Po převzetí lesů od němců, většina hospodářů šetrila lesy, jen někteří jednotlivci plundrovali své dílce. Na otop byly káceny duby, přes metr v průměru, ač by se daly použít jako dřevo užitkové.

Pověst, že prý od silnice z Retzu, kol hranic byl staletý dubový les. Ze stromů z tohoto lesa jsou prý udělané dřevěné lisy na víno. Když byl tento les vykácen, zdejší rolníci vysazovali lesy nové.

Jižní Morava

trpí velikými suchy. Teploměr vystoupí mnohdy na čtyřicet stupňů Celsia. Mnohdy, po celou vegetační dobu nezaprší, nebo jen málo, což nestačí pro růst zemědělských plodin. Před staletími bylo na Jižní Moravě dost lesů

i rybníku. Ted' je tady lesů málo a rybníky jsou vysušené. Nejvíce tyto poměry zaviniho špatné hospodaření okolo palavských vrchů.

Ted' za vlády lidově demokratické se opět obnovují rybníky, dělají se zavodňovací kanály a vysazují větrolamy. Zase bude Znojemský kraj rodit. Meruňky, broskve, hrozny a znojemské okurky se budou rozvářet do všech končin. Potom teprve tady bude „Moravská Kubáň“ jak znojemsko začali jmenovat.

R. 1946

Místní národní výbor svolává každý měsíc schůzi, které se může zúčastnit, každý občan, ale bez práva hlasování. Čtou se důležité přípisy a uvědomuje se členstvo, jak se vyřídily. Nastoupil místo tajemník Krsička s platem 1.500,- měsíčně. Produkty v neobydlených domech, pokud nebyly rozkradené se rozprodají. Tím pověřen Stránský a Šara ml. Za úřední výkon na obci se platí 5-Kčs. Cestovné za úředním jednáním do Znojma, se vyplácí 50,- Kčs.

Mají být zbaveni národní správy Tršletý Fr., Stárz, Helísek Ant. Svoboda Martin a Mařák. (Později opravdu zbaveni byli Helísek, Svoboda)

Při výplatě za obilí se sráží 16,-Kčs z každého 100 kg (proč nevím)

Občané podávají žádosti. Jeden chce sporák, jiný prkna, tyčky, nábytek a jiné. Honitba slíbena Petříkovi, úředník Znojmo.

Strana československých národních socialistů, vysílá do místního národního výboru Hejče a Hekřle.

7.březen 1946

Vzpomenuto presidenta T.G.Masaryka povstáním a jednu minutu ticha. Opět různé žádosti o přidělení různých věcí z neobydlených domů. Návrh, aby se udělal soupis, těchto věcí, byl většinou zamítnutý (asi proto, aby se mohli ztrácet). Mimo toho dostal předseda plnou moc, aby přiděloval žadatelům věci, podle svého uvážení. Žádost bývalého komisaře o přidělení koberců, byla zamítnuta, z důvodu, že byl podezříván, že za svého úřadování byl nepoctivý.

Zvolená komise, z každé politické strany jeden, na rozpis pozemkové daně a na odhad živelné pohromy. Dodatečně se beztretně mohou ohlásit zatajené slepice. Okr. nár. výbor žádá o opravu orientačních tabulí. Chriptovi povoleno přestěhovat hostinec na Zehelnerovo. Ze skřepů neosídlených bude se rozdělovat krmná řepa a brambory zájemcům.

Elektrisace byla poškozena, proto se svítilo petrolejem. Přišel přípisy z elektrárny, že vyšle dělníky na opravu elektrického vedení, jestliže jim bude zajištěn nocleh a stravování. Hledá se obecní telefon. Prý byl odvezen montéry z pošty.

Úroda hroznů

od r. 1945 až do 49 byla dobrá. Obzvlášť v r. 1946 byla mimořádně hojná. Já jsem vylisoval ze třech měřic 45 hl vína. Jen na daních z vína bylo z Hnanic odvedeno půldruhého milionu Kčs. (korun československých). Kupovaly se nové sudy a do sklepů se zaváděla elektřina. Při kvašení moštu byly sklepy celý týden zamořené. Byli tady ještě někteří starousedlíci a ti se vyjádřili, že celý život neviděli tak hojnou úrodu.

Pozemky

za protektorátu byly některé v rakousku a rakušané opět měli pole u nás. Polí bylo dostatek a některé zůstaly ladem. Proto M.N.V. ohlásil, že pro zájemce se budou přidělovat pole a ať si každý vezme tolik, kolik si troufá obdělávat. Němci obdělávali půdu kravičkami, nebo měli volky. Pokud mi známo byl tady jen jeden pár koní. Noví hospodáři volky prodávali a kupovali koně. Roku 1949 zůstali tady jen tři volci a v roce 1950 už nebyl žádný.

V roce 1945 zůstalo v Hnanicích asi polovina německých obyvatelů. Ti pomáhali při sklízni a mlácení obilí, pracovali pro obec. Na silnicích se dělali kamenné zábrany a zůstaly na silnici jen úzké a klikaté projezdy. Po žních přišli vojáci kteří němce brali na práce do Znojma a do okolí. Někteří utekli, - mysleli, že je dají někam do koncentráků.

Potom bylo vyhlášeno, kdo dobrovolně se vystěhuje, může si sebou vzít i nábytek. Při té příležitosti se opět několik rodin vystěhovalo.

Odsun Němců přišel neočekávaně. Ráno bylo jim ohlášeno, aby si připravili zavazadla o váze asi 45 kg, že v poledne pro ně přijedou povozy. Byl to pro ně hrozný den, opouštět svoji rodnou vesnici. Zůstali zde – Leitgeb se svojí rodinou na č.p. 75 a potom ještě jeden na č.p. 15. Tito se na podzim také odstěhovali sami, dobrovolně. Z naší strany se jim nedělaly žádné těžkosti. Pracovníci byli a pracovali u sedláků.

Starousedlíci

Zůstala tu jen Bergerová Marie, rozena Štěbetáková, vdova, se svojí dcerou Arnoštkou a Marií, provdanou Zehetnerovou, která měla dvě dcerky. Potom Zehetner, její manžel, který v r. 1946 nastoupil trest, za činnost za protektorátu. byl odsouzen na dva roky vězení a ke ztrátě majetku. Patřil mu hostinec s hospodářstvím č.p.66. Po návratu byl se svojí rodinou ještě krátkou dobu v Hnanicích a potom se odstěhoval ku Praze, kde až dosud pracuje na státním statku. Třetí dcera Bergerové – Jana Schwarzová, vdova, bydlela se svým synem Herbvišem v Havraníku. Do Hnanic se přistěhovala v r.1947. Syn Karel Berger

byl v zajetí ve Francii a vrátil se do Hnanic koncem léta 1946. Všichni jmenovaní umějí dobře česky a hlásí se k české národnosti.

Mlékárna

v Hnanicích nové p.č. 40. Po převzetí v r. 1945. byla tam ruční odstředivka na děláni vzorků, stroj na chlazení mléka, elektrický motor s čerpadlem na vodu, která se čerpala do betonového rezerváru, který je na půdě. Bylo tam asi 50 mlékařských konví. Byly rezavé, na mléko se nedaly upotřebit.

Pokud známo, byla mlékárna živnost s názvem „Milchgenossenschaft“ s ručením omezeným. Živnostenský list byl zrušen teprve v r. 1946, ačkoliv se živnost neprovozovala. Mléko se dodávalo do Hostovické mlékárny, která si jej sama odváží. V r. 1945 byla zvolena mlékařská komise, předseda Hlaváček Miloslav a sběrač mléka Michálkova Marie, která sloužila u Mařáka. Druhý předseda Oliva Josef a sběrač mléka Oselka František. Třetí předseda mléčné komise Teplý Jindřich. Mlékařská komise trvala až do založení jednot. zemědělského družstva. Peníze za mléko dodané Němci, byly mlékárnou zadrženy a Oliva žádá mlékárnu, aby za dodané mléko, vázaný účel, byl převeden na žirový účet. Vzorky mléka se braly asi jednou týdně, nepředvídaně. Tučnost mléka byla potom zdělena. Mlékárna si stěžuje, že do kravského mléka se míchá také kozí mléko. Mlékárna posílá zájemcům občas podmáslí. Za dodané mléko jsou přiděly otrub.

Vojenský statek, později Novotný jsou povinni z Devíti mlýnů, mléko do zdejší sběrný dovážet. Jedině smlouvou s mlékárnou, mohou dostávat místo mléka máslo.

Telefon

byl zaveden do Hnanic teprve za předsedy Olivy Josefa. Hovorna se zařídila v obchodě Křivánka. zařízení telefonu provedly montéři poštovních úřadů za sníženou cenu 7.000,- Kčs. Když byla montáž provedena, předseda byl spojen s ministrem pošt v Praze, kterému poděkoval za telefonní spojení a zval jej do Hnanic na víno. Telefonní hovorna i s obchodem se potom přestěhovala na u.p.č.6 k Šárovi M. potom do hostince JZD. Teď je v kanceláři jednotného zemědělského družstva od r. 1956.

Rozhlas v Hnanicích

v roce 1947 svolal předseda Oliva veřejnou schůzi všech rolníků na kterém se mělo projednat právě o obecním rozhlasu. Po zahájení pronesl předseda asi tohoto znění řeč: Vážení přátelé Vy všichni víte, co jsme tady po Němcích převzali. Hospodářské a obytné budovy na spadnutí, pole zaplevelené a cesty

v našem katastru v ubohém stavu. Ale povšimneme li si naší práce za dobu od našeho příchodu do pohraničí, musíme přiznati, že jsme vykonali pořádný kus práce. Ale zároveň je nutno poznamenat, že až dosud každý se snažil o zvelebení svého hospodářství, ale pro veřejnost, tj. pro celek a pro zvelebení obce jsme pozadu za vesnicemi okolními. Nesmíme připustit, abychom byli mezi posledními na okrese. Podíváme li se na naši knihovnu, tu vidíme co znamená svépomoc a pochopení pro věci, které slouží celku. Svépomoci a obětavosti občanů naší obce, jsme si vybudovali vzornou knihovnu, kterou nám závidí okolní vesnice. Na tomto příkladě vidíme, že pro pochopení veřejné potřeby, dovede odstranit všechny překážky, které se staví proti vybudování dobré věci i překážky rázu finančního. Již zde byla velmi často řeč o tom, že by se měl u nás v obci poříditi místní rozhlas. Ale vždy zůstalo jen při návrzích. A já myslím, že každý z vás by byl rozhodně pro to, aby tak všeobecně potřebná věc, jako místní rozhlas, by se mohla uskutečnit.

Záleží dnes pouze na vás, zda rozhlas míti budeme, či zůstaneme dále mezi posledními na okrese. Pořízení rozhlasu je sice věc nákladná, ale naskytla se nám dnes jedinečná příležitost, kdy pořízení rozhlasu se vůbec nedotkne vaší kapsy – avšak znovu podotýkám, budete-li mít pro veřejné příležitosti pochopení.

Ze státní poklady byla totiž pro naši obec uvolněna částka dvacet tři tisíce Kčs, jako náhrada za škody utrpěné v letošním roce, suchem. Na první pohled se vám zdá, že je to slušná suma, ale uvažte, že obnos 160,-Kčs z hektaru, nikomu z vás neprospěje a zřekneme li se všichni těchto obnosů ve prospěch celku, vybudujeme si zařízení, které nebude sloužit jen nám, ale i našim dětem a tyto nám nebudou jednou vyčítat, že jsme pro ně nic neučinili a že jsme jim to nechali tak, jak jsme to od němců převzali. Dále podotýkám, že podle předpisů, není možno vyplatiti uvedenou částku všem, nýbrž je nutno přihlížeti na úrodu letošní toho kterého zemědělce a též na úrodu z vinohradů. A tu si musíme upřímně přiznat, že i vzhledem k tomu strašnému suchu, nejsme na tom tak zle, jako v jiných krajích obilnářských. Jen si představte, co zlé krve by způsobilo rozdělení náhrad za škody utrpěné suchem u nás v obci. Nemohl by dostat každý a já vím, že na konec bychom byli nuceni vrátit celý obnos.

Uvážíte li toto, pak jistě rozhlas mít budeme. Zbytek, který by se nedostával na pořízení rozhlasu, uhradíme sbírkou, kterou uspořádáme mezi občany naší obce, kteří nejsou zemědělci. Záleží teď jen a jen na vás, zda svou obec zvelebíme, či zůstaneme nadále při starém zařízení. Já vás prosím, aby jste hlasovali, aby rozhlas byl za uvedených podmínek pořízen.

Hlasování bylo příznivé a návrh jednohlasně přijat. Jen dva občané, kteří této schůze ne nezúčastnili, žádali petice, ale i ty jsme přesvědčili o tom, že rozhlas pro ně bude mít větší cenu, než ty peníze.

Za krátkou dobu byl rozhlas objednan. V obecním lese byly vyznačeny stromy na sloupy a zájemci je káceli za vršky a vyčištění určitého dílu lesa. Postavení sloupů provedli občané zdarma. Když byl rozhlas zřízen darovali někteří občané gramofonové desky a za určitý poplatek se hrály zájemcům. Soused nechal zahrát sousedovi, hrálo se k narozeninám ke jmeninám a k jiným příležitostem. Za toto vyhrávání se také sebralo několik tisíc. Po roce se toto vyhrávání zakázalo.

Březen 1946

Z protokolů místního národního výboru, jehož členi byli: Hlaváček Tomáš, Zapletal Fr. Stránský M. Jurák J. Hlaváček M. Šara J. Hejrlé J. Habr J. Štárz Em. Tajemník Pavlínek s platem 2.000,- Přípisy z ONV. o plemenitbě hospodářských zvířat, příspěvek na učňovskou školu 100,- úrazová pojišťovna chce, aby se od národ. správců vybrali příspěvky. Národní škole zajištěn pozemek na hřiště a pro školní účely.

Duben 1946

Okres nabízí zeměd. dělníky ze Slovenska. O sjednocení tělesné výchovy. Příspěvek měšťanské škole za čtyry zdejší žáky. Zvolení kronikáře Krčka a letopisecké komise Stránský a Hynčica. Opatření proti cigánům a tulákům v pohraničí. Žádost Bauerové Leopoldy o národní správu se zamítá. Národní správci musí být české národnosti. Nákup plemenného býka na aukčním trhu v U. Hradišti. Spolehlivost státní Bergrovi Karlu, který přišel ze zajetí, potvrdit nelze.

Květen 1946.

Krátkodobá půjčka 30.000,- Kčs. Volba kostelního výboru. Vyhlášeno: Kdo bude chtít dát děti do útulku ať se přihlásí.

Červen 1946.

Pokladníkem Sova Alois. Zvolena stavební komise. Tříletý Fr. žádá o příslib domovského práva. Přípis Sojové z Brazílie, zaslaný ministerstvem vnitra v Praze, ve věci jmění po Marii Sojové č.p. 54 k navrácení tohoto majetku, zamítavé stanovisko, že rodina Sojova vystupovala jako němci a jejich syn neuměl již vůbec česky. – Ozriny, zaseté ještě němci se přiděli potřebným.

Červenec 1946.

Každá schůze místního národního výboru musí být tři dny napřed veřejně ohlášena. Obecní strážník Náplava Jarosl. dostává 500.- měsíčně. Náměstkovi a rádním dohromady 2.000.- ročně, pokladníka 3.000.- Davka ze psů 50.- za luxusního 100.- ročně. Za přidělený jetel vybírat nájemné 200.- až 250.-Kčs. Uklizečka kanceláře 150.-měsíčně.

Září 1946.

Projednání obecního rozpočtu na r. 1947.

Listopad

Nájemné za obecní pozemky dle bonity půdy od 200,- výše, za vinici 300.- až 500.-Kčs. Pole se pronajímá na tři, vinohrady na 10 roků. Malý pohraniční styk. Prodej zabaveného majetku finanční stráží, se rozprodá zájemcům. Povinný postřík stromů proti pučlící švestkové. Dopis ze SSSR se předá Habrovi, který vede organizaci svazu přátel. Oselka, vážný při domácích porážkách. Tajemníkem Jodas Josef

Leden 1947

Obecní účty schváleny. Namátková kontrola neshledala závad. Přípis do prvního roku dvouletky. Kursy pro mládež povede Krček. Plat zvoníka 200.- Zcelování pozemků

Je třeba opatřit slámu pro zdejší zemědělce i seno. Schůze prohlášena za důvěrnou. Jedná se opět o vysídlení Mařáka a Lorence. Odhlasováno setrvat na dřívějším rozhodnutí. Pro hodně sněhu nutno mléko vozit do Šatova. Klasifikace koní a strojů. Směrnice pro uvolnění vázaných vkladů. Na pamětní odznak „Druhý národní odboj“ navrženi a dostali jej: Chripto, Havlíčková, Dusík a Kořínek. Zemědělský útulek zůstane na faře. Chripto dostal domovskou příslušnost. Odměna okr. nár. výboru, za splnění dodávek 3 poukazy a 100 kusech cigaret. Poplatek za psy 80.-. Ohledač živě narozených a mrtvých zvířat Oselka. Ošetřovatel obecního býka Berger Karel. Rozprodej starého nábytku a dřeva z neosídlených budov.

Duben 1947.

Vzat na vědomí přípis okr. nár. výboru o úlevě trestu Zehetnerovi. Žádost Weissové Heleny o přidělení domku 133. Žádost Rymeše 76, Růžičky o č.p.33, Gold o č.p.27. O.N.V nemá námitek proti přidělení lesa lesnímu družstvu

v Hnanicích. Maloš Albert žádá domek č.p.99. Holubová žádá o přidělení bytu. Od 7 června: Šara Martin předseda, členové : Zapletal, Sova, Oselka, Cileček, Krček, Oliva, Stärz, Spáčilová, Martínek Jan, Habr.

Květen

Lesy z Jaroslavského panství přebírá obec. Obecní býk na prohlídku do Dyjákoviček. Do Znojma přijede president. Rozpočet na rok 1958 schválen.

Červen

Vinařské družstvo přebírá Saletův sklep. Domy na sbourání se prodají. Prodej ovoce z obecních stromů.

Srpen

Promluvil z O.N.V. referent a žádal předsedu a místopředsedu, aby vysvětlili své důvody na rezignaci a zdali na ní trvají. Oba trvají na rezignaci a žádají aby byli zproštěni i členství v m. národním výboru. Rozhodnutí okr. nár. výboru jim bude doručena a volba nového předsedy bude co nejdříve. 10.8.1947 Předseda Šara M. předává vedení schůze nejstaršímu členu, Tomášu Hlaváčkovi.

Náhradníci skládají slib. Jurák Jos. a Hlaváček Miloslav. Vobly předsedy se konaly lístky. Navrženi a dostali hlasů. Oliva 11, Martinek Jan 1, Šara Martin 2 a Bernat 1 hlas. Oliva volbu přijal a převzal další vedení schůze. Volba náměstka předsedy: Bernat 9, Lebeda 2, Hlaváček Tomáš 1, Krček 1, a Sova 1 hlas. Zvolena nová rada: Krček za KSČ (komunista) Bernat za Soc. dem. Cileček za stranu lidovou, Sova za národ. social.

Musilovi povoleno přestěhovat se na č.p. 76. Za rozsvěcování a shášení světél odměna 300.- Kčs ročně. Stavba mostu přes Dyji v Devíti mlýnech, informace o tom ze Znojma, zda je to nutné.

Září

O zaknihování katastru Hnanic. Nepravidelná dojíždka pro vejce zavinuje špatnou dodávku. Lorenc Jar. se má vystěhovat, podle nařízení ONV 1.11.1947.

Čapoun se stěhuje na č.p. 99. Martinek pověřen dovést roury na mostky. Čištění obce a polí od plevelů. Halabrin se musí přestěhovat na č.p. 126. Gold, nájemce vinohradu, který znehodnotil neobděláním, zaplatí škodu. Sklidil 15 g. Na slavnost por. Chlupa, zakoupí se kytice. Nákup kozla provede Oliva a Berger na aukčním trhu v M. Budějovicích, cestovné a diety 200.- Kčs. Obecní pozemky se propachtují za smlouvu. Pole nad školou se beře z nájmu, bude tam hřiště.

Stavba nového hřbitova, pořádat sbírky, ostatek by se uhradilo půjčkou. Žádost o převoz nábytku do Vídně p. Benderové se povoluje. Je na č.p. 65.

Říjen 1947

Předsedou byla daná výtka veliteli státní bezpečnosti. Určena pracovní povinnost na 8. a 9. prosince. Zákaz prodeje vepřů nad 50 Kg. Přečten zápis ONV o trestním řízení proti členům MNV v obcích na Znojemsku. Zamítnuta žádost o revisi bonifikace půdy. Povoleno v lese hrabání stlaní. Na návrh archiváře, veškeré staré archivy a dokumenty byly odvezeny do archivu Znojmo. Svoboda Josef se stěhuje z č.p. 46 na 27. Skočné za jednu kozu 50,-Kčs.

Prosinec

Rozdělení textilie. Rozšířit elektr.osvětlení o jedno světlo. Vození kamene na nový hřbitov. Rozpočet na rok 1948. Krádež dřeva v ob. lese, jakož strelba na ptactvo předáno národní bezpečnosti. Přečtena pokladní správa.

Malý pohraniční styk

znamená, že možno přecházet přes hranice do nejbližší vesnice v rakousích a oni zase k nám. Do Hnanic přišel se sousedy starosta z Retzbachu, abychom se dohodli o opravě hraniční cesty. Jezdili též do mlýna s mletím. Naši občané této výhody málo využili, pro neznalost němčiny a jiný důvod jsme neměli aby se tam šlo. V Retzbachu bydlí též češi a jsou tam i komunisté. Při práci u hranic jsme si často pohovořili o práci, úrodě a jiných selských starostech i s němci. Vyměňovali jsme si cigarety a dávali ochutnat víno.

Zcelování pozemků.

Protože pole byly rozdělené na malé kousky půl, až měřicové, přikročilo se ke zcelování pozemků, které řídil inženýr geometr Straka. Obec měla povinnost, zaopatřit dostatečné množství kolíků a kladiva na zatloukání. S inženýrem chodili dva až čtyři muži, kteří k této práci byli určeni. Přivezeno ze Šatovského nádraží dostatečné množství sádovců (dlouhé opracované kameny) a složeny u hřbitova. Ty se potom rozvážely do terénu, ke každému zaraženému kolíku. Na obecních pozemkách se sázely kameny společně, na polích si je sázeli vždy společně se sousedem. Staré kameny se vykopávali, aby nepřekáželi při orbě.

Sláma

Že jsme v r. 1947 měli málo slámy, což zaviniło sucho, bylo rozhodnuto, že se sláma zaopatří z Čech. Na tuto cestu se přihlásili tři občané, kteří se postarají o naložení slámy do vagonu a odeslání do Hnanic. Na slámu se musela dát peněžitá záloha předem. Při vyúčtování pak scházely peníze i sláma

a musela se zvýšit cena slámy. Potom jeden na druhého prozradili nadměrné utrácení svěřených peněz.

Sníh

V lednu napadlo hodně sněhu a utvořili se závěje i dvoumetrové, takže jsme byli bez spojení s druhými obcemi. Určena pracovní povinnost na prohazování sněhu. Silnice se prohazovala až za hranice našeho katastru a potom silnice k Šatovu a sice jen tak, aby mohl projet autobus. Na vhodných místech se dělali výhybky. Teprve potom projel sněhový pluh a prohazovala se celá šíře silnice.

Stěhování

Na neosídlené domky si podávají žádosti různí žadatelé. Tak se stalo, že se dostali do Hnanic lidé s nedobrou pověstí, kterých jsme se museli později zbavovat. Gold prý sloužil u německého námořnictva a tadý se snažil i nepoctivě ke zvýšení svých příjmů.

Musil měl podanou žádost na domek č.p.76, ale pak se stěhoval na faru. Růžička krejčí, aby byl v centru obce se stěhuje na č.p.33. Zákaznky měl i z Havraníků i ze Šatova a zaměstnával tři až čtyři pracovníky.

Maloš, zednický mistr se přistěhoval na č.p.99. Já jsem měl málo místa pro hospodaření, proto, když se vystěhoval Svoboda Josef z č.p.46, nastěhoval jsem se tam a Holubové jsem připustil č.p.44.

Saletův sklep měl v národní správě nějaký překupník. V r. 1946 si zakoupil ode mě hoteliér z Třebíče 700 kg hroznů, které se lisovali v Saletovém sklepě bez přihlášky. Někdo to udal a při vyšetřování se přišlo na to, že v Saletovém sklepě byla asi 50 hl nezdaněného vína. Všechno toto víno bylo zabaveno ve prospěch státu a on pozbyl národní správy.

Občané hnaničtí chtěli zařídit zde pálenici a smlouvali s firmou „Požárek a Vítek ze Znojma. Také tato firma měla o sklep zájem, protože tam byly hydraulické lisy a sklep dobře vybavený sudy a všemi potřebami. Konečně přebírá sklep vinařské družstvo, které lisy a sudy odvezlo. Po čtyři roky nikdo ve sklepě nebyl. Po založení jednotného zemědělského družstva jej přebírá do vlastnictví. Ovocnou zahradu měl Bernat po tři roky v užívání.

Národní správci

nebyli nemocensky pojištěni, ani důchodově. Jen dva si platili dobrovolně nemocenskou.

Hřiště bylo vyměřeno na křižovatce silnice do Znojma, pod silnicí Fladnitzkou. Ale teprve v r. 1950 bylo dohotoveno dobrovolnou brigádou (bez odměny) a členy nedávno založeného JZD. Celé hřiště bylo naorané a rovnáno

těžkou a dlouhou kolejnici. Tyto práce provedl Martinek Jan se svým traktorem. Byly mu zaplacené jen pohonné látky. 14.5.1951 Když bylo hřiště hotové, byl smluven přátelský zápas. Členové pléna místního národního výboru, proti výboru JZD (jednotného zemědělského družstva). Byl to podnik více pro zábavu.

Samaritáni byli zásobeni vínem a likéry. Hráči jednotlivě se při hře chodili k nim posilňovat. Více jak polovina hráčů neznalo pravidla hry a stáří hráčů bylo od třiceti roků do sedmdesáti pěti.

1946.

Povinnosti sběrače mléka a nároky: 1. Jemu přísluší za činnost na sběrném místě převzetí mléka od zemědělců, zápis o dodávkách, zjišťovat jakost, chlazení, sléval do připravených nádob, zjišťovat výměrky nebo proměrky, předat odvozci a jiné nutné úkony.

Odměna: Ve sběrnách, kde se provádí chlazení na povrchovém chladiči, nebo ponoření mléka do studené vody. Při sběru do 100 litrů = 15 haléřů za 1 litr, nad 100 litrů až do 200 litrů 12 haléřů za 1 litr – nad 200 l až do 400 litrů 9 haléřů, nejméně 48.- Kčs za den.

Ve sběrnách, kde chlazení není prováděno, stanoví se odměna sběrače za jeho činnost dvoutřetinovou částkou, sazeb výše uvedených. Odměna sběračů jde k tíži zemědělců. Jestliže mlékárna proplácí mléko přímo výrobcům, provede srážku za místní sběr v měsíci vyúčtování, pokud si zemědělci nevyhradí, že odměnu sběrači si budou platit sami.

Toto je vyhláška mlékárny v Hodonicích, ze dne 24. ledna 1946, která dosud z Hnanic mléko odváží.

Pověst o studánce v kostele, nad níž visí podkova.

Právě k této podkově se váže pověst o rytíři který oslepl. Když se dověděl o zdejší zázračné studánce a její divotvorné moci, nechal se k ní dovést a své lepší oči ve vodě ze studánky omýval. Proto že byl pobožný, víra a zázračná voda jej uzdravila a nabyl opět zraku. Později mu oslepl kůň ze všech nejmilejší. Osobně jej dovedl ke studánce, aby mu oči vyléčil, což se také stalo. Kůň byl vyléčen, ale jeho pán opět oslepl.

Jak posuzovat tuto pověst nevím a poučení jsem v ní nenalézl. Snad, že tato milost byla jen pro pobožný lid a kůň, tvor boží sice, pobožný nebyl, proto se tato milost na něj nevztahovala.

Ještě o kostele:

Ve zdejším kostele byl velmi cenný obraz madony, který byl odsud odvezen, když Hnanice přestaly být poutním místem. Kostel má dva vchody. Jižní vchod, který

se teď nepoužívá, má původní vrata s kováním a starým zámkem, který je mistrovské dílo středověku. K severnímu vchodu byl postaven přístavek se stříškou. Tato stříška zakrývá částečně reliéf nad vchodem.

Gnadlersdorfium (latinské jméno Hnanic) leží v údolí, které se šíří ve směru k Šatovu. Před větrou je chráněno kopci ze severu a západu. Katastr je na severozápad kopcovitý a skalnatý. Jihovýchod je mírně zvlněný. Měří 1225 Jochů (jeden joch je asi tři měřice). Podle starého podání asi v r. 1000 se zde usadilo sedm bratrů svobodníků, kteří byli zakladateli Hnanic. Při osídlování zdejšího kraje Němci pozbyli svobodnictví.

1945.

Když do Hnanic vtrhli přední hlídky, překvapili polního četníka (Němce) na obchůzce. Asi prý nerozuměl, když na něj volali, aby odhodil zbraň. Proto byl zastřelen a padl před domkem č.p.41. a byl zahrabán zrovna naproti, poblíž studně. Od té doby se této studně neužívá. Byla zakryta. Vedlejší studně, která patřila k domku č.p.42 byla zasypaná, když jednotné zemědělské družstvo, tam udělalo výběh pro vepře.

Také prý je pochováno sedm německých vojáků ve staré uhelně pod dlouhým kopcem, u lesa.

Různé připomínky: Berger František byl postřelen dne 18. října 1945.

Chlupův pomník byl odhalen 28. října 1946.

Celnice u hranic byla postavena v r. 1926. Zbouraná byla r. 1950.

Elektrické vedení v Hnanicích bylo opraveno a zapojeno v r.1946.

Únor 1947.

Na rozhlasové správy rozhodl jsem se jako předseda místního národního výboru svolat schůzi všech občanů na odpoledne a zahájil jsem ji tímto asi proslovem: Občané. Benešovská vláda, v níž jsou zastoupeni lidovci, sociální demokraté, českosl. socialisté, zradili usnesení košického programu a pokusili se o násilný převrat ve státě. Díky vedení komunistické straně, v jejím čele jest soudruh Klement Gottwald, bylo včas zabráněno tomuto převratu a krveprolévání, které by postihlo nás komunisty. Všichni dobří vlastenci mohou se radovat z toho, že nedošlo v naší republice k bratrovražednému boji. Posloucháte doma rozhlas, jste všem dobře informovaní, proto je zbytečné, abych dále o tom mluvil, ale chtěl bych aby se sepsalo usnesení a resoluce, která by se odeslala do Prahy, aby strana věděla, že stojíme za ní.

Po mém krátkém proslovu, odešli provokativně se schůze Krčál Jan a Sova Alois, straníci čsl. soc.

Potom ještě promluvil soudr. Krček o dějinném významu dnešního dne a občanům formuloval resoluci, v jaké formě bude odeslána. Všichni přítomni souhlasili a žádali jej o sepsání této resoluce, která po sepsání byla schválena a odeslána jako telegram. Byl poslán v tomto znění:

Ve vážné chvíli, kdy spojená reakce se odvážíla útoku na lidově demokratické zřízení naší republiky a vyvolala vládní krizi, stojíme všichni svorně a jednotně za vládou Klementa Gottwalda, která v duchu národní fronty plní veliký program, budování našeho nového života. S veškerou rozhodností žádáme aby prezident republiky (Beneš) přijal demisi odstoupiivších ministrů národních socialistů, strany lidové a slovenské demokratické strany, kteří svým neodpovědným postupem se zpronevěřili národní frontě a postavili se proti vládě do oposice. Chceme vládu Klementa Gottwalda, bez reakčních ministrů. Žádáme, aby podle ústavy, v duchu demokratických zvyklostí, předsedou vlády, K. Gottwald doplnil vládu novými členy, věrnými programu národní fronty a odhodlanými sloužit věrně republice Č.S.R. a jejímu lidu.

r. 1948. *Protokoly M.N.V. výňatky.*

Marták Štěpán se stěhuje na č.p.30, Vitoul Jaroslav na č.p.42. Pozemky od č.p. se dávají do nájmu financům. Vallovi Ladislavu se povoluje ohrazení studny a tím zvětšit dvůr. Mařákovi Tomášovi povoluje se mlácení po živnostensky, jeho vlastní mlátičkou. Zákaz chození přes pole a dělání pěšinek. Revoluci občanů proti učitelskému ústavu ve Znojmě, po vysvětlení p. Krčka zamítnuto podepsat. Dub u cesty k lesu prodán J. Tomášů, Kolářovi. Dub bylo průměru asi 80 cm. Rozdělují se poukazy na textil.

Únor

Proti volbě Šary Martina za předsedu Jednotného svazu českých zemědělců (J.S.ČZ) že vystoupil ze strany KSČ. To je stanovisko akčního výboru (A.V) A.V. dává pokyn, aby Sova Alois byl zbaven funkce pokladníka. Mařák nastoupil do A.V. za str. lidovou, má být nahrazen jiným. Lebeda Antonín podává referát o své návštěvě v Praze u ministra zemědělství, Duriše.

Březen

Povstáním byla uctěna vzpomínka na zemřelého ministra v den jeho úmrtí. Do akčního výboru nastoupili nově zvoleni: Krčál Jan, Valla Ladislav, Severa Jakub a Hekřle Josef. Do rady M.N.V. jsou zvoleni Krčál a Severa. Resignace Sovy vzata na vědomí a za pokladníka zvolen Bernát František. Archivalie, zaslané do Znojma nejsou dar, ale jsou tam dané do úschovy. Návštěva předsedy z Petrova. Slíbil, že pro zdejší knihovnu vybere z jejich knihovny duplikáty.

Duben

se schází MNV a místní rolnická komise (MRK) a zahajuje jí předseda AV. Musil. Žádá o očistu mezi osídlenci a odsun zbytku Rakušanů Leitgeba a Wolfgrübové. Pracovní povinnost v rámci Národní směny vítězství 3 a 4 na 10. března, vždy odpoledne. Halabrinovi přiděleno č.p.109. Grünovi povoleno sbourat č.p.74.

Jednání o vysídlení žen z horního konce, Očenáškovou a Uhlářovou. Předseda hájí obě ženy, že Očenášková vypomáhá dobře rolníkům, a že to není vše pravdou, co se o nich vypravuje. A Uhlářová, protože je tuberkulosní a tato nemoc způsobuje náchylnost k větší intenzitě pohlavního života. Habr připomíná, že si domek vlastním nákladem spravila, zavedla elektřinu. Hlaváček říká, že má manžela v Rakousích.

3.dubna jí byl zaslán výměr, v němž se jí doporučuje vyrovnání s pozemkovým fondem, že domek do vlastnictví nedostane. Na její otázku, proč jí nebude dán domek do vlastnictví, předseda je nucen jí říci, že s důvodů mravních. Proto šla na poradů k advokátovi a ten jí poradil, aby žalovala akční výbor. Jak ukončil soudr. Krček a musil tento případ není mi známo, ale Uhlářová zde zůstala a domek jí byl dán do vlastnictví. Také Očenášková zde zůstala.

Šmerda Emil, není spokojen, že mu není přidělen domek č.p.135, který vlastní Šarova, kuchařka na faře v Šatově. Šmerda osobně přišel do schůze a přímo si poroučel že mu jej přidělit musíme, že je neobydlen. Byl odkázán odvolat se až k akčnímu výboru. Jurák navrhuje, aby byli pokutováni, kteří pouští drůbež do polí a vinic, pokutou 50,- Kč za kus.

Na národní směně 28. října 1947. odpracovali dělníci u Růžičky 191.- které předal tajemníkovi. Růžička předsedovi říká o tom, že nedostal ani potvrzení, ani poděkování za tyto peníze. Na dotaz předsedy, byly teprve peníze předané pokladníkovi. Krček přečetl protokol o schůzi finanční komise. Na nátlak předsedy provedli revisi a zjistili, že pokladna je v nepořádku, mnoho dokladů schází a schází i peníze. Pokladník Sova tvrdí, že mu tajemníkem nebyli předané. Tajemník slíbuj, že do týdne scházející peníze splatí.

Jodas, tajemník, bez vědomí MNV. najmul dělníky na postřikování stromků. Po domluvě prohlásil, že je sám proplatí.

Urgence na vybudování rozhlasu. Tajemník tvrdí, že odeslal ji 37.000.- Kčs. Firma se zavázala že začátkem dubna bude rozhlas hotov.

Zavolán Mařák za neoprávněné vyvezení hnoje z č.p.76, který nebyl osídlen. Mařák odpovídá, že hnůj tam ležel bez užitku po tři roky a ztrácel svoji

hodnotu a nikdo jej neodvezl. Že se zase někdo chce po něm vozit. Jednali jste dosud stále beze mě, tak jedněte dále. Usneseno, podat na něj trestní oznámení.

Jodas podává ke dni 30.4.1948 žádost o sprostění funkce tajemníka. Navržena p. Bernatová. Paní Schwarzová podává žádost o povolení pobytu u své matky Bergerové Marii. Povolen pobyt jednoměsíční. Pochvalné uznání od zemského inspektora knihoven, za dobré vedení zdejší knihovny soudruhu Krčkoví. Přepis O.N.V. o zničení mandelínky bramborové.

Červen 1948

Paní Schwarzové povolen delší pobyt v Hnanicích, protože odchází Zehetner. Obecní váha je opravena. Stanoveno vážné 10.- Kčs.

Přečten výnos okr. náro. výboru, bezpečnostní referát,- důtka Jodasové a opis předán akčnímu výboru. Místní narod. výbor dostává důtku, že není ohlašovací kartotéka v pořádku a dává termín 7 dní na odstranění této závady. Schváleno, nechat zhotovit ještě jedno razítko M.N.V. pro místopředsedu. Aby se lišilo, bude menšího formátu a ve středu razítka, dvě hvězdičky.

Předseda hlásí o zajmutí celého stáda krav, které byly bez dozoru ve škodě. Tento dobytek byl uzavřen na č.p.75. Byl to dobytek z devíti mlýnů p. Novotného jedenáct kusů. Dobytek bel sehnán dopoledne a teprve večer byla po něm poptávka. Byla mu ustanovena pokuta 1.000.-Kčs, kterou ale dosud nezaplatil a pase dál na zakázané louce.

Poškození pěstitele kukuřice měli dostat částku 8095.- Kčs, která se měla rozdat. Jmenovaní pěstitelé darovali tento obnos na místní rozhlas.

Červenec 1948.

Projednán dovoz sloupů na rozhlas z lesa, dovoz dřeva pro školu. Lesní správa nabízí zájemcům 3m³ dřeva. Pořízen seznam zájemců. Jodasová zaplatila za svého manžela dlužnou částku 13.500.-Kčs. Rodina faráře Homoly Filipa žádá o vrácení domu č.p.123, který postavil svým nákladem. Spis zaslán do Brna k dalšímu řízení. Bazálka žádá o domek č.p.133.

Září

Zakoupí se věnec na pomník por. Chlupa a projev za M.N.V. promluví Musil. M.N.V. žádá o exekuční vystěhování Tesaře Jana.

Říjen

Předseda Stránský podává resignaci z důvodů rodinných.

Zvolen Bernat František, místopředseda Buček Jan, pokladník Hejrlé Josef. Nové pojmenování tratí v katastru.

Odsouzení jednání Šary Jana při vysídlení Mařáka, že vědomě odvel na dráhu dobytek, o němž věděl, že má zůstat na usedlosti.

Urgence za nevyúčtované nákazové příspěvky za rok 1947, které Jodas vyinkasoval od zemědělců se přešetří.

Rok 1949.

Tvarůžek vypovězen z obce. Zehetner žádá o milost. Jeho žádost postoupena do Havraníků, kde se jmenovaný od r. 1945 zdržoval. Přiznání domovského práva Jaromíru Medlíkovi, inspektor firm. stráže bytem v č.p.54.

M.N.V. pravomoc, povolování zábav, nebo prodloužení policejní hodiny.

Ustanovení surovinového referenta, jmenování zemědělských zpravodajů, živelní komise. Dávka ze psů 80.- Kčs. Bernatová se vzdává tajemnictví. Bernat podává resignaci. Dělají se dřevěné zábrany na fladnické silnici i na silnici k Retzu. Vypovězena Radauscherová, Bánovský dostal výpověď. Za tajemníka přijat Beck František. Zakoupen provaz ke zvonu za 526.20 Kčs.

Kdo bude číst tyto záznamy, jistě si povšimne, jak často se střídají lidé ve svých funkcích. Jestliže některá strana vyslala svého člena do M.N.V. pracoval jen chvíli, potom začal chodit do schůzí nepravidelně a nebo přestal docházet vůbec. Na dotaz, proč nechodí, jsou různé výmluvy, že je přednější hospodářství a rodina, nebo že mu něco překáží v jeho činnosti aj.

Když ale přihlédneme blíže, zjistíme, že každý funkcionář má těch funkcí několik. Jsou to funkce ve straně, v místním národ. výboře, v akčním národ. výb. národní fronty, svaz českých zemědělců, rolnická komise. Je tu svaz přátel sovětského svazu, svaz protifašistických bojovníků aj. spolků a společků. O založení Jednotného zemědělského družstva.

V roce 1948 přišel do Hnanic úředník O.N.V. na odhad úrody a sklízň v katastru naší obce. Bývalí předsedové M.N.V. Hlaváček Tomáš a já, dobře obeznámeni se zdejším katastrem, byli určeni provádět tohoto úředníka, jako spoluodhadci. Bylo před žněmi a úroda nebyla valná. Podle úsudku Hlaváčka, není v Hnanicích dostatek pracovních sil, aby pole byly řádně obdělány. Na tuto Hlaváčkovu úvahu odpověděl onen úředník, že nás bude brzy dost, že v krátké době se započne se zakládáním kolchozů.

Tehdy Hlaváček, ani já jsme tomu nevěřili a při nejbližší výborové schůzi K.S.Č. jsem přednesl tento výrok o kolchozech. Celý výbor odsoudil tento výrok za nepravdivý a bylo usneseno, aby soudr. Krček, podal na O.N.V. stížnost na tohoto úředníka, pro rozšiřování nepravdivých zpráv. Asi po roce, to už byly JZD v chodu, sešel jsem se s výše uvedeným úředníkem a ten mi vytýkal, proč byla na něj vedena stížnost a že byl disciplinárně potrestán.

Strojní družstvo.

K Martinkovi Janu a Josefu přijeli příbuzní z Ameriky na návštěvu a dali jim prostředky, aby si mohli koupit traktor. Zetor 25" a půdní frézu. V té době byly těžké hospodářské stroje vázané a přednostní právo na tyto stroje měla družstva. Z tohoto důvodu bratři Martínkovi, svolali jim sympatické sousedy na schůzi, která se konala u Jana v bytě a tam se založilo strojní družstvo. Předsedou tohoto družstva se stal samozřejmě Martinek Jan, s příslibem, že traktor zakoupí. Členům družstva se bude orat za mírné ceny a hned, nečlenům za ceny zvýšené a až bude li na to čas. Byl jsem též členem družstva a využil jsem této výhody. Nechal jsem si naorat 4 měřice ladem ležící půdy. To jsem poprvé poznal, jak velkou výhodou je v hospodářství traktor. Zorání a zasetí dvou měřic kukuřice do ladem ležící půdy bylo hotovo za tři hodiny. Strojní družstvo bylo založeno r. 1948 na podzim.

Přípravný výbor

V r. 1949 přijížděli zaměstnanci z okresu, aby tady založili jednotné zemědělské družstvo. Okresní zaměstnanci soutěží s jinými okresy, kolik který těch družstev založí. Dělají přednášky a přesvědčováním snaží se o úspěch. Nejde li ani to a najde li se takový rebel, nabídne se mu úřad na okrese a nebo se mu pohrozí, že bude z pohraničí vysídlen, tak jako se to stalo mě.

Poukazovali řečníci na výhody pracovat na scelené půdě, že se zaorají meze a že družstevník bude stále majitelem půdy. Poukazoval na všechny výhody, které nastanou, když se svede dobytek do nových světlých stájí. Rolník nebude již otrokem své dřiny, protože se práce zmechanizuje a přijde doba, že ženy rolníků i ve všední den si zajdou k Dyji, aby se vykoupały. Řečník byl dobrý a schůze probíhala hladce. Po přednášce jsem se přihlásil o slovo. Řekl jsem, že nemám důvěru v družstevnictví a více ze zkušenosti. Byl jsem spoluzakladatelem zahradnického družstva v Rájci nad Svitavou a tam jsem pozbyl členský podíl a celoroční práci, která nebyla proplácena. Proplatí se prý až na konci roku, po vyúčtování aktiv a pasiv. Jedni družstevníci pracovali a druzí hleděli jen svého prospěchu. Místo práce kritizovali a rozeštvávali jednoho proti druhému. Tak se stalo, že pět členů, kteří udělali umělý bankrot, sbohatlo. I ti se později svářili mezi sebou. Poukázal jsem na to, že pokud hospodařím samostatně, jsem svým pánem a nikdo mi neporoučí, jenom práce, jakmile se stanu členem družstva, budu roveň továrnímu dělníku. Tak se ukončila první schůze a další a družstvo stále založeno nebylo. Na otázku, zda-li bych chtěl jít do úřadu jsem odpověděl, že jsem úředníkem byl a že nechci rozmnožovat darmojeďy. Moje jednání při těchto schůzích bylo pravděpodobně kritizováno výborem K.S.Č., protože mi soudr. Krček pohrozil vyloučením se

strany po případě vysídlením. Sám jsem však nahledl, že nic nezmužu proti akcím O.N.V. a nechal jsem volný průběh dalšího dění. O.N.V. shánělo celé obce skoro násilím do JZD.

Schůze, kde se konečně ustavil prozatímní výbor JZD se konala v kulturním domě (bývalá německá škola). Za předsedu byl zvolen Hynčica Svatopluk. Do výboru jsem byl zvolen také já, jako pokladník. Místopředsedou zvolen Jurák Josef, jednatelem Kořínek Antonín. Členové výboru Hlaváček Miloslav, Dudešek Alois, Svoboda František a Horecká Antonie.

Tato volba se konala za přítomnosti soudr. Macháta z O.N.V.

KSČ Komunistická strana byla od roku 1945 nejsilnější. V lidové bylo jen asi šest členů, a jiné strany měli své členy od finanční stráže. Z rolníků byl jen jeden sociální demokrat a jeden český socialista. Začínám psát o straně KSČ od roku 1948 protože dřívější spolková činnost mi není známá.

24. ledna se konala výroční schůze v hostinci soudruha Chrypty. Kolik členů bylo přítomno, není známo. Soudr. Kaván ze Znojma promluvil o zahraniční a vnitřní politice a nabádá členy, aby se každý snažil a přičinil o zdar a vítězství ve volbách, které budou v dohledné době.

Zvolen nový výbor. Předseda Musil Frant. místopředseda Jurák Josef, jednatel Čapoun František, pokladník zůstává Hynčica Svatopluk, Revisoři účtů: Dusík Antonín a Náplava Jaroslav. Kádrová komise: Oliva Josef, Dubravský Augustín, Slavičková Růžena.

Náhradníci: Jodas Josef, Chripta Michal a Lebeda Oldřich. Členové výboru: Martinek Josef, Havrlík Antonín a Helísek Emil.

Z těchto voleb výboru možno usuzovat, že v tehdejší době strana KSČ, byla ve jmenované době na výši.

16. února se konala členská schůze, ze které opisují presenční listinu na této schůzi přítomných členů.

Musil Fr. Čapoun Fr. Krček Jos. Jurák Fr. Buček Jos. Lebeda Oldř. Svoboda Fr. Helísek Jan, Hlaváček Oldř. Krupal Ant., Oselka Fr., Křivánek Jindř. Hlaváček Tom. Spáčil Jos. Martinek Jos. Vyubalík Fr. Martinek Jan, Slavičková Růž.

Hynčica Svatopl. Spáčilová Anna, Náplava Jar. Hradil Fr. Spáčil Ladisl. Dusík Ant. Polášek Jos. Teplý Jindř. Chripto Mich, Grün Jan, Dudešek Alois a tři podpisy nečitelné.

Celkem 35 členů.

Na této schůzi se hodnotí zemědělství. Hovoří se o politice západních mocností a proč se naše vláda obrací na východ. Vedení KSČ se usneslo darovati republice, jako volební agitaci 30,000.000 odpracovaných hodin. Proto každý

člen v Hnanicích odpracuje 30 hodin. Ve vládě se má ještě do voleb odhlasovat parcelační zákon, který bude se dotýkat i statků církevních.

Příprava na III. okresní konferenci ve Znojmě.

2. března 1948.

je svolaná veřejná schůze, kterou svolává strana komunistická a sociálně demokratická. Na této schůzi předseda o přijímání členů z lidové strany a z národně socialistické. Za stranu social. dem. přijel referent ze Znojma, taktéž Musil. Hynčica a Hlaváček byli na sjezdu rolnických komisí v Praze. Na této schůzi bylo přítomno 90 osob.

8. dubna

Nově přijatým členům se určuje čekací lhůta, Sovovi a Kořínkovi 6 měsíců. Manželé Horecký jsou přijati bez lhůty. Proti přijetí do strany jsou námitky u Dvořáka Jana a Hejče Emanuela.

Křupalovi se odejmou mu přidělené vinohrady, protože je dává do nájmu p. Veselému.

Musil se vzdává předsednictví a zvolen Krček Josef.

18. dubna

svolaná veřejná schůze na kterou se dostavilo jen 30 osob. Referent soudr. Suchánek byl slabý řečník, proto jeho referát objasnil a doplnil soudruh Krček. Volby prý se budou konat a bude jednotná kandidátka. Volební komise 10 členů. Zvolení pořadatelé na 1. Máj Oselka a Náplava. Vstupné na 1. Máj 25.- Kčs. Čistý zisk ze zábavy májové 6.516.-Kčs.

Stránský Martin odevzdává 4.000.- Kčs z pokladny lidové strany na knihovnu. Soudr. Grün daruje 550.- Kčs.

Na vojenské cvičení jdou Lebeda Ant. Helísek a Hlaváček M.

Na výpomoc za nepřítomné hospodáře se přihlásili: Oselka, Bernat, Svoboda Fr. Musil, Krček, Fleischer, Jurák, Hlaváček Oldř.

Slučují se strany KSČ a social. dem. Stanoví se slučovací šestka: z každé strany tři. Za KSČ jsou zvoleni: Krček, Hynčica, Čapoun.

19.5.1948.

je svolaná veřejná schůze, na kterou se sešlo 54 osob. Referoval soudruh Kavan, přirovnával předvolební kampaně v dřívějších volbách a nyní. Objasnil politiku a práci vlády od únorových událostí. Objasnil volby. Co je jednotná kandidátka

a jak se bude volit. Každý volič, mimo kandidátky dostane ještě čistý lístek. Když nesouhlasí s volbou, vhodí do urny lístek čistý.

15.7. byl ze strany vyloučen Jodas Jos.

16. června 1948

Do M.N.V. byli navrženi: Hynčica Svatopluk, 2. Krček Josef. 3. Bernat Frant. 4. Stránský Martin, 5. Buček Jan, 6. Čapoun Frant. 7. Oselka Frant. 8. Hejryle Josef, 9. Náplava Jaroslav, 10. Severa Jakub, 11. Martinek Josef, 12. Zelinka Josef, 13. Hlaváček Tomáš, 14. Havrlík Antonín, 15. Valla Lad., 16. Jurák Josef, 17. Slavičková Růžena, 18. Chrypto Michal, 19. Dudašek Alois, 20. Krčál Jan.

Do výboru strany navrženi: Jurák Frant. 2. Krček Josef. 3. Hynčica Fr. 4. Čapoun Frant. 5. Martinek Josef. 6. Havrlík Antonín 7. Oselka Frant. 8. Dusík Antonín, 9. Dubravský Augustin, 10. Oliva Josef, 11. Slavičková Růžena, 12. Náplava Jaroslav, 13. Chrypto Michal, 14. Lebeda Oldřich.

22.června 1948.

veřejná schůze, na kterou přišel referent soudruh Vostrý. Připomíná výročí napadení SSSR, německými armádami. Soudruzi aby nerozlišovali soud. staré a nově přistouplé aby mezi členy byla důvěra a opravdové soudružství.

15. července 1948.

se projednávalo a mluvilo o XI. všesokolském sletě na kterém byli též zdejší občané. Odsouzeno jednání sokolů a přečten článek předsedy vlády soudr. Zápotockého o čl. obci sokolské ve které je nutna očista.

3. srpna 1948.

byl výborové schůze přítomen soudr. poslanec Havlíček. Zabývali se občany, kteří jsou navrženi k vysídlení. Po zhodnocení všech faktů, po přezkoumání všech protokolů M.N.V. a Akčního výboru, rozhodnuto ve straně, aby byli s konečnou platností vysídlení, Mařák, Lorenc a Kubásek, referenti přišli: okresní politický tajemník Olejníček a Vostrý 29. srpna bude sjezd strany v Jihlavě. Volba výboru strany. Zvoleni: předseda Musil František, místopředseda Bernat František, jednatel Hejč Emanuel, pokladník Hynčica Svatopluk, Členové výboru: Martinek Josef, Dusík Antonín, Havrlík Ant. Oselka fr. Revisoři účtů: Valla Ladislav, Martinek Jan, Kádrová komise: předseda Krček Jos. členové: Slavičková Růžena, Habr Josef, Jurák Josef, Dubravský Augustin, Náplava Jaroslav. Kulturní referent Krček Josef

Referentka mládeže: Slavičková Růžena.

Členové místního národního výboru:
předseda Stránský M. místopředseda Bernat Fr. Členové rady: Hlaváček T. Buček Jan, Severa Jakub. Členové výboru: Oselka Fr. Náplava Jaroslav, Helisek Emil, Hlaváček Miloslav, Martinek Jos. Svoboda Fr. Hejrl Jos.

Členové místního akčního výboru národní fronty:
Předseda Krček Jos. místopředseda Růžička Old. Členové: Jurák Jos. Krčál Jos. Zelinka Jos.

23. října 1948

Referent a patron naší obce již dlouho k nám nepřijíždí, tj. Vostrý. Místo něj dnes přijel soudr. Tesař, kterého pověřilo okr. vedení strany patronátem naší obce. A aby se členstvo s dotazy a jiných důležitých záležitostech obracelo vždy na něj. Okres Znojmo má dodat 10.000 hl vína. Naše obec splní dodávku na 200%.

Provádí se prověrka všech členů.

Helískovi připomenuto, aby zbouřal sousední domek, aby se uvolnila cesta na fladnickou silnici.

Prověrka členů se koná až do nového roku.

r. 1949.

22. února přišel referent soudr. Frýbort. Čapoun skládá funkce, protože se do 14. dnů vystěhují. Volba výboru strany:

Předseda Krček J. – místopředseda Martinek Jan – jednatel Zelený Stanislav – pokladník Hynčica Sv. – kádrový důvěrník Čapoun Fr. druž. důvěrník Martinek Jos. předseda pracovní trojky Habr Jos. předseda kulturně – propagační komise. Bernat Fr. předseda pracovní trojky. Habr. Jos. předseda kulturně-propagační komise, Bernat Fr. důvěrník mládeže Řídký Jaroslav: referentka žen Slavičková R. revisor účtů a člen pracovní trojky Dusík Antonín a Oselka Fr.

Za odcházející členy výboru Čapouna a Slavičkové jsou zvoleni 6. března Růžička Oldř. a Krčková Vlasta. Předsedou akčního výboru byl zvolen Hynčica Sv. a zároveň byl předsedou Jednotného svazu českých zemědělců. Martinek prohlašuje, že byl pověřen zřízením strojního družstva v místě a žádá, aby jeho práce nebyla mařena.

Pozemkový fond, pobočka Znojmo žádá do 3 dnů, aby byla jmenovaná nová rolnická komise 8. března. Protože stará komise nevyhověla v zájmu veřejném při provádění vysídlování, proto zvolen nový výbor: Předseda Jurák

Frant. místopředseda Náplava Jar. Členové Svoboda Fr. Oselka Fr. Severa Jak, Zapletal Fr. Stránský M. Dudašek Alois Oliva Jos.

20. března

přišel referent z krajského vedení z Brna soudr. Kopřiva a Filipů. Za okres přítomen soud. Musil ze Znojma. Jedná se o ustavení Jednotného zemědělského družstva a doporučuje ustaviti přípravný výbor. Doplní se Gottwaldova knihovna. Přípravný výbor pro JZD: předseda Martineček Jan, místopředseda Oselka Fr. Členové: Hynčica Sv. Severa Jak, Kořínek Ant. Dusík Ant. Martineček Jos.

25. května

Sova poslal stížnost na předsedu MNV. k okr. nár. výboru, kde v 9. bodech odsuzuje jednání předsedy. Byl povolán do výborové schůze, kde uvádí, že nedostal pro manželku kojenecké lístky. Další body jsou nevěcné a těžko prokazatelné. Předseda Krček považuje toto jednání jako rušení stranické kázně a navrhuje aby soudr. Sova byl ze strany vyloučen. Pro vyloučení hlasuje všech 9 přítomných.

21. srpna

na schůzi přítomen instruktor Krajského výboru z Brna Konečný. Sestavuje se kandidátka do MNV. a místní akční výbor.

10. prosinec 1949.

Jako vždy se provádí v zimě politické školení členů. Projednává se případ soudr. Křupal a Křivánka. Křivánek á vrátit přeplatky za skalici, potom jsou prý nesrovnalosti při výdeji cukru. Křivánek odpovídá, že dosud nedostal příkaz k vrácení tržby. Hynčica se dotazuje předsedy školní rady, má li řídící deputátní uhlí a jestli je palivo pro školu uzamčené. Křivánek předseda školní rady se omlouvá, že o tom nevěděl a že zařídí nápravu. Náplava říká, že řídící si dělá poznámky, kolik topiva odebere ze školního topiva?

Vydává posudek pro Čapouna (dobrý). Dostali jsme posudek o Zvěřinovi Vlastim. který se přihlásil do Hnanic za tajemníka. Na Bernata Fr. vydán posudek nepříznivý. Jedná se o vyloučení Bernata ze strany. Oselka navrhuje, aby byl povolán do schůze. Křupal upozorňuje, že při vyšetřování nebyl shledán viným. Zároveň navrhuje, aby Křivánek byl té vyloučen, protože naváděl p. Bernátovou k machinaci s cukerními lístky. Hynčica poukazuje na to, že Křivánek šidí na váze i v penězích. Předseda navrhuje, vyloučení též p. Bernátovou.

Strana si všimá každým rokem rozpisu dodávek. Bude provedena kontrola živelních pohrom a podle odhadu, bude jim dodávka snížena. Na dodávkových smlouvách se pracuje urychleně, aby byly k 1. lednu hotové.

1950.

Slavnostní podepsání dodávkových smluv. Dodávky za rok 1949 byly splněny u ječmene 60%, pšenice 95%, žito 170%, brambory 90%. Také u mléka byla směrná čísla překročena.

17. února

se koná výroční schůze. Přítomno 47 členů. Za okr. vedení strany přítomen soudr. Jareš, za Starošaldorfské mlýny s. Musil, Hanzal a Bolný. Na zahájení zpěv „Píseň práce“ potom přednes básní, zpěvu a recitace. Soudr. Dvořák přednesl novou píseň o Hnanicích a mládeži. zhodnocení činnosti za celý rok. Kritika výboru a jeho činnosti. Vydává se kádrový posudek Chriptovi M. (dobrý). Bernát nastoupil do práce v Starošaldorfských mlýnech kádrový posudek (slabý).

26. března

volba výboru strany: Předseda Křupal Ant. vedoucí desítkový důvěrník Růžička kulturní referent. Martinková Běta, zapisovatel Habr Jos. , hospodář Horecký Kar., revisoři účtů Dusík Ant. Náplava Jar., Referenti: soudr. Prokop a Kopriva Usnesení:

1. My obyvatelé pohraniční obce Hnanic, slibujeme, že se chceme stát přední strážní naší lidové demokratické republiky.

2. Chceme být platnými spolupracovníky na výstavbě státu a vyplnění 5.letého plánu.

3. Proto se zavazujeme, že s úspěchem v čas provedeme jarní osev a polní práce.

4. dále se zavazujeme, splniti všechny naše závazky z akce „Budujeme vzornou obec Hnanice“ 5. Všechny tyto závazky stoprocentně splníme a kontrolou jsou pověřeni: Bourání celnice – Růžička, úprava potoku Oselka Fr., jarní polní práce – Tomšej Jan a Martinek,

V poslední den desítkového důvěrníka, přijaty tyto závazky: Křupal ručí za úpravu cesty od Jodasové na silnici. Soudr. desítkáři provedení sběru surovin v Hnanicích. Soudr. Hynčicová ručí za opravu silnice od Hlaváčka T. k silnici.

Oliva upozorňuje, aby se šetřilo papírem. Při rozdělování brožur stranického školení stačí dát do rodiny kde je více členů brožura jedna a ne několik, jsou li téhož obsahu.

Projednává se případ Zvěřiny, který defraudoval občanů peníze.

Tvarůžek Ludvík se odstěhoval.

Vydává se kádrový posudek na Rymeše Jaromíra.

13. dubna

Svaz mládeže je ve finanční tísní, proto se jím půjčí 1.000 Kčs. Aby zlepšil své finanční prostředky, bude na 1. máje pořádat taneční zábavu. 1. máj bude pořádán národní frontou pod heslem „boj o mír“. Hnanice byli pochváleny na konferenci strany. Na doplnění lidové milice byli navrženi: Havrlík Ant. Jačjanský Juraj, Hynčicová Marie, Teslevič Jan. Soudružka Jodasová žádá, aby jí soudruzi netykali. Hodlá se odstěhovat a domek dát do nájmu.

10. května

Dotaz na Dudaška, proč při schůzi JZD. 7. května neprojevil ochotu, hájil JZD. Reorganisace MNV, výbor má být patnáctičlenný. Oliva, Habr, Jačjanský, Havelková, Šara M. Svoboda Fr. Teslevič, Martinková, Valla St. Chripto, Mazera, Náplava, Kořínek, Oselka.

Má být zjištěno, jak se doručuje pošta místní organizace. Zjištěno, že dopisy jsou otvírané. Valla St. je dlužen a 9 měsíců členské příspěvky.

Polášek Josef v r. 1949 nahlásil malý hektarový výnos, přihlásil 20 slepic, převzal od Havrlíkové pozemky i s podmínkou, že za ní bude plnit kontigent. Kontigent nechtěl plnit, nahlásil, že mu 30 slepic uhynulo. Mimo toho měl konflikt s Fleischerem ohledně mléka. Navržen vyloučení ze strany.

Od založení Hnanic.

Krajské nakladatelství v Brně vydalo v roce 1956 knihu „Znojmo“ z minulosti města a jeho památek od Lubomíra Havlíka, ve které jsou též zmínky o Hnanicích, které zde vypisují. Doplní můj zápis, který jsem se soudr. Jášou sehnal ve Znojmě. Soudruh Jáša byl pracovník ONV a člen osvětové rady.

V listině z Opatovického kláštera je poprvé zmínka o Hnanicích r. 1201. Roku 1200 byl chrám a klášter v Louce olomouckým biskupem vysvěcen a opatství bylo dáno patronátní právo kostela hnanického (asi kostelík, kde je záračná studánka. Mnohem později byl přistaven kostel v nynější podobě). Venkov zůstával stále slovanský, kromě některých přistěhovaných německých feudálů, kteří získali v zemi statky, jak na příklad ministerial Rudgerus, který r. 1201 daroval ze svých vinic v Hnanicích desátek louckému klášteru „právem německým“. Toto je první zmínka o německých kolonistech na Znojemsku.

Králové a knížata připíjeli Znojemským vínem, ať to byl Bořivoj II., slavící na Znojemském hradě svadbu r. 1100, nebo Konrád II. uvádějící na hrad srbskou kněžnu a oslavující r. 1134 dostavbu hradního kostela. První písemná

správa o vinicích na Znojemsku je tatáž z r. 1201. kdy se vzpomíná desátek z vinohradů v Hnanicích.

Znojemské výtvarné umění gotického období je zastoupeno vzácnou dřevorezbou Znojemské Madony z druhé čtvrtiny 14. století, která je nyní umístěna ve Znojemském zámku. Madona tato byla původně v louckém opatství a po jeho zrušení v Hnanicích. Má štíhlou goticky řezanou linii, vyhýbající se horizontálnímu členění.

R.1284, za opata Vímanda, potvrdil olomoucký biskup Dětrich klášteru všechny statky a desátky, mezi jinými též faru i desátky v Hnanicích.

R. 1425 z válek husitských, Znojemské vojsko zúčastnilo se osm neděl obležení kláštera Dolan u Olomouce a hradu Grumberka (strážisko u Konice). Čtyři neděle obléhalo Třebíč, tři neděle (s rakušany) Pohorelice a teprve počátkem září je město odvolalo zpět, patrně od Jihlavy, když se dozvědělo o připravované husitské jízdě do Rakous. U Třebíče byl zajat i hejtman znojemského vojska. Až v říjnu se kníže Korybut spojil u Moravských Budějovic s tábory a sirotky a teprve v listopadu vytáhlo vojsko do Rakous, pokusivše se marně o Znojmo. V Rakousku se husitům, po delším obléhání podařilo dobýt městečka Retzu, při kterém padl vůdce táboritů Bohuslav ze Švamberka. Po návratu z Rakous, obléhali opět asi týden Znojmo a opět bezvýsledně. Při těchto vojenských akcích, trpěl venkov průchodem vojska a spížováním armády. Vojska procházeli Hnanicema k Retzu a zpět.

Boje s husity u Znojma pokračovaly i v r. 1426. Husité dobyli Podivín, Mikulov, Veltice a Břeclavy a následujícího roku táhli znova do Rakous. V r. 1428 bylo Znojmo opět ohroženo husity, kteří opět připravovali tažení do Rakous. To se uskutečnilo r. 1429, kdy byl obležen Eggenburg. Když se husité stáhli, bojovali Znojemští žoldnéři 168 jízdních, pod velením hejtmana Launa. Vyčistovali lesy a bojovali u Unanova a Kyjovic. V létě r. 1430 se bránili proti husitům, kteří je přepadli u Ivančic a Mor. Krumlova. Husité opět pronikli až k Retzu. Hejtman Laun tyto oddíly porazil a kořist jim odebral.

Znojemský stavitel Mikuláš ze Sedlešovic pocházel ze dvora znojemského měšťana Eklína a od mládí se pohyboval v klášteře, kde se vyučil kameníckému a stavitelskému umění, takže mu mohly být dány i odpovědné stavitelské práce. První své práce provedl v louckém klášteře, při jeho renovaci po zničení r. 1425. Z této doby pochází od něj stavba presbytáře kostela, stavba Šebestiánské kaple, v kostele datované r. 1445., stavba veliké věže, zvané Prybyslavovy z r. 1444, obnova klášterního ambitu. Přestavěl a dostavěl děkanský dóm sv. Mikuláše a pro Znojmo postavil novou radnici s překrásnou věží. Jeho hut' se patrně zúčastnila i přestavby chrámu sv. Michala. Poslední jeho prací byla pak stavba poutního kostela sv. Volfanga v Hnanicích kolem r. 1480.

Opatu Pavlovi r. 1484 bylo potvrzeno papežem i patronát kostela sv. Volfganga v Hnanicích.

R.1539 se značně rozmohlo silniční loupeže. Držitel hradu Znojemského Václav Mezříčský z Lomnice dostal příkaz, aby choval několik jízdních pro opatrování silnic. Mnoho to asi nepomohlo a ani nepomohlo, že město také postavilo 10 zbrojných proti lapkům Loupeže obzvlášť ve Znojemských lesích byly časté. R.1551 psal král do Znojma, že lesy u silnic nejsou mýceny a nedodrží se rozkazy jim vydané. Vymýtí loupeže bylo těžké, protože selský lid lapkům pomáhal a dokonce sami si vyjížděli na lup.

Význačným činitelem v hospodářském životě města, bylo vinařství. Bylo –li spokojeno s odbytem vína, nebylo spokojeno se svými hotaři, stejně jako hotaři nebyli spokojeni se svými pány a r. 1437 hledali ochranu u městské rady před přílišnými požadavky hotařů. Oplátkou byla pak asi stížnost vinařů na hotaře r. 1446 v které se praví, že hotaři v rakouských vinohradech jsou bedliví a pilní, procházejí vinice a klapou, práskají biči, pokřikují a obhlížejí bez přestání horu od rána do večera i v noci a často nenechají ani lidé spát. Za to znojemští nejsou kolikrát ani za tři dni slyšet, nikdo jej nepotká, dobře spávají, nevyplaší ani zajíce, neklapou, aby ptáky zaháněli a rádi chodí spát za svými ženami, jsou dobrosrdeční a nechávají sedláky, vycházejí večer z města, najíst se hrozňů a odnášet je domů. Jestli takových hotařů je městu třeba, to páni radní jistě vědí.

Z Loučky hrad dostával o sv. Martině 4 dreilinky vína, jeden z Konic a 19 věděr z Tasovic. Ze Slupu, z Hnanic a Nicmanic dostával 15 centýřů masa.

Recepty z roku 1764 jak napravit zkažené vína.

Zlomené víno: Dej do vědrového sudu 5 mázů sladkého mléka, 1 máz proseté hráškové moučky a sířidlo kolik je bílku ve vejci, dej to do vína a víno bude pomozeno.

Víno, které zavání plísní: Vezmi jalovcové dřevo, rozřež na píď dlouhé jemné třísky, usuš je, udělej z nich tři svazečky po třech dřívkách a zavěs je na jeden den a noc do sudu, to dělej po tři dny a noci po sobě a víno přijde k sobě.

Octovaticí víno: Dej do sudu dva mázy medu v nádobě, nech to kvasit a vřít, potom odlej ze sudu 5 mázů vína a promíchej víno v sudě a lej med dovnitř, znovu promíchej a dolej a nech 5 dní a noci a ocet se ztratí.

Zpříjemnit kyselé víno: Dej do sudu 1 libru lékořice, roztluč jí a prosej odděl 4 mázy ze sudu a míchej trochu, dej lékořici do konvičky a lej do sudu a promíchej a víno bude dobré.

Soudy: Marie Kochová byla přistížena v 1663 že kradla ve vinohradě hrozny. Za trest musela stát dvě hodiny na pranýři s hrozny na krku.

Okurky: Základem potravinářského průmyslu byly okurky, které zpracovávali asi v 60 konservárnách, nebo se vyváželi 1.500 vagonů ročně.

Největší produkce okurek čítala až 30.000 tun. Pěstování okurek zavedl loucký opat Šebestian Freytag z Čepiroh ve druhé polovici 16. století. R. 1628 se octly i na královské tabuli. Když byly předloženy Ferdinandu II. pojídal je s cukrem. Velký rozmach v pěstování okurek nastal po katastrofě Znojemských vinic v r.1850-60. Po této době se okurky vyvážely do Kanady, Ameriky a všech evropských zemí. Byly v cizině napodobovány.

Konservovaly se třešně až 150 vagonů, meruňky, broskve a hrozny až 120 vagonů.

Produkce vína v r. 1925 byla 30.000 hl ročně.

To je vše, co jsem vybral z této knihy a týká se to bezprostředně Hnanic.

1950. Společné žně.

Z okresního národního výboru, stále někdo dojížděl, aby poradil nebo s rozkazem, co se má a jak se má udělat. V teorii byli tito pánové dost zběhlí, jenže s naší praxí to někdy nešlo dohromady. S tímto faktem se sejdeme později ještě často.

Najednou přišli s plánem, (což bylo součástí v zakládání družstev) aby se žně provedli společně. Vypracoval se plán společných žní, jenže příroda nebyla při tomto plánování a proto se plán později odhodil a dělalo se tak, jak to zrovna situace vyžadovala. Nebo také podle toho, kdo uměl více křičet, že mu vypadá zrní na poli, tomu se sklízelo dříve.

Muži byli určeni na obsékání, ke koním a starší, na stavění panáků. Koně se spřáhali do párů po půldnech do lopatku. Žalo se na menších dílech též travní začkou a jako novinka, přijeli dva traktory se samovary.

Ženy odebíraly a vázaly za sekáči, za lopatákem a travní začkou. Mládež a starší muži a ženy, stavěli panáky. Dvě hrabačky pohrabovali pole, kde již byli panáci postavené. Práce byla organisovaná dosti dobře. Řídil jí Kořínek a Hynčica určoval každému druh práce na každý den.

Hodně lidí se snažilo udělat práci poctivě, druzí odbývali práci ledabyly a někteří, když právě nebyl na ně dohled, odpočívali. Vždyť práce bude placena hodinově a možno s pole útéci dřív, když to nikdo nevidí. Má se dělat do 12 hodin, ale o půldvanácté už není nikdo na poli. Stavění panáků bylo lajdácké. Už nebyli panáci v řádkách jako vojáci, v jednom bylo 8 snopů, v jiném bylo zase třeba 16 snopů. Sotva odešli stavěči z pole, panáci se hroutili. Ženy, které

vázali, když se jim svazek papírových nebo jukových povřísel zacuchal, jej odhodili. Jednotlivých povřísel bylo roztroušených po polích hodně a hodně svazků bylo poschovávaných v panákách.

A ještě jiných příhod, ale stačí, aby jste si udělali představu o těchto společných žních.

Přes to, že o žních byly dvě bouřky a počasí nám nepřálo, sklídilo se obilí celkem v pořádku. Svázelo se každému do jeho stodoly. Jen některým se obilí ve stodolách zaparovalo a proto těm se prvně mlátilo.

Družstvo koupilo mlátičku, ale bez motoru. Motor zapůjčil Zapletal za denní odměnu 30.- Kčs. Byl také zvolen mlátičkářem.

Při vyúčtování se lidé divili, že museli zaplatit tři až čtyřikrát tolik povřísel než má snopů ve stodole. Já jsem si žito zesekl v neděli sám, ale musel jsem jej také zaplatit, jako by bylo posečeno společně. Všem se zdálo, že jim tyto žně přišly hodně drahé.

Textilie

v r.1949 až 50 byla ještě nouze o textilie. Přicházeli občas poukazy na několik košil, jindy několik pracovních kalhot nebo boty, šátky, sukně. Při nejbližší schůzi se tyto rozdávaly poukazy a dělo se to tak, že se udělali lístečky podle počtu občanů. Bylo li 6 poukazů, na šest z těchto lístků se napsalo číslo poukazu. Lístky se vložili do klobouku zamíchaly se a dávaly se občanům vytahovat. Kdo si vytáhl poukaz, při příštím rozdělení už lístky netahal. Stalo se také, že ten, co lístky psal a dával do klobouku, vložil lístek na poukaz pod koženou pásku v klobouku a když tahal, snadně si jej pod páskou našel. Dne 12. února 1950 přišly dva poukazy na dvě pánské košile. Tyto textilie se dostávali mimo oděvních útků, který každý občan dostal na jeden rok. Byl to velice cenný papír a běda kdo jej ztratil. Celý rok si pak na sebe nemohl nic koupit. Hodně se s nimi též šmelinařilo.

JZD .Od 1. ledna.

Na školení účetních jsem měl jít já. Onemocněl jsem právě v tu dobu proto jsem školení neprodělal.

ONV nařizuje pěstování cukrovky v našem kraji. Nikdy se tady nepěstovala a proto členové mají námitky. Když je nejvíce práce ve vinicích v tu dobu nastává práce i s řepu. Prohlašují, že by se práce nezvládla a že potom nebude řádně obdělaná ani řepa, ani vinnohrady. Místo řepy že se nasadí o 3 ha více okurků. ONV toto rozhodnutí schválil.

Drůběžářský podnik upozorňuje JZD aby si ustanovilo sběrače vajec. Určen byl Zvěřina, po něm převzal později sběr Chripto.

Zvěřina obdržel zálohově několik tisíc od JZD na proplácení odebraných vajec.

V krátkém čase neměl peněz na proplácení. Revisí se zjistilo, že mu hodně peněz chybí. Rozhodnuto mu tyto peníze srazit z platu tajemníka a po vyrovnání bude propuštěn z místa tajemníka. Omlouval se, že ty peníze mu vzala manželka.

Byly zakoupeny 3 vyorávače brambor, 4 hrabačky a motor 15 k.s. k mlátičce.

Na provoz družstva byla schválena půjčka 350.000.- Kčs. Objednán materiál na údržbu. Umělá hnojiva se dovezou pro všechny členy najednou.

Fy. Požárek a Vítek nabídl, že v naší obci zařídí pálenici, když jim k tomu dáme vhodnou budovu.

Ve Vranově se pořádá pracovní aktiv chovatelů dobytka na který se přihlásilo 6 osob. Hospodářské družstvo navrhuje, aby se vozilo ovoce do sběrný do Šatova. Tento návrh byl zamítnut a sběračem určen Chripto. Hnanice byly prohlášeny vzornou obcí. Na oslavě 1. máje byly Hnanice zastoupeny na 100%. JZD se radí se ženami o rychlém provedení a zařizení prádelny. Zednické práce provede Křupal, Dudašek, Náplava a Hradil. Místní občané se zavázali dovést písek, děláni malty a úklid po zedníkách. Práce jde rychle kupředu. Jsou objednané stroje a v červenci je již družstevní prádelna v chodu.

Pro JZD byly na okrese rezervované koňské travní začky. Protože družstvo tyto řádky nechtělo koupit, nabídl je svým členům, kteří by měli zájem. Tyto začky si skutečně členové odebrali. Později při předávání mrtvého inventáře do družstva, muselo je družstvo proplatit členům v plné nákupní ceně.

Do družstva se přihlašují další členové. Předseda Hynčica podává návrh na společný osev, který by se započal již na podzim. Mezera informuje členy o výhodách společného osevu. Tento návrh byl přijat většinou a proti byli jen Jurák, Hlaváček Tom. Buček a Polášek.

Dostali jsme opět přiděl textilie – 20 košil. Cena jedné košile 225.-Kčs.

Národní škola v Hnanicích nabídla JZD kulturní patronát, který byl přijat.

Družstevní hrabačky se půjčují pro členy na 1 hod 5,- Kčs, pro nečleny ā 10.-Kčs. Na majetek manželů Jodasových, byla určena národní správa. Jodas pracuje někde u Račovníka a jeho manželka hospodaří sama. Ted' odjíždí také. Nesplnila dodávkové povinnosti za r. 1949 a nedodržela osevní plán na r. 1950. Nechala půl ha půdy ladem. Dodatečně jej osel 27. května Šmerda E.

Svoboda Josef v podnapilém stavu ruší členskou schůzi. K tomu se připojil Zapletal a Suchánek s osobními zápletkami, tak bylo nutné schůzi rozpustit.

Účet od fy. Kovotop za stroje do prádelny 27.461.- Kčs byl uhrazen místní radou žen a JZD. Prádelna přešla do majetku JZD.

Některé vinice jsou špatně obdělané, takže okr. nár. výbor. nařizuje, provedení potřebných prací v nich. Zároveň nám bylo zděleno, že bourání celnice stavební úřad města Znojma a material z této bouračky bude přidělen JZD.

Členové byli obeznámeni s provozním řádem JZD III. typu. Dne 17.8.1950 byl tento provozní řád schválen a družstvo přešlo z II. typu do III. Jurák a Hradil byli z družstva vyloučeni.

Za vymlat na družstevní mlátičce jsou určeny poplatky pro členy 90.- pro nečleny 120.- Kčs na 1 hod. Šrotování 15.- Kčs za 100 kg.

Valná hromada

první se konala 27. srpna 1950. Zahájil jí předseda Hynčica za účasti 34 členů (80%). Přečten návrh kandidátky 8 členů výboru a 5 členů dozorčí rady. Aklamací byli zvoleni: předsedou Lebeda Antonín, místopředseda Dudašek Alois, pokladník Oliva Josef, členi výboru: Severa Jakub, Svoboda Frant., Krčál Jan, Horecký Karel, Mazera Josef, Jačjanovský Juraj. Za účetního byl přijat s pevným platem Musil Frant.

Sběrna ovoce špatně váží bedničky, na což se vede stížnost.

Lebeda a Kořínek jsou pověřeni, sehnat informace a zavést honový postup. Začíná se svážet material z celnice a skládá se na konci sklěpní ulice.

Hlaváček Tomáš žádá o vrácení pozemků.

Musil převzal 5 účtů od Hynčice: 4 pohrabovače 14.900.- šrotovník 8.360.- 3 vyorávače brambor 16.764.-, 1 mlátička 46.679.-, 1 lis samovaz 26.460.- Současně převzal státní záruky na zemědělský úvěr ve výši 122.000.- Kčs.

Mimo JZD jsou Hradil, Jurák, Cileček a Lorenc, a zaseli společně řepku. 16. září se přihlásil Hradil zpět do JZD. Katastr byl rozdělen na hony a členové byli obeznámeni, kam se bude co set. Členové poukazují na to, že na mnohých pozemcích bude po dva roky stejná plodina. Kořínek, který se sám přihlásil za hospodáře a členy schválen oznamuje členům, že vláda s tímto počítala a že jsme z toho důvodu dostali zdarma přiděl umělých hnojiv.

Vykopávají se v polích hranečníky, které se při zcelování v polích sázeli a provádí se podzimní orba, tam kde je už obilí sklizeno. Na polích je ještě řepa krmná a brambory. Řepka už je dávno zaseta a už se zelená. Orba se provádí koňmi a jde to pomalu. Vození hnoje se provádí tak, že se platí za párovou furu odvoz a složení 30.- za naložení 10-15.- Kčs. Lidé se do práce nedostavují a nebo když přijdou, práce se provádí nezodpovědně, z práce se odchází předčasně. Hnoje na párových vozech je naloženo, že by s tím jeden kůň běžel klusem. A když se takovému nedbalci domlouvá, tak řekne, pusťte mě pryč, já

v družstvě dělat nebudu. Takových nedbalců byla většina, kteří chtěli z Hnanic pryč.

Z toho důvodu se výbor JZD rozhodl, že každého, kdo se bude chtít vystěhovat, že bude propuštěn, když živý a mrtvý inventář ponechá v družstvě bez náhrady.

Na vyhlášení tohoto rozhodnutí se přihlásili jen čtyři rodiny: Martineček Jan, Zelinka Josef, Chripto Michal a Halabrin Rudolf.

Těmto jmenovaným se vydalo potvrzení tohoto znění:

Jednotné zemědělské družstvo v Hnanicích, potvrzuje tímto, že nemá námitek proti odchodu jmenovaného z obce Hnanic, za podmínek mu známých. Zejména za podmínky, že veškerý živý a mrtvý inventář vzrostlý nad hodnotu konfiskovaného majetku, přejde do držby JZD a sice bez náhrady. Pokud se týče JZD nebude nuceno za tyto hodnoty ničeho platit

za JZD: Lebeda Antonín

za MNV: Kořínek Antonín

Martineček Jan se odstěhoval do Znojma, kde si koupil domek, Zelinka Jos. do Brna, Halabrin R. do Uh. Holic a Chripto M. do Čech.

Nejdříve se odstěhoval Halabrin. Nechal zde dvě krávy, tele a vepře. Vepř se prodá za volnou cenu a o hovězí dobytek bude pečovat Procházka. Dozor nad touto prací má Kořínek.

Druhý se odstěhoval Chripto Michal. Za něj na hospodu byl jsem určen já. Převzal jsem písemně inventář hostince, živnost hostinskou mi předal v kanceláři v krajské budově ve Znojmě. Krávy byly převedeny, místo nich dali mě na ošetření hříbě, mimo toho byly tam dvě prasata a asi 20 slepic. Hostinec byl v dobrém chodu a měsíční čistý výtěžek byl průměrně 15 – 18 tisíc Kčs. Ačkoliv jsem měl doma hospodářství, na práci zůstala manželka sama. Já neměl čas chodit domů a spával jsem v hospodě. Doma bylo 5 kusů hovězího, 1 kůň, 4 vepři, slepice. Sklízet se měly ještě brambory a řepa, na což jsem si musel najmout.

Dělá se soupis živého a mrtvého inventáře, který bude vložen členy JZD do společného užívání.

Při odchodu Zelinky, se zjistilo, že velice nerad odchází a kdyby jej družstvo vyzvalo aby zůstal, jistě by se nestěhoval. Manželka mu utekla již dříve, že byl nevěrným manželem.

Do družstva vstupují též kovozemědělci, tj. tovární dělníci, kteří bydlí v Hnanicích, bývalí financi aj. Do družstva si dokonce o přijetí poslal žádost Kudláček Josef, úředník ze Středomoravských mlýnů. Ten by chodil do Hnanic jen s flintičkou. Žádost byla zamítnuta.

31.10. byly nám dodané plány na kravín. Vedoucí stavební skupiny byli určeni Dudešek a Náplava. Než přišly plány na kravín, dělalo se na Martinkově

stodole, ze které bude konírna pro 24 koně. Po dodání plánů se ihned kope jáma na vápno, kopou se základy, ženy čistí cihly.

Kravín se měl postavit vlastními pracovními silami. Mimo Dudaška a Náplavu, vyučení zedníci byli Křupal, Hradil, Šara Martin, Šara Jan a Dusík.

Družstevníci – zedníci, za svojí práci požadovali vyšší mzdy, než jejich pomahači, kteří měli práci těžší. Nechtěli tomu rozumět, že jsou družstevníci a že plat by měl být stejný. Tak si vymohli vyšší mzdy, ale práce šla pomalu ku předu. Šetřili si jí. Do práce přicházeli pozdě, z práce chodili předčasně.

Z toho důvodu odjeli Musil, Oselka a Šara Martin, aby na slovácku sehnali zedníky na dostavění kravína. Zedníci skutečně přijeli a kravín byl v krátké době dostavěn. Tesařskou práci provedl s pomocníky Šara Jan, který mimo zednické práce dovedl i tesařskou.

Se zedníky byla zjednaná práce na teletníku za 35.000 Kčs.

Kravín byl dostavěn. Stavěl se v zimě a okresní nár. výbor naléhal na nás, na rychlé dohotovení. Protože se stavěl na mírném svahu, byla na jedné straně navážka přes metr. A navážka se dělala za mrazu. Zmrzlé hroudy se nedaly řádně udusat, což později zapříčinilo propadání dlažby.

Svod dobytka 1951.

byl vynucen okres. nár. výborem a stanoven na 27. února, přes naše upozornění, že kravín je ještě vlhký a promrzlý. Nebude-li svod proveden v určenou dobu, bude nám odeprána subvence, která nám byla dříve přislíbena.

V 7 hod. ráno nastoupili muži k práci. Před obecní váhu se postavil stolek, kde Musil – účetní zapisoval zvážené kusy. Každý kus byl pěkně vyčistěn a mnohé krávy měly papírové pentle uvázané na rohu, nebo zapletené v oháňce. V 11 hod. byl kravín, který byl postaven pro 96 kusů – plný. Všichni jsme se sešli u kravína. Hospodáři a hospodyně se loučili se svými kravičkami a mnohé hospodyňky si i poplakaly. Zvykly si na svůj dobytek a těžko se jim loučilo.

Přišly též děti, které recitovali básničky a zpívali. Potom promluvil k nám předseda akčního výboru Musil. Přivítal hosty a hodnotil naši práci a výstavbu socialismu v naší vesnici. Hosté ze Znojma, předseda ONV soudr. Malát, předseda okr. vedení strany KSČ soudr. Frybort, tajemník akčního výboru Ing. Akindinov, z družstevního odd. soudr. Balík, zástupce tisku, redaktor „Rudého práva“ soudr. Veselý, krajský tajemník a velitel národní bezpečnosti. Soudr. Motál pochválil naši práci a nabádal k vytrvalosti, že pracujeme pro své děti, aby se měli lépe než se máme my.

Soudr. Frybort mluvil o politické situaci a abychom tady na hranici byli skutečnými hraničáři. Na ukončení této malé slavnosti poděkoval Musil veliteli

bezpečnosti za jeho přítomnost. Připomněl nám starým jak dřívější četnické bajonety byly v nenávisti a jak nynější sbor s námi spolupracuje.

Odpoledne byl svod telat a jaloviček. Ty se též odvážili, a umístili se prozatím, něco na hospodě a ostatek na dřívější Zelinkovo hospodářství. Celkem bylo svedeno 87 krav, 16 jalovic, 28 jaloviček, 12 býčků.

Svod skončil v 16 hodin hladce, až na menší výstřelky některých nespokojenců.

Určení krmiči nastupují k práci. Krávy nejsou zvyklé na takové umístění a tak je slyšet celé odpoledne bučení. Však si zvyknou a mnohá se bude mít lépe, než se měla u svého hospodáře. Ostatní zemědělci, mimo krmičů, budou ušetření ranného vstávání a poklizení dobytka. Každý je povinen dát krmivo, které má doma k dispozici a odváží se od zemědělců dle potřeby. Přes to vše později se zjistilo, že oho bude do nového, málo, proto bylo usneseno, že se pojedě na Slovensko, zakoupit slámu.

Svod koní.

Zatím naši zedníci dokončili adaptaci konírny. Proveden odhad koní a za krátkou dobu byl svod koní. Bylo to asi za měsíc po svodu hovězího dobytka. Do společné stáje odepřeli dát koně Hlaváček Tomáš a Dusík Antonín. Byli upozorněni na to, že dle stanov jsou povinni koně dát do konírny, jinak budou z družstva vyloučeni. Hlaváček T. již v říjnu, minulého roku žádal o vrácení pozemků. Byl odkázán, aby si napsal žádost. Byla jim půda vyměřena a už na jaře začali hospodařit soukromě.

13.9.1950

byl zvolen Severa Jakub hospodářem, Valla Ladislav skladníkem a vedoucí živočišné výroby Šara Martin. Kořínek je vedoucí rostlinné výroby. Do JZD se hlásí další členové. Mezi nimi se přihlásil i Musil František, účetní. Ač by měl pracovat jako člen, za pracovní jednotky, pracuje stále za plný plat.

Cihly z bouračky celnice se musí čistit od staré malty. Zjištěno, že by nás nové cihly přišly laciněji. Hynčica jede osobně do Kyjovských skláren, pro skleněné žlaby. Valla Stanislav jede do Přelouče pro vodovodní zařízení pro konírnu a kravín, teletník. Zavedení napáječek provedli zaměstnanci z Přelouče. Voda se brala z Olivovy studně. Čerpadlo, umístěné ve stodole, hnalo vodu do nádrže. Z nádrže byla voda rozvedena k napáječkám potrubím z umělé hmoty „Novodur“. To samé je i na konírně.

25.10.1950

bylo usneseno, že se vysází na starých horách 2'15 ha vinohradu. Čestný občan Hnanic, soudr. Svitavský nám slíbil, že nám sežene sadbu ovocných stromků. Tyto se budou sázet od hranic na starých horách, pod lesem na dlouhém kopci a na Hatích, počínaje Hynčicovou krajinou. Vedoucími této výsadby budou Suchánek a Šmerda. Za vysázení vinohradu zodpovídá Berger K.

Musil přednesl plán výsadby stromků a že dovedl posluchačstvo upoutat byl tento plán schválen. Jamky pro stromky se začaly kopat asi 15. ledna a vyplácelo se 15.-Kčs za 1 jamku. Vinohradské kolíky, jakož i kolíky ke stromkům byly už hotové.

Zapletal byl pověřen šrotováním. Protože zneužil důvěry členů, bylo mu šrotování odejmuté a šrotovník odvezen do skladiště. Skladiště bylo zařízeno z Medvědovy a Svobodovy stodoly.

3.12.1950

Byl přijat Kořínkův návrh na plnění kontingentu na rok 1951. Každý člen splní polovici kontingentu. Tržby inkasuje JZD a za ně nakoupí selata na výkrm. Potom teprve bude JZD plnit druhou polovici.

Na provoz se dělá úvěr půl milionu a investiční zápůjčka na výsadbu stromků. Dubravský nastoupí po novém roce, jako prodavač do hostince. Z Havrlíkové stodoly se bude dělat výkrmna vepřů. První výkrmna byla na Zelinkovém. Tam byly prasata stále v mokru. Krmivo se jim dávalo do dřevěných koryt, většinou hodně šrotu. Protože vepři nebyli v kotcích, při krmení byla velká tlačnice a hodně krmiva se vyplývalo.